

Syed Mohd Hasan Shooqi

H. A.

Dabir-a-Kamil

Canning College Lucknow University

Sawal Agha Mir Lucknow.

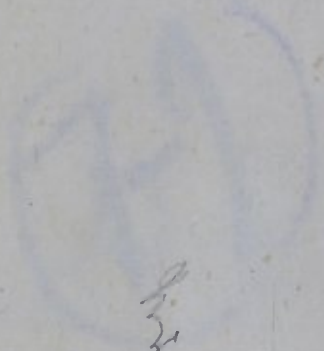
MS BW IVANOW .

M - 0007

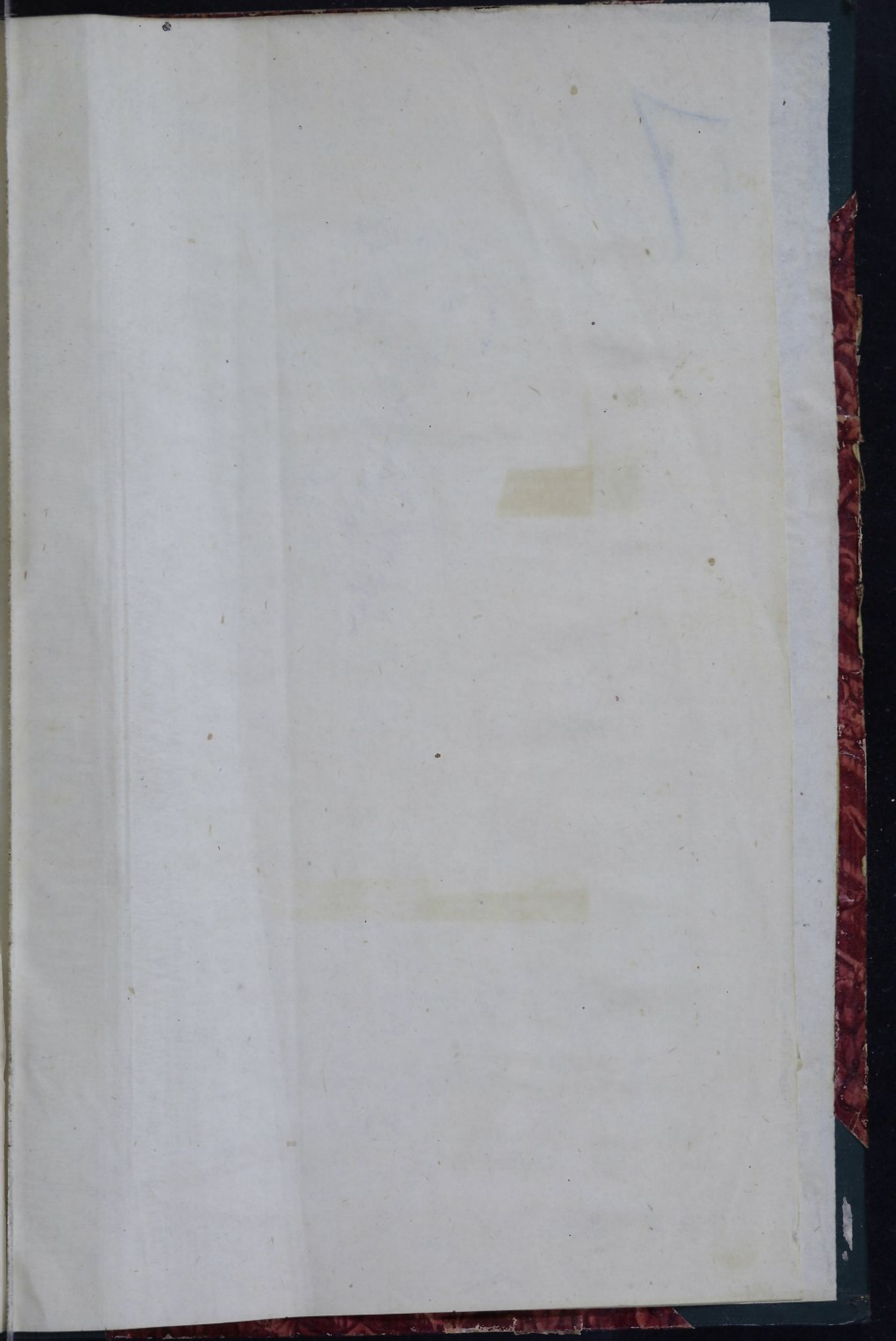
1589877

7

تاریخ تاجی

Dr. J. J. J. J. J.
D. J. J. J. J.
A. J. J. J. J.

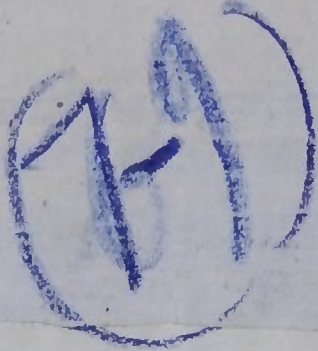

7

Ta'rikh-i-Nādir
(History)
I

Lucknow
12. XI. 26.
W.L.

سید علی

بسم الله الرحمن الرحيم

برد اینانج رموز آگاهی و دقیق بیان حکمت های الهی واضح است که در
 هر عصر و آوان که اوضاع زمان متغای و بی ثباتان چرخ سمر
 یکام است که نشان گردد خداوند یگانه که مدبر این کار خدایه و مصلحت
 زمانه است از فیض بی نهایتی خود سعادت مندی را مویذ بود در جسم
 کسی میسوط الیه کند که بر اسم مرام و رافت بالتمام و جرات
 قلوب ستم دیدگان پردازد و بدایق تمنای تلخی مان ز بهر حوادث را بشنند
 عدالت شیرین سازد و مصداق این مقال بهایون فال حال اندس اعلی
 حضرت قدر قدرت قضا توامان گنذر شست داد در زبان دشمن
 پیش عز و سکن زحمت کش راه نام و ننگ منظر قدرت آبرو و اوج دیده

جرات

میدان

س

سکه شاهی و از نده در این کشور شاهی چهارده و بیست و یک جهان
 آزادی روز با زوی تضم فکری و دلبری جوهری که در سکه شاهی
 سروری که از سکه شاهی شریف است که از سکه شاهی و سکه شاهی
 که از سکه شاهی شریف است که از سکه شاهی و سکه شاهی
 نیزش چون عرض بگویم متصل و از سکه شاهی سکه شاهی صورت از سکه شاهی
 سکه شاهی در سکه شاهی سکه شاهی سکه شاهی سکه شاهی
 مهرش سکه شاهی شریف است که از سکه شاهی سکه شاهی
 خدمت شاهی صد ساله نعمت و نوید است که از سکه شاهی و سکه شاهی
 نزدیک است که از سکه شاهی سکه شاهی سکه شاهی سکه شاهی
 شاهی شاهی سکه شاهی سکه شاهی سکه شاهی سکه شاهی
 سکه شاهی سکه شاهی سکه شاهی سکه شاهی سکه شاهی
 دوران تاج بخش ملوک ممالک هند و توران **نظم** صدیو جهان
 نامدار نظر کرده لطف پروردگار **الواکین** سلطان در یادش
 که در بیضا نایش در زرافسانی و طبع نهرانی در دریا و رود و توران

تاری

منفصل

دره

در این جا بیاید
 و خا سلا در سکه شاهی
 از دولت احسان و شاهی
 لذت کام نیشی کلام

اسمه اروا...

میش طایب دست افتاد غایت از بی و مهر عالم آوردن مشتیت لم یزلی

گوهر ذات اقدس **شیر** را با **صفا** مصلحت سخن در آنها خانه ابد این دست

برور وضع حمل و فاش **شفا** مده فیض خیرل مسیاحت و به **مفتقا** می

بمکت بالیز با **سید** ماده **فایلیت** می بر داحت تا **کلیک** ک بران

آینه خون **سیم** و در **مرد** دوران **بر** کس **شی** گردن **فرازی** و **صاحب** بوا

علم **گشت** **خواجه** **سید** **گفته** **نظم** **ز** **فوطی** **کام** **ایران** **سید** **در** **مرد** **بر** **ای**

تتفام **افغان** **مطلو** **مان** **محب** **سند** **مکت** **مرد** **می** **پامال** **دشمن** **فوان** **ش**

جوهر **بیداد** **مخالف** **از** **هر** **طرف** **بزنن** **سستی** **ترو** **خنگ** **شکل** **اکن** **گرفته**

سهم **ملوک** **الطایف** **مغنی** **مغنی** **نیزه** **و** **آستوب** **از** **عالمی** **و** **سافل** **و** **نوعه** **پاینت**

چنانچه **از** **فند** **مار** **ابی** **اصغیان** **طایفه** **عزیزه** **در** **مهرات** **ابدانی** **و** **در** **شیر** **و** **انسان**

بید **در** **فارس** **صفی** **مرز** **ای** **نامی** **محمول** **السنن** **از** **فند** **مار** **اصغیان**

نام **بیش** **در** **کرمان** **سید** **احمد** **نواد** **مرز** **داود** **و** **در** **ملوک**

و سکت

دست یابد سلطان محمد نایب سهروردی و در جای علی صاحب مرزانی
 و در کلان اسمعیل مرزا و در خراسان ملک محمود سبب تالی صاحب داعیه
 و استعداده کشته کرده در مینه نیرنگ در باجان را از یک سمت از ارباب های
 تا سلطان بنده و ابرو از تکلیف از کرمان نشان ای که از تصرف تند و روسیه
 از در بند ناماز نذر آن جمع دار المرزا بیک طرف در آوردند و همچنین ترکمانیه
 صاحبانی و استر ایاد که انز و فات بقتله ایلنزی و تورکس معناد بودند و اول
 بختیاری قبلی و اگر ادر دلان و اعراب حوزره و تاج در حتی کوه نشینان میان
 ولایت سیر از سر از اطاعت تا نوزده اظهار سرکشی کردند معنادیه که همیشه
 سبب جعل التبع سیر او بخواهی **نظم** تا پریشان نشود کار سامان
 بشود **حکمت** بالغه ابی اقتصار بطور طلسم دولت آن حسن و فیدون فر که
 نه لطف مهر مظهر آثار عالیله و جایله که دگاری و از عقل سحر آفرین نوشت
 غریب کلک بدایع لکن صانع حضرت یاریست نمود که کوب سخت نوشت
 کوه آرای عرصه جهان و پر تو طلعت مهر کس ترش رار و شش کس دیده

جوان ساخت الحق گنج بهمانی بود در هر عاقبت اندیش از بر او ز با
 خویش ز خیز گند است با صفه نام آوری که سلطان قضا برای دفع
 صنوم حوادث در کین با زدا است بود چون سلسله استوارت است کون بود
 نهاد بیکدیگر پوشیده است قبل از تر و عود بزرگواران احوال آن
 بر آرزو تکت و نای را با براد حکایتی چند احتیاج است لهذا نگارند
 این تاریخ دلنده بر و بطرازنده این سگرت نام بی نظیر محمد مهدی
 این محمد زفر که از چاکران جصوه و لفظ و قلم معمور است با نظرات محمد امیر
 در ایام سلطنت مخافان سوسند ستمد تا اولان دولت شهنشاه صاحب
 تا سید بود و سوسند ستمد ستمد تا اولان دولت شهنشاه صاحب
 که بران و مالک پرستم و بران بود که آنحضرت میفرمودم ستمد آن و پیرا
 را درست کردند و کلکهای این گلشن است در راه در بچوم ستمد بگانه پنهان
 و لکن کوب گلچین عاده زمان بود که آب و رنگ از زگی بر صده طهور
 آوردند **بیت** سرگذشت همه گل را از نظری است شوند

انگفته

آشفته تر میگوید این امپراتور را بنا کنایا بنیظیق علیکم بالحق از جمله
 آستونیکه در عهد سلطنت فانان سعد مغفور بر نیم زن ملک ابراهیم
 شد احوال طغیان پسر و پسر علییه و مقدمه قتلها را بود که در سال فرد
 صد و بیست و هجری مطابق سجده نیل بود قومه سورت شیر این مقال
 اند که کرکین خان و الی گرسنجان در آن اوان پیکر بگی قند مار بود که چینه
 که بالتفاق او در درفند مار می بودند ابواب بی اعتمادی با زود دست بر این
 دراز کرده پسر علیه حاکم آن گروه از جان سپه آید و از زیر و تظلم بر گاه
فلک سکوه رسید چون در آمد و یاد تاری که در دولت بر سلطنت و
فریاد رسی مسافت رو ارادت بر تافت و کله موسطه تسافت و در حسن
مراحت تبع امور و ملاحظه اوضاع نزدیک و دور کرده و ارد قند مار گردید
در وقتی که کرکین خان بعزم تثیبه طایفه کا کری در منزل ده سج قاریج
قند مار بود بر سر اور بخت دستگیر ساخت و یاد تمام کار شش پرداخت بود
اینها که مخبر و خان بر ادر زاده او سلا بر منصب و نخون نواخته

فاغنه

با سوگند بسری و جم افواج مملکت از طول ایف کرج و عرب و عجم بسیر قندهار
 و هند و برهمن مسمی شده جماعتی ابدالی برات را که بار فاعنه از طبع مساند
 بود بد جمع و یک سال قلمه را محصور کرده استست یا لآخره از دست سوار
 سردر پای قلمه گذاشته بسیم خویش بسوست بعد از آن محمد زمان خان بسایه
 قوید جی پاشی باین امر مانور کرده در زمان بد بد طی مراحل کرده ندر
 بخت مار زمان عرش بسیر بسید بعد از آن دیگر کار بخت مار نه برداشته
 تا مقدمه مرآت و توشش ابدالی بد بد آمد بسرویش نشت سال در قندهار
 حکومت کرده بعد از و عهد بسوز خان برادرس بجای او نشسته بکبر
 حکومت برداخت و بعد از آن محمود ولد بسرویش با حمت قور از
 جان اوزبک موافقت ریخته او را مقنولی و لوای حکومت برقرار
 بکوشش افغانه ابدالی و تیا نته مرآت بوده در سال هزار و بیست
 بحر بی عرض ظهور آمد تفصیل این اجمال آنکه الظایف در عدت از غلبه
 سراج نمر استرس خانه وار بودند عبداله خان ولد جناب سلطان محمد

لوز

بعد از استبداد راجه قندهار با اتفاق اسماعیل خان و ولد خود
 از ملتان نزد کج و سرخان ستانیه حاکم بدایلی سده تا اینکه به نقد برات آ
 که تغییر بدیل را در راه نیست مقدمه قندهار برات خوانند و عبداله خان
 اولد وارد مرآت سده و در آن اوقات ایالت مرآت با عیال سر فلینی
 کتاملوی می بود چون از ناصیه خان عبداله خان آمار و فساد باطن ظاهر شد
 ماس فلجان او را با ولدش محبوس ساخت در ضلال آنحال ظاهر شد
 لیا شیه مرآت بجای فلجان شوریده او را بدخل کردند بعد از آنکه
 بن کتیر یا سنای دولت رسید جعفر خان استیلا را با ایالت نامور و روان
 رات ساختند معارف ابن امور اسماعیل باید پیش از محبس فرار و کبوه
 و ستام شایخ کمرش برافراخت و بکل جمعیت افتاده چند قلمو اسفراش
 صرف و بعد از آن در یک فرسخی شهر یا جعفر قلی خان حاکم مرآت حیدر
 در ادرستیکر و شهر را محصور ساخت بعد از چندین که محصورین از آمدن با بوس
 شدند و در خفته و اسکا از راه سارکس و طریق این شهرش کرده است

است و ستم ماه رمضان المبارک سزایست و شترین و مایه و الف چند
 نواز قریه مله من اعمال هرات که در شهر و در جزایر افغانه است
 شده بودند نزدیایا تربیت داده از سمت بزم شهر بهرم فیل که در درو
 عراق واقعه است افغانه را با لاکشید و افغانه نیز تیغ است که سید
 امکان لعیل و غارت شهر پرداخته و بعد از کلیه شهر از وجود فرستاده
 افغانه اسوان نیز آمده در شهر هرات توقف باندک وقتی که
 کوسوبه و غوربان و نرمداب فرغاب و باد عیش را تا مالکوت کردند
 پس اسداله نیکو شیر قلعه فراه که در سال قبل بقرت افغانه در آمده
 بود افغانه شبی علی العقیل ایلغار کرده یازد یانان بهرم قلعه صعود نمود
 بیایم دی سلم حیدر خوار حصار مقصود بر آمد و آن ولایت را ضبط نمود
 در آن اثنا فتح علی خان ترکمان از دولت بهیمه صفوی کسیر دارامور
 در توابع کوسوبه تلاقی فریختن واقعه گشت نخست افغانه مطلوب و
 گشت غوربان رگشته از آنجا که طالع نامها عدی و بخار سید در دما

مستفاد

نما بود مردار با فوجی متافان ایستاد نمیت نمود بر آنکس تا بعد از
 پیش در دربت صحرای مشهور بر او رنگ لپا پوز فغان بر خورده سپاه گانه
 خند ایستاد بر خورون حرف را خیره و چشم بهر شس را از بخار غرور نیره دیدند
 سخن کر بر اعدان و فتح خوریز را از میان کشیده سردار را با جمعی از
 بس نازان از بناکس استی غازی ساختند و بعد از چند محمود
 بدید و بس لغزم استرداد فراه حرکت و اسداله خان مقابل برداشته
 راه و زمین را در محل موسوم بدلارام تنگ کرده اسداله خان
 فتول شد و محمود خان چون قلعه فراه را در خیر استماع دید بهمان قتل
 اسداله خان انگفا کرده لیبوب شد تا شرافت و در خینی که قزوین بود
 کب خاقان مشهد بود ایمر استب را از حلال خدمت شمرده بدر پادشاه
 عن و امنای دولت نبرد لیس او را صدق فرض کرده او را بصواب
 مافی ضمیر طلق ساخته بس قلیجان خطاب داد و نکته سپان قزوین
 علی اسداله خان چنین باشند تا تنگ کشته است اسداله بد

درانی صد بنجور سده یاد ماه اید حال اسیر ایک ماه ایران درید
 و بعد از آن زمان ذولقعد زمان خان ولد دو نشان اید الی کشته مرات را
 تصرف و عبدالخان پسر اسیر را مجبور کس خسته نهال زندگی جمعون خان
 و گرفتاران فریباشید را در سر خبابان یاخ نو بازه خونزیر دست از پا
 در آورد و ایچان دولت بادشاهی چون طایفه قلی و ایدار استغول کار کند
 و محمود را نسبت بخود از موافقان املاص کسیر یافتند صفی قلی خان
 کسبانی او علی را اسیر در قلعین نموده با جمعیت سبابان و مدارک و
 روانه مرات مساحت در صحرا بی کافوله قیما بنین او در زمان خان کلانی و
 واقعه سیده سردار مذکور نیز بی کسیر و این معنی کسیر باعث قوی
 ایل بیغنی با و سر کردید پس فاغنه دران ولایت اقتدار کلی بهم رسانید
 چند سال آن لواجی را در تصرف داشتند تا آنکه پاره تیغ جهانبگری
 حضرت گلن ایللی طلعت بود آن بلاد و یازومی دولت نادره قلع فتنه
 و فدا کردید بکسور شش ترکمان صابن قانی استر اباد که تلویع از خود

اماد راجه

مادر نواحی جرحان و در سرت قبحان سکینی دارند اگر چه بعضی از اوقات
 نذر صرفه کار خود اظهار اپلی و انقیاد و حکام استر اباد میگردند لیکن در این
 اوان مناسبت حاجت و تاز و سر کشی و فساد بودند و در سور الف ابام سرداران
 صاحب شوکت به تنبیه ایشان بقین کشته طرفی زیستند و روز بروز قتل
 ترا بدی یافت تا اینکه خورشید جهان از ذات اقدس آن رفیق سرور
 طلوع کرده شیر و طبعیان رو باده پیشه سرزاد و به شمول کشیدند بکوشش
 و استنای و الفلاب حدود بیست و ان است ملخوض اینمقال آنکه جماعت
 چار و نله کز کیمه که اصل شروانرا مصلود و الفجار الحین بودند اپلی ر
 و با طایفه اخوز که در حدود سکی سکینی دارند اتفاق در زیدیه مترد بیند
 زده حسن علیجان حاکم بیروان یا جمعی از خود در عهد تنبیه آن جماعه بر آمد
 فبیدار زور و دیکال شکن ایجماعه بستن آورده حاکم بیروان را یا جمعی مقتول
 و بقیه لشکرش از تله حبه اموال ایشان تصرف آن طایفه در آند و بعد از
 از الطایفه حاجی داود نام سکوی یا صمد خان اوسمی و قرا قیطاق و سر

از بی پهلستان کشید اولاً احمد حاکم قندهار از میان برداشته نمود پس خبر
 شدند معصومه البیضاء که حصول تیموسه معاودت نمودند ثانیاً الحال به
 یافت او سببی آمده قلمه سماخی را بنیفرقت حسین خان بیلکریسکی مدید
 شیراز را گرفته بقل رس میدند و لضبط شیروان و نواحی آن برداشته
 از این معنی را بدولت عثمانی عرض نموده راه استناب بان دولت نمودار گشت
 نمودند از دولت عثمانی فرمان ایالت یاسم حاجی داد و صادر و صادر مصطفی
 استامینکن و او را دیامور کشته راه مدافعت بر سر راه کشیدند چون سیرفا
 جمعیت از حاجی داد و دیس و بحر فوت در راه بود و سایرین بر آن گذشت
 زمان ایالت یاسم نمود حاصل نموده در آن نواحی را بنی افندار بر آید
 صار و مصطفی با سنا مامور بکنجند که دید دیگر تزد و طعنان ملک محمود کبیر
 است تو صمیم استیفال ابکه در سال شکر نیل هزار و صد سی و دو و حیر
 بر قتل صفی سلیمان سپردار بدربار کردون ندر استایمی رسید اسمعیله
 غلام بر بینه شیشه لار قایز و مامور به بنجر هرات کود بدوار در ضرافه

شش
 ۱۲
 شش

شد و چون ملک محمود حاکم نون پنا بر استیلا داده غرور و استکبار چندان
 اقبالی با مر و نهی خوانین ارض اقدس مسیّر در سپه داران تویر فتح علیخان
 قاجار سپهکری بی شهنشاه مقدس را با فوجی از قزلباشی بر سر قلعه نون ما مور
 و ملک محصور گشته نگاه ایام محاصره امتداد یافت تا آنکه شبی بمر محمدتای
 که در شهر ملازمت در خانه مستخ علیخان میگذشته از فتح علیخان در پنجمه خاطر
 گشته خود را نفلو ملک از ضعف حال قزلباشی کاهمی داد و روز
 دیگر ملک محمود سبتمانی بهیات مجموعی بر آمده تنگ گرد و چشم علیخان
 بزخم کوله از پای درآمد و این معنی سبب افتاد و استعداد ملک شده بهمان
 سوال در آن سرزمین دم از خود را می میزد تا اینکه مقدمه احستلال او
 صانع سپه سالار و داد ملک در شهنشاه سلطان روانه شد پس این
 سلطان از آن بعد از قصد قتل فتح علیخان فرمود سپه سالار ایا حاکم ارض
 اقدس را علی فیلخان سائلو که در آن ایوان پیکری صر و دودر شهنشاه
 می بود نفویض نمود اما روز بروز اعتدال کار سپه سالار زیاد و ماده نقلاب

استند ادبی یافت سید لاری چون احوار علی علی بنان را موافق شیوه
 نیکخواهی نیافت از و سرگران بود خواست که در اسلوب اختیار سازد
 علیقلیان از مضمون آیه کریمه و لایحوق المکر المتشی الایا سله غافل گشته
 جمعی او باس را که با و همداستان بودند بمنزل اسمعیل خان رسانده گشتار
 گشتان او را از میان خیابان برده محمول ساخت و فریدالکار امانت
 در دست در روز پانزدهم محرم سنه ۱۰۸۳ در میان الف که افاغنه
 بر اصفهان مسلط گشته بودند این واقعه نیز در همان روز شهبه مقدس بوقوع پیوست
 پس سرشته کار بدست الواط شهبه مقدس افتاد علیقلیان نیز بساط
 که فرو چیده بودند در چند تا ایگه در ماه جمادی الاول همان سال الواط
 کانه علیقلیان ریخته او را مقتول و اسمعیل خان را از حبس بر آوردند
 بتغل حکومت مقتول ساختند اما از حکومت خراسانی باو نبود الواط خود
 بر تن و فنق نهات کلنی بی برداشت چون حرکات اینجا تا ملازم طیب
 سید لاری بود ملک محمود را سدا و را کلکلف ارض افسر که در ملک

محمود که چنین روزی را از خدا توان بود به بخت و اراده او که در آن روز
 مکن گسند اگر چه او اطر را مکنون صمیران بنود که روز و در ملک محمود با
 نام کارش بر داند اما **محمود** در دوشنبه و شنبه از مکانات و عمل این
 و غیره چرم که جو غالب انعام از این ان گشته ملک را در بنده از کشتن
 دیار بداند بسی درستی داد و لولاد مع الناس لعنهم بعضی گفتن **الافسر**
در مکتب محمود و غلبه اهل آن او **سپه سالار** محمود ولد بیرویش در سیاه
 که با اسداله خان ابداحک که او را تقبل رسانید این امر است را بدولت
 صفوی عرض و مستدعی گردید که چون این خدمت محض از راه هوادار اندو
 از من بطور رسید موکب باد ساری از ان طرف عازم خراسان شود و
 فخرتار سمیت برات حرکت میکنم از دو طرف برقع ایله ای کوشیده شود
 امنا بی ساده لوح که در دستانت تیر معقول شطرتان فیم نطق از خط خود
 از غلط میکندند اقوال روانه و او را **بسم قبول** اصفا و ازلت فخرتار
 با و انکار کرده خلعت و نمشیر بر او فرستاده پس فلیمان خطاب دادند محمد

بهمانه بسینه ابدا بی برکت وارد ستان ویم کردید و بهر حال الحال شهید
 بلوچ عازم ناخت کرمان گشته اهل کرمان غمگین گشته اند و ملتزم مصلحت
 محمودی شدند محمود نیز و با وجود کرمان سده نه ماه بصیقل کرمان پرداخت
 تا آنکه خورشید قدسی زبانان قندمار بچین سلطان به محمود رسید
 انصاف او بقتدار کردید تو صیقل این مقال آنکه محمود در صحن آمدن از قلعه
 قندمار بچین سلطان لکن می را که در خراسان ساکن می بود نائب قندمار
 محمود بود تو طبع و مهربانی کرده با طهارت و لبتواری صفویه سر از کرمان
 بر آوردند بسیار بی فارسی زبانان صلابی شورش در آورده جمعی
 از قلعه را که در قلعه بودند مقتول و صبح افغانه بیرون واقف گشته
 و از کیلوف داخل گشته بچین سلطان و ملک جعفر خان را بدست آورده
 زبانان قلم لفظی آوردند محمود بعد از شنیدن این خبر کرمان را تا ابراهیم
 نمود و در سال دیگر یازدهم ششم کرمان کرمان بکر خیز
 است نیز از کس از افغانه قندمار و بلوچ و هزاره است سمت جمع کرده آمد

قلم

علومه با کبریا را محصور و قبیل و عمارت بنیز محصور کرد چون از هیچ طرف آمد
 با مداد قلعه کمان نیز داخل تا با چهار طالب امان و متقبل بشکستند
 در باب تفویض قلمه تا انجام کار اصفهان [redacted] کردند محمود نیز قبول
 کرد از کرمان عازم اصفهان شد اعیان دولت به تهنیه اسباقال مستقول
 و در جبهه را گنودند مردم و ستامی نیز از آنکه از فنون حکم عاری
 بودند سیف و کمان در برج سخنان و کمال بود در بال و کوبال هر یک با
 رستم بل ساخته بجهت تمام بمیدان کارزار استقامت زوز و کشته شد
 بمادی بلا اول ستر اربع و ثلاثین و بایه الف مطابق اودی نیل در
 کلون ایاد چهار فرسخی اصفهان ثلاثی فریقین واقعه شده و فریاد
 مقتول گشته و رستم خان قولل اقا سی نیات قدم و زبده یا احمدی
 یوب جی باشی و جمعی از اعیان دولت و کبار فریاد شد مقتول و مغرب
 گشتند و تلمبی و توپخانه و اسباب اهل اردو و تصرف افغانان در آن
 بقیه السیف وارد شهر اصفهان نیاید سپه بند در دروب و محلات

بعد از دو روز محمود اقامت نامه در فرج آباد اصبحت نزول و رایت اصبحت

افراشتند و روز طبع محمود تبرین میمند و سپهره و قلب جناح برداشته

تصفیه سلسله محمود با صاحب سنان و وقایع آن در غره جمادی الاخر

سنة مطابق بارکس نبل که سلطان دار القوار جهان یعنی مهر لغوم

سنان محل رایت اصبحت و در آنجا لشکر بسیار بر زمین میخاکد همین و غایت

که بی شهر وی کشت و اقصای هزاره کستان تور او فرج آباد حرم

بلبل و بلوچها برای کل مالک با بی سخت کشتن کردید محمود میان با کامل

پاسند دست باخت و نادر از کرده باندت ایگه امداد از طرفی با صفا

چو بابد رسید مسلک جمعیت خود را از هم نمی پاستند ایمان دولت فکر

رای کسوات حقم اند پستند این بود که سلطان محمد مرزا نام ولد اکبر

بشهر ادره منضم رجب بولسجهدی بر آوردند چون اتا رسد و سنج

فطانت از نا صیه اولغوس سید بعد از چهار روز و بر او را بد مر بار

یا مرزا ایلخادر او را بجای می آورد بر کستد ولایت عهد نیکه دادند تا روز سیزده

احب

جب قطع صلعت جهانتا کیم از کرده فرمود ایستغال شهراده و الا کبر طهارت
 دادند در شب است و نهم ماه مبارک رمضان در طلعت لیل او را رواه کاشان
 ساختند که تا بد در سمت فروین وادرتی بجان جمعیتی منعق و لشکر می
 استعد کرده منتظر امر می شود بعد از خروج طهارت مرزا فاخته تبا
 محاصره گذاشته اطراف شهر را سیله بند در زده آمد و شد یکباره بسود
 ساختند بس باس تمام بحال و خواص و عام راه یافته روز بروز ضعف
 قوت ضعف پذیرفته آتش علا و نایره بلا بالا گرفت بحدیکه مردم برای کل
 سینه میزدند و برزگان در استواق و محلات و اطفال حوز دسال خود را تاج
 برده میخوردند و لها برا کندم چون کندم سینه چاک و لکتر اسل آن دیار در شهر
 دانه تیر خاک و طایر جایتها در خم دانه گرفتار دام هلاک بر ا کرده نانی
 چون نوبت آتش حسرت می یافت و حشم مردم فریادی آنها می سوا
 بیخه کس خورشید نمی یافت و از نوبت حشمی زمانه نهد شد که
 بیاد شکر آب خورشید میگردند و شکر لیان بجای ریزه فست در نیانات

بایدند بپوش منبوه دامن از گل زنده بپوشیدند و بیاد املکو
 ک را از تکمیل راه چون قیامتی عوزه بدیدند که بستند کسانیکه از عیار
 ریشی تن می پوشیدند چون گرم بپوشیدند خورده تنیدند و در
 زمینه کام می آوردند از شدت جوع پوست درختان افتادند از در
 دزدانی می بستند رفیق برای خود سپاه میفرستادند اگر چه جا و رسم
 در تقسیم آن برمت جانشان می نهادند کسی می بیاز را سپهر نیند
 ش از ساد هم عدسی نیز تر کردید سایلان از بردن اسم نان نمودند
 بخوردند و دیوانگان حشر خوردن سنگ طهارت را چون خستند که یا خو
 بوری بردند او طاق میبند ما کور شد و چراغ دود ما بنهایی نور اصفا بیک
 بران کردید و قحطی آدم علاوه قحطت نان تا اینکه استای دولت و وصین
 رفیق را بر رشتنه طاقت بختند و فاسک و عجز و هو ان بر فرق ستار
 بنده تا اینکه بدادن شهر مهم گشته در پانزدهم محرم سنه شمس و ماه ربیع
 طاق مار کسر سلطان سهند سید یار کان دولت خود عازم قوه اما

بنده حسن و پسر پسران کثیرش تاج و اسیر زدند و همان شب محمود
 سن برای ضبط خزاین و کارخانجات بادشاهی روانه اصفهان ساخت و
 در چهاردهم ماه مذکور با فرزند عوی و بیداد شد اید داخل کتک
 طبعه نیام خود کرد بعد از آن که استیلا و اقصای اصفهان در آخر محرم در
 سلطنت قزوین بطریق میرزا اسیر را و زنگ می چوشت کرد
 بیجان قزوین آخر ماه محرم را تاریخ جلوسه و یافتند و در ماه صفر بعضی از
 غنای برای اطلاق کار حضرت شاه پهلای مامور قزوین گشته بعد از
 زود افاغنه بدین شهر قزوین شاه پهلای با قلیلی که همراه داشت سر
 ویش و راه اوز با بجان پیش گرفت و اما بی قزوین چون بادشاه را آورد
 زور دیدند و از معاوده و استیمن افاغنه را داخل شهر خند و افاغنه
 بی از استیمن برآورده از کوناه بینی بدست در از برداشتنه اسمعیلی را
 صلح قزوین آن برتافته شمشیر جمعیت اخذت و هر کس بمیان خویش
 از او نخته جمعی از ابلت زرا بر خاک سلا که انداختند افاغنه که در باغات

تاریخ شهر بودند تاریخ سراسیمه عزم کرد و بجا آمد صفتان و وزیر
 محمود با ستماء اینچهره لیک در قیاسیه افشاده در روز که قاضی
 بر کشته وارد اصفهان شد که در راه کلا خط سان امراموزول و
 کرده و یکصد و چهارده تن از ایتان را یکی از تیغ نیز که زانینده هم
 کات اسل سلاح و موروثی میرفت گرفته از سکارا و نمان لقیل سا
 و جمعی را به شهر شیراز نامور است نتمه ایست از رفته نه ماه سیر از
 و بیفرت در آوردند و محمود فریب دو سال در اصفهان و لایان نور
 حکمرانی افراخت لواند و موسی لفت بی اورا لفت کرد فو نه ترا دکا
 به جمع اولاد و اتحاد فاقان معفور که صنغیر و کیرا بسی و یک نفر بودند
 بیخ و حیا ساخت و نتمه ایان لقم فرستادند بعد از چند جنون فو
 شدید بر او طاری گشته دیوانه وار حس و بیگانه گشته امر و نتمی او یکم حتمه
 و جریان عاقل کردید در دو از دهم سفیان ستمه بیخ و نتمین و ما
 سلطان ایلان ستمه بیخ و نتمه که ما نظر مرک و نتمه لست جمعا

و در عهد استان کرده از بیخ اعزاز ایل بر آمده بویست سلطنت بیام خود میزد
 خسته کس سر نمانده محمود را بجز بقعه سلاک کرده من حیرت الاستغفال جانشین بر سر
 برای کرد بد و در ایام سلطنت خود که مان و یزد و یازد و قم قزوین و غیره از
 ول کبری که را کس الح و اوق و خراسان است بحیطه تصرف در آورد
 میسر غلبه روسیه است بدار المرز و کلمات توضیح این مقال ایکنه در بی کشته
 محاسب از قزوین سر با شکر بر در است اسمعیل بیگ نام تا بین وزیر
 عظم را بر رسم سفارت و استمداد ملک و کس سر نمانده جمعی از روسیه
 بموجب طلب و شماره شاه طهماسب سپهر کرده کی بر در روسیه دبا طبعی را که
 در جنب شهر است و افتخار است محل اقامت خسته باز توقف گشتند و در
 روسیه ایکنه مانجا هوش این دولت راه دور در از طی کرده ایم و این
 طهماسب بوکالت اوکل دار المرز را از تیاذا آباده تا سر حد استرا آباده
 روسیه تفویض نموده که ضمانت این دولت کرده بدفع دستن در از
 و مانجا ادعای راه و تصرف و در تملات در المرز استمداد است

شیده داشته همچو پیرامون مال دیوان و غیر این ملک است تا ابدا متوقف بود
 بزرگایان باده ترار کشته اختیار جمع دارا طرز آبی تیار آباد بموجب
 نامه که اسمعیل بیگ بولایت دولت علیه صفوی روسیه داده بودند بخود
 ساخت و از طرف ساه پلها سب جمع بدفع روسیه مامور گشته در خارج
 تلافی فریقین واقعه سده و قریباً شصت یافته فرار و گریز و کرب
 بیطرف در آورده بدون متاخر کسبیم دو سال در آن نواحی لفظ و اخذ
 و عمل و جوایز دیوانی پرداختند تا اینکه مقدمه قلندر مشهور با اسمعیل
 در ماسوله چنان که مذکور خواهد شد اتفاق افتاد و روسیه بدون نزاع
 و حکم آمده به پیمان و پیمان را که در تصرف قلندر بود مستغرق گشته
 بقاصد جدیدی با دساره روسیه از راه خشکی از سمت قلندر فرزند
 پستار وارد در بند وانی ایجا نیز علیه از کیه و روسیه که اعداد دولت
 بودند در بند کرده ادق و در پیمان این دولت بنوده از باب اطاعت در آمدند
 مذکور امره تخلص تارن قلندر در بند کرده به فرار نمیکند که روسیه در اسودات گویند

باستخفاظ

مستحقان ایجابی شکر یا نوبه و سایر اینها نیز مستحق و بهمان اندازه و مستحق
 وجهات حسابی اکتفا کرده مساودت بقدر سلطنت خود نمود دیگر تسلط
 و استیلائی رویه بر ملک در با بجان است باینکه اینها را بکنند بسیار از ملک
 ساه طهماسب از قزوین عازم تبریز شد از دولت عثمانی ابراهیم پادشاه
 کم از آن الروم بکرجستان و عارف احمد پاشا بیروان و عبید الله
 ستای کوبلی اعلی حاکم و آن به تبریز و حسن بیگ سیستانی و ابغداد بکرمان ستار
 بدان مامور گشته هر یک با عساکر بسیار از حد و د خود را بیت غریبت و
 فراتر از آن در باری لشکر از با بجان را از شش جهت یار موبه حیرت
 در انداختند ابراهیم پادشاه تغلب را بکلیت ضبط در آورده عارف پاشا نیز
 اجمعی تمام بیروان آمده چهار ماه قلعه را محصور چون از جانب ساه طهماسب
 بد آمدی مستحضر بود امالی ای طالب امان گشته قلعه را سپردند و عبید الله
 ستای کوبلی اعلی نیز در آن سال معزم شکر تبریز و بیروان حرکت کرده در
 ساه طهماسب در اردبیل توقف داشت بر تبریز آمدن چون صورت لشکر

در سال در آینه مرادری نمود و عطف بخندان کرده در حوض و سلسله مستغرق
 و در سال دیگر باز گشته بقره و غنچه بر فلو سوسو گشته امالی ایجاز عموما از
 نیز گذرا بنده حسن پارس ~~بدرایت غرمت~~ بجای کرمان سیمان
 او است کرمان سیمان را بمشرف است احمد یا سنا سرش از دولت عثمانی
 سرگردانم شجره است فرید و خان مکرری که در آن او ان عالم بود به
 حکم بیرون رفته با احمد یا سنا بموت و قتل امالی بعد از آن یا مس
 امداد است سه ماه فلو دار کردند تا اینکه احمد یا سنا نیز به شجره اردبیل
 نامور شده بلیه شجره را سر کرده لوازم قتل و عارت بطور رسا
 بعد از وسار و مصطفی یا سنا به شجره کتبه و علی یا سنا به شجره اردبیل
 نامور شده بعد از حکم می مره منند کتبه نیز بمشرف و بجهت رومیه
 در آمد بعد از آنکه رومیه متوجه اردبیل شد موکب سانه طهارت
 صلاح در اقامت تنیده از اردبیل عازم طهران گردیده رومیه آمده
 اردبیل و معانات در بجان و سلطانه و سلطانه

مجال

۲۹

محال گذار را محظوظ مقرر در آوردند و الوقت دو سال از جلوس حضرت
 شاه طهماسب انقضا یافته بود از طرف جوت خراج خندان اوز یا بجان و
 بر احویت شاه طهماسب بطهران گشتند بسبب عت تمام عازم طهران
 گردیده در قریه اندر زمان که در حین طهران واقعه و مغرب عینام سلطنت بود
 با عساکر قزلباشیه مقابله نمودند و در کشته و در کشته ایاد که دو فرسخی مسجد العظیم
 ملاقی فرعیین و واقعه قزلباشیه گشته یافته بود از طرف کشته است
 شاه طهماسب از اندر زمان عازم مازندران و استرا با دیده امرف جمعی را
 بخاضره طهران و سیدال سردار خود را بشهر قزوین با مورخه آنکه اصغر
 در دامالی قزوین و طهران از امداد ما یوس گشته هزار اسیر دند و دامالی ساد
 رقم نیز اطاعت کردند بعد از آنکه نموک شبی وارد مازندران شد از اینجا
 فرمیت استرا بد کرده فتح علیخان قایدار را بکومک سمنان سر فرار و با
 رکمانه و قایداریه بد افتع افغانه طهران روانه ساخت مسترالیه در اندر
 طهران ملاقی افغان گشته تا احوال احواد دوستی املا عتد کار گشت

بی نیل مراد روانه استر اباد استند در میان بجلی از احوال اترق و
 و صبح جنگی که فیما بین او در روسیه بود قوم بیست در سال سیوم جلوس است
 احمد پاشا و ابی سعید او از دولت عینا بنیاد استر منصوب و با فوجی عظیم باقی
 فاکت پاشا حاکم لوی مایان و سعید الرحمن پاشا حاکم آمدان و قرصطی پاشا
 حاکم موصل الطیف فان مغفور شاه حسین و شیر ملک منفره به بنیاد افغانه
 کشته و اردو آمدان و از لایحه پیر اید و استر کرد و امان و ابلیجی نزد اترق و
 پیغام دادند که افغانه طالبی بی پا و سردون ابلت مالک سر بر و استر
 پاشان و ارت با دستمان اند فاقان کشید را بابان سپهره از راه
 و رسم سلطنت و عارضی کناره کرد اترق نیز از اصفهان عازم کلبا کلبا
 پاریس و استاده باد شاه مغفور را که در اصفهان می بود از دم بنه حیات
 نهادن حب بنده سر لوزان نزد ابلیجی روم فرستاد و جوابت نزار زبان
 نشد سیف و کسان محول ساخت اسمعیلی قایره افرازه بیستم روز یکشنبه
 احمد پاشا پاشایان است که مرز ولوم از آمدان راست افرازه قوم است

در استر

پسران در طایفه و رعیت و اسماعیل و ایزد و سحرین را دیده و میگوید
 عقوبت شده رخ غرمت بود می هریت کشیدند اترف نیز عازم اصفهان
 بد در سال بعد مجدداً آمد با ستمیدان و اترف بکلیا بجان نوار می
 بر او اخته و طرم مصالح انداخته اقرار مالک و زمین صد و دویست
 پنجاه تنه تور کردند که ولایات خودستان و لرستان و فیلی باکره و زنجبار
 سلطانیته و طخار و اردو بیل بد ولت میانی ولایات سمت شرقی عراق
 و اراک و زبایف غنچه مفرد و متعلق باشد برین عهد و عهد و اتفاق
 روح عاید نزع و اتفاق کرده هر یک عازم مقوم مقام خویش شدند در سال
 چهارم جلوس شرف و اردو اصفهان را شد با ستمی از جانب سلطان
 حمدقان باد ساه روم رسم سفارت بر آن تاکید بنیان صلح و صلح شد
 جلوس شرف و اردو اصفهان و از جانب اترف بر محمد خان بلوچ یا بلخی
 روم مانور و همراه بلخی مذکور روانه دربار عثمانی گردید در میان چند
 قوی که در ایام فرسده اصفهان با دعا ستمی را کی چند روز از طهارت

و از آنجی که در **بیان ز سید** اول صفی مرزانا می بود
 در سمت جباری بی هم سید حقیقت احوال او ای که موسی الله شخصی بود از ظالیفه
 نرانی و در سال هزار و صد و سی و هفت در طبل آباد بجای ری منقبت شده
 در عای ساه زادی و سیری قافان شهید سعید کرده میگفت نام من اول
 ابوالمعصوم مرزای بود تا بنی این اسم را گذاشته ام محمد حسین خان حاکم جبار
 از راه ساده لوتی با سپه جباری وجود او را معتمد و مقدم او را
 و محترم دانسته بر ریشه اش کشته شدند و موسی الله نرانی از سواد ^{صفی نرانی}
 ساه مدعا کرده با دعای خواهری در یکی از یلوقات اصفهان کشته بود
 از طبل آباد خواهد بود و آدم رفته او را نیز تا حرام نام آوردند و حاجی
 افسناح کار کرده از قام با طراف نوشت اما چو بسبت جب زده خطه ای نام
 ساه طما سب بر مناره خوانده اسم خود را تانی اسم او را بدو حکام نوشتند و
 کوه کیلوی و روسای ایلان استمف نزد او جمعیت نمودند که اطاعت سید و آرا را
 خود تعین نموده در آن نواحی کمال مکن بهم رسانده تا یک از جانب حضرت

ظل

ظل الی در جنبه ساه طهاسب در ارض اندکس نونف دست بارک
 دولت عمل صغی مرزا او الاصد و ریافت که چون ساهزادی سخن نشانه
 طبعی سب است آن شخص خلاف واقع است او را گرفته بساطیکه در حیده
 بر حیند لهند ابرو و فنی اساره والاد در حینکه کرده دست موصی مرزا بود
 اورا گرفته یعنی رسانیده و این قصه در او وسط شهر محرم بمکه اربعین
 و یایع والی رونمود **دیگر سینه امه نواده مرزا اورد منوی سابق شهر**
مقدس ملخص احوال او اینکه بعد از واقعه اصفهان که ساه طهاسب بسم خود ابراز
 عازم ادز باجهان گردید سید احمد جانب ابر فورنت در انجا رقم محبوبی مشهور
 نقولین اختیار بهما تپارس و کرمان بمهر ساه طهاسب با سم خود ابراز و عوام
 کالانعام را خردار این جنس کذب طرازا کف جمعی از او با کس را فرام آورده
 عازم بوانات و بگرد دست فارس که در دست و سنج سیراز واقعه است
 کردید و در ان اوان بگرد دست خان القان از جانب محمود حاکم سیراز
 بود جمعی از نماینده سید احمد سیراز در سرخان تلافی فریقین واقعه سیراز

بهنرم شنید یاری خوانده مردم از جورا از سبقت احوال او در سبب علم بخوبی
 آگاهی حاصل شد او را گرفته مجبوس ساختند بعد از دو ماه از حبس فرار کرد
 بجانب جهرم شتافت و مسلک و صحبت خود را بنجد بدستقام داده و پروانه
 در کار خود پدید آورد و از جهرم رفته در ارباب و بتریز را بدایره ضبط درآورد
 همچنین موفق و مستوفی کمان را گرفت آورده کرده در جهانبند هم رسع الاوا
 سته از بعین مایه و الف مطابق قوی نیل مجبوس نموده اسم بادشاهی بر
 خود راند و حیو و سکه زده بعد از چندی جمعی که از جانب اسرت یارمن
 و مانور شده در رسیدند همان در قلعه مشایخ محصور و بالآخره گرفتار شدند
 او را با صفهان آورده بکام اسرت کردن زده بود اسر ویرا از سر او سیر و
 کردند و عاقبت از روز زیاده سری از پا درآمد **دیگر محمد علی نام رفیق است**
محمد تیمور صیغی مرزا تاجانی کیفیت احوال او اینکه در ماه محرم
 اسبین و در بعین مایه و الف مطابق تا قوی نیل در لباس درویشی وارد
 سنو سترگت - از آنجا که بعضا مردم در شبستان می ساختند جمع آرزو ظاهر

دوره

دیده می گفتند که سیم این شخص در نظر حکیمان صهی نمرز استیاجت وارد بد
 او با سینه او و حاشا ساد است عوام از زمین محافظت تمهید کرده خردار او
 قایم است و ستم با ستم است و ستمگر است که از راه تهنید او نمود و او فرار کرده بچو تیره
 رفته از اینجا پاره بهره روانه بغداد شده ایمان دولت فیهری میبایست ایستاد
 ستانزاده از پیران پناه بد دولت عثمانی برده است بدون تحقیق ستانزادگی
 او را الصدوق نموده موثی اندر او بدید عثمانی انصار و بعد از آن ورود
 او بکوبالی استنبول مهماندار می تعیین و در اسکودار مکان از برای سکنی
 و اخراجات او قرار دادند بعد از فتح سلطان احمد خان پادشاه روم او را
 باعتبار رصد و بعضی حرکات بسیار سیلا میگ که بچده منزل الطوف عثمانی
 و نزدیک شهر مد فرنگ است فرستاده بعد از چندی از آنجا نیز او را بجزیره
 لیستی از این فرستاده گمان او را محض ساختند و تتمه احوال او در بیان
 وقایع سنه خمس و مسین و ما به و الف و کفار سنه خواهد یافت **دیگر**
ما **فصل** که از راه فرار بعد از رفتن مدتی در قندار روبر بوزره کرد و ادی بیجا با

تاری

خطا

بی بود از انجا همراه افغانه در لوت درویشی با صفهان آمده بعد از مسافر
 صبحی مرزا کرانی در میان جماعت فاکنی رفته خود را بیس موسوم و احیا
 برادر قاقان مریم کرده تهنیتی بسرو کوه کلاه پوشش بستند و سر
 این دعوی دروغ راست بستند و از طوائف فاکنی و مردم اطراف فریاد هم جمع
 آورده چون کارش بر نداشت حساب اسبابی بر ریاست سری بر آورد
 باز سر بکریان عدم کسبید و شمع و شمش حوت از صدق فروغی بدارت
 روی بیان رسید دیگر **تصحیح در سمت نمین بندر بهم رسید**
 یاد دعای سیری قاقان معذور خود را استخوان محمد مرزانا سیده و لیکن ازاده
 خرسوار شهرت یافت و در نمین چهار صد پانصد نفر از اعراب بنادر بر سر خود
 جمع کرده از انجا نزد عبدالله خان حاکم بلوچ رفته جمعی از بلوچ با عاقبت او بر
 و از انجا بمیان طایفه مار و رفته و الطایفه و مفتی و نیز نمیت بنزد کرده
 نواده مرزاد او که در آن سمت با او نیز راست استقلال بر افراشته بود
 مجادله نموده سید احمد را منزه ساخت و بنزد رانیا محال و ما ستم

خطاب

میرزا

بیست و نهم در آورده و بالاخره از جانب استرجمی مدفع او نامور است
 او محابا و موی اله سکنت یافته بجای هندوستان کرخت و سید را محابا
 سفر ذیبا و صمنه ولایات افغانی گردید **دیگر زین نام قلندر است**
 که در لاهیان بهم رسید و او ولد ایرایم نام طوچی بود که بعد ما چند نفر از
 درویشان در یوزه کرد و قلندر آن مراحل یوزه را بنام کشته در فربه کام
 من اعمال و نیلین **بنام** بعد رویشی **بنام** شیخی سنا سیت **بنام**
 بخد و پوست سخت **بنام** سرور از جریده و سناخ تفرنگه علم و غیره افتاد
 از جا در قلندر پانچگاه دار اسماعیل کذاشته باغای پسر شیخ سلطان
 خود را اسمعیل مرزبان نام نهاده حاجی صوفیان رستوند و یلما ترا فریفته خود
 کرده رایت حکم بر او است و یلمان تارا که تصرف کرده در آن آوان
 محمد رضا خان غیر لوفوز جی **بنام** کسب لار و صاحب اختیار کلیمان بود
 در لاهیان توقف داشت این خیر استنبه یاد و سه هزار کس عازم
 در قلندر کشته در کوهستان و یلمان با و می ناموده سکنت یافته بر تنگاز

فهرقه درین

شیخاوند

بر گشت و قلندر همان روز داخل لاهیجان گشته لاهیجان را با بیست و پنج
 صیغه مسخرات خود کرد ایندو چهره صفات دوباره جمعیت خود را مستفید
 ساخته عازم لاهیجان گشته در آن کوه غلامی فریفتن واقعه و قلندر مشهور
 شده یکایت بگرم و ماسوله که بخت و در اینجا مجدداً سلک جمعیت او از مردم
 اینجا مستفید شده در همت ماسوله را مقرب و از اینجا عازم طخال شده
 در حاکم فایق آمده بار دومه از دیل جنگ کرده از دیل تا میخانه از دست
 رویه بر آورده پس از آن میان ساری سستون رفته آنها را با خود
 مستحق ساخته جمعیتی انقاد یافته یا علی سلیمان ساری سستون که دم از هوا خوا
 و انقاد رویه نیز در جنگ کرده باز معلوب گشته آمده بودند بر دم قلندر
 به تنگ آمده بودند مصمم گشته در ماسوله بر سر اورینجه اورا گشته بر سر اورا
 اردو بس بردند در بیان **اسب و مولد حضرت علی الهی** یعنی مادر با گشته
 بر آگاه دلان دقیقه رس که همین زادگان آبا و علوی و اوقات مسخلی اند
 واضح خواهد بود که سعادت ماری زاده بطف خدای بگانه و گرامی فرزند مادر زاده

با سزای مفاخرش به بسبب و نه میباشش سلطنت و ملکیت زیرا که زاده ^{سلطه}
 بدلول لیس و کتاب این دو امر در اینجا نگاه نظر آن بلند همنان بست ترین یا
 مملعتی است و ناز کمترین مرتبه از مدارج افتخاری مع برنده را فخر بگویم
 خدا داد خویش است نه بجان این و گوهر شاه وار را نامرستن بآب رنگ در آن
 زانی خود است به بصلب همون خصوصاً این کزیده خدا و بزرگ کرده لطف
 یزد تو انار که بعد از فضل الهی اعتقاد بکسب خود است به برزور یا زو
 بل و سیره و بجان خویش دو دمانت از دولت فائده است دولت فائده آن
 ندوخته نیام صمصام صد پیشش را دولت تیمور در اسپین است و
 در زمانم کندش سلسله بکرتونا تا رطبه استین **نظم** ز سهم فکیش قضای
 زینت کجاست راست یکتا **نظم** اگر ماه افروزد کس قهر بهر جو
 جو سیدانش تندر بسبهر اگر هر از عارضش دم زند دم صبح اشتر
 بعالم زند در آتش کرد سمندر زیم **نظم** بند رو بکوی بیابان نیم در بند
 کلک سنج بیور از لقا شتر انمطلب یا زداستری اولیست اما چون

کار کرد

۳

جبل شامی

مورخ ضبط کلیات احوال غزوی و سپهسالار و ذکر السحاب نیز از لوازم این مقال است
 گناخته لوح بیان میکند که آنحضرت از ایل فرطو و فرطو از دعای از
 لوح افشار است و آنست که از آنجا میان کوه و کوه ایل به نور قدیم که نسبت
 و در ایامی مغویه بنوران استیلا یافتند از رگستان کوه کرده در اذربایجان
 اختیار توطن کردند بعد از ظهور صفات کیمی گستان ساه اسمعیل صفوی بنور
 کوه کرده در شهر پیرمیت کوه گجان من علی ابورد در خراسان خراسان بود
 مطلع الجباب که از شرق آید بلند آفتاب که در کوهستان عالی معشقه
 در بیت فرسخی واقع و در فرب جوارد در کوهستان توطن محسنه تا سبزان در این
 بیلاست در رگستان در دستچر و دره خرفتمستی میگردد نوندا آنحضرت در
 شیره است و بنام محرم الحرام سنه هزار و صد و سی و پنج مطابق لوی میل
 در قلعه سجد و دره در مکه که با بعضی عمارات عالیه اصوات او بود و خانه
 شهرت یافته است اتفاق افتاد با اسم جد خود نذر قلبی بیک موسوم کرد
 و در پانزده سالگی قدم بر معارج رست که از پست چون در میان تا جک و نرگ و حوزد

حد

۶

دینک

بزرگ مظهر کارهای سترگ گشته در بادی حال آثار دولت و فرائد از تاجیه
 ظاهرو امور عظیمه از دست موبدش صادر می شد و در عالم خود تا در افاق بود بین
 الامم بیاد رقیب استهور **در آغاز کار خراب ظل اسیب**
 از ای که گفتند کارگاه وجود ربط و پیوند فرا و جت راتار و بود و بیای
 بقای بی آدم ساخته و باین چنین اکنون طراز و پایه قوام و دوام بر بر تو
 دوش نوع سیر انداخته تجرد ذات خداوند محمد است و لغز و ناسیسته
 ایزد یگانه الهی لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفو **از حد حضرت ظل الهی**
 در آن او هن که آغاز ایام کسب است و جوانی بهار کل زار زنده گانی
 و بکام ریجات و ریجان عجب و کامرانی بود مایل تا میل گشته یا با بوی یک
 کوه احمد لو که از روسا افتخار به اسپورد و مهیت در آن ولایت با ترکمان
 و از بیکه موکب آرای رزم بر دی بود نزار جامه خانه نسبت خویشی این
 دو دمان شریف رسائی معازت در بر خویش دانست از محقرت طالب
 پیوند و رعایت بخواستگاری صیبه آن سعادتمند شدند اکثری از

23

سسنگان افتد رسالک طریق امتناع و بکار آرای سبک و زراعت
 جمعی از روسای آن طایفه باین علت هم انوشیروان ساهند و هم خوا به
 نوح و غناستند و بالاخره بکم فضا امیری موصلت صورت و قوه یافتند
 آن محذره سوادق عفاف در سال هزار و یکصد و سی و یک بجزی
 شیک بستند و بخت هم در همان اول ده ساعت و نیم از شب ستاراده
 کار رضاقلی مرزا بوجود آمد بعد از پنج ساعت آن ستاره رخ نیقاب ترا
 شیده صبیبه دیگر او را در سبک برد کمان حریم عفت انتظام دادند که اسفند
 براده کامکار نظر الم مرزا و امام علی مرزا کومر آن در رخ و اختر آن برج اند
 بخیند در آغاز ظهور و کوب اقبال عزیز این پیممال و قلیع امور که در
 ره جزو ابورد و شمشیر مقدس و فلکیات انکذود و ناییم دست از احوال
 افتاریه اصناد و تبرکاتیه و اراد و او زبکیه و سایر طوائف اسل و غیر
 و قوه پیوست و کوششی که از اسل ابران و بداندت آن در اخلال
 ارا بت نطنه راه و حکایتها را در روز یک و نیم و تا حک

واقف

۴۴

و اینست و الظاهر از ارام و سرحد را فرین ارام کردند اگر همه از هر یک
 تخریر یا بد تاریخ مطوی خواهد شد بیرون از اندازه و کجانی میکرد خارج
 از حوصله قبول ندوین و سیر ازه لیکن چون درین روز نامه طفول که با حضرت سخن
 امروز و عرض از حوصلی صیغه کلیات امور است ایند اینم یار هم اجمال
 و ابی از ارام عهد است نه یکین قلم را بجای است احتضار سخن عتاکه ای میبازد
 بعد از آن که بزم آبی دوران در عت است سرای پرین ساز تا سازی
 کوی کرده و در هر کوی است از منی لیب و موافق نواله از هر سری چون کاس
 طینور صدای بر فاسته ترک تا چنگ حکایت آسائید نیاجن حسرت
 خراشیدند و کویک و بزرگ قانون خری از دست داده در دیاره
 محنت کف زانان امسوزن گشته و بر عاقبتی دستی بود سر از کربان
 خود سری و کردن فزازی در آورده با از اندازه بیرون گذارست از این
 ملک محمودی کسینانی بطریق که مذکور خواهد شد بر مشهد مقدس
 مستوی شده در این طبعان بر افراست و حضرت ظل الهی تا آن اوان

رسد ایچورد و کلات و یامی بسر حدات دست مستولی ملک داری و چکال
 با نریز جلالت ساه یلین اوج دستمن سگاری بود و مانند شیر صیاد سبب
 و سس طعمه نخس کام بیگانه و خوشی می بودند چون دیدند که سانی چرم
 بنا از ساخر ماه و مهر خوستا به هم یا اهل ایران هموده و حرفی سکلف زمانه
 زیدستی کاسه بر سر خنجران شکسته و از این فتنه جوی و مرد دست لقا و
 سوخته راه اسایش بر روی دور و نزدیک بر لب این فتنه را حوصله خیرت
 تحفرت بر نمانده یا الهام خداوندی بناز و ارستاد بخت فرخنده طراز
 نیروی غم ملبه و قوت از حمیده و طوایف اوش را و اراد و با فی ایلات
 و دره جزو کلات بودند بکوزه خدمت احصار و کلات را

نصن و حصین و غله خدا افرتن بود یا قلند بسجود و ایچورد که بوسه جولا
 نپ بر دون نوزد و سکن و ما و ای دو سنجو امان اخلص برورد بود
 راجتن برق حکمرانی اختیار رویاری کرد کار آغاز کار کردند از می خسته
 ولتا که بهماست صلا شسته بی در نام بر شتران همان کند همه حوصله

تورزد

۴۵

خورد که هر کفار حاصلتی از دو باره بار چرم بلیک خود به عای سبب
 مردی کردن افرازد و مسرور یک مپیت کردن و از آن اذن بطوق اله
 داشته اندکی روادار که کردن اطاعت بدیگری تخم سازد ایلات عمد
 برای توفیق فستق ساخته سالک از طریق ستمند و فرستاده بودند یکی او
 این استیب با پنجاب داشته دیگری اگر ادا کنند دره جزو ابورد
 ایلات عظیم خراسان می باشند هر چند که طوایف دیگر در میان
 به اندوز خدمت ضد یو فرزانه میکنند آمان دو فرقه در بدو حال بهم
 بد صدای مسال با زوی اقبال ستر و بر اینتره و دوست خصم اکن در سا
 فیروز ما سعادت و و چینه دشمن شکن بودند بعد از چند

اگر اد که صحر اگر وادی ساده لوحان بودند بوسا و کس شیطانی مختلف
 را گشته از ان شایه فرقه که صاحب سکو و جمعیت بودند بمانت مکان
 است خود سطر سنده با شخصت در مقام کاوست و بعضی نزد ملک محمود فرزند
 از راه الف و ساز کس در آمده از اگر ادره جزو ابورد جمع با کرد

بنوستان بیو زوگرویی یا ترکان بنده نشاء عقد موافقت سبند و مرکب
 بعد از آن مکان رنکه مستعد ما بر اینکجه و باد کشتن آن بنجه یا نخفت در او می کشند
 سوای سیصد و چهار نواز نواز از ایل جلایر که طما سب قلینان و کبل و موعلی
 و ترکان بک نام و باقی روسای خود که مصوری در اعتقاد دود سبند در انظار
 قوی میاد راه نداده در سبند و در خاطر هم رکاب لغزش استند و در
 و سستی و سایه آسا و بناله رو بهر خورشید قیاب بود نذا نخفت با قیاب
 اخوان و کثرت حصنات دامن ممت بر میان زده با اتفاق هوا فغان کزن
 حواله گاه را خانه زین ساخته را این سبندم آفر استند و با سبندم فرقی
 کیم در کنگه استند در بیان توجه و ولایات این ارض در سبندم مضمین مضمین
 بفرم و افقوی تمام این معنی مانند بیدر الوز روشن است که جلوه جنود کواکب
 و اینچ تا طهور آفتاب است و بلند پرواز بی سیره طبعان تا طلوع طبع
 نیز همیناناب به بیتی که در مقدمه کتاب سبند استند یا اینت بود از آن که
 ملک محمود در ارض اقدس آغاز خود سری کرد و در وسایل ایلات خراسان

به ضعف نفس و قوت و هم بطون خدمت او که بنامند و در احوال
 شش گشته اند از آنکه بلیغ جان بیا یلو او و اماه مان ایر لوی است
 دولت نادره رو بر تافته نزد ملک سیستانی شش فتنه و صدور این
 ت از او شارب بر طبع عنور و زیو بیحال تا ملایم افتاده بکاره خوبی
 یشان بک خیال را به طوف روانه در تدر بر این امر طالب بهانه نت تا آنکه
 و سبایل بر اینخته چون در ملک خراسان بخت انجانب از جناب اندیشه
 مسان می بود معتمد پرا بنام زنده اندا تحفرت روانه کرده و میقات موکه
 در وین سخن داده که مارا از آمدن ارض اقدس بفر از ضیانت حال
 سیان منظری نیست اگر در عالم اعلی رسم موافقت می کرد در منظر فوا
 یا حث السزاد راه الف دیگر خواهد بود انحضرت نیز قیوت سببول
 کرده عازم ارض اقدس شده که در روزی با ملک اهنار صدافت داشت
 و حثت او روح در خلوت با سکار گاه ترو وجودش رادق کند کنش یافت
 هر که در خدمت انحضرت بودند مبدء گردیده فرمودند که در روزی جریه باز

خود سازی کرده و با باشند منظور نظر اینکه آن حضرت در آن ایام با نازی
 و اسب نازی جلوس ملک گرفته یا تمام کارش بردارند و بتواند آن
 هر یک بخوبی ن و اینها او در آن وقت است از آن ملک استی در آن روز
 روزیکه در میدان کاوسک استند با ملک کرم جرد باری بود بعرفمان
 کبری ملک دست انداختند چون زمان نوبت امور در این وقت
 این دست مبارک که در دست یک تازان آنکان از پنجه اقب است
 بر زمین گذاشته بر همان اسب ملک خورده جلوس بدست بنیاد ملک از آنجا که
 مست یاده هموش بر بای نخوت بود تقوس این معنی بگردد بعد از آنکه
 شهر عطف عنان کرد اما آنحضرت پیوسته در همین وقت می بودند تا آنکه
 بیضای منقحانه اماه قلب قلیح خان و امام قلیخان کرده باطنه التیام است
 یا خود رام ساخت و بعد از آن که ملک را به سر سخی استند مقدس در عین
 کرد ملک بخوابش آنحضرت یک روز به حرکت و حضرت ظل الهی روز دیگر
 امام قلیخان و قلیح خان را بنیویس کار همراه بردند بعد از ورود بقره یا محراب

من احوال شمس مقدس چون صید بدم افتاده را از دست رها کردن منقضی
عقل خدا داد بود و آن نفوذ که در ظاهر چون قبضه شمع است بسیار

در باطن لبان شمس دم از خود بخوار می برند از میان شست و از این
عازم ایستاد گشته ابلات ایجا را جمع کرده است بد فقه بینه جویان می کشند

در بیان آغاز می نبی حضرت ظل الهی نبی است با ملک

نور حقیقی ملک محمود بعد از این شهر و قومه این معنی وحشت را بکنند
این دانست که از شمس خلافت آن از آیه سر و صدیقه را است که بی خبر تر که

بد بیکان بی بی گوید خورد و بار گران زیاده سری را که بردوش دارد لیس

نزل نجات خواهد برد عند لب جانش لوانسج اینمقال کردید روز

ل که دیدمش گفتم ای که روزم سیه کند امنیت پس با که احش

ب نوشت که با من اتفاق نموده بد فقه حساب نادری پردارند باک

یک را اما نه سازند اگر او جوادت دادند که انجنا ب کردن که این

زلیت موید دلاور است میویط الهی جمعیت بسیار و اسخام

کمالش در غایت استسهار لصور این معنی از حوصله صغیر ما بیرون
 و اینحال از غیر قدرت افزون ملک عذر الهی ترا چون مسنون بعد از
 دانسته از کل رعنا بی جواب اندوه استسها را یک دور یکی نموده و غم
 یقین آن طایفه کرد چون راه کلات و جیره و همه مستمیر کوشان عظیم
 و محسوس بر قلعت مستقیم بود غرمت استسها را منقرون بمصدق استسها
 باینج استسها از راه زادگان منویم حیوانات گردید و در غم غم بود
 مجد اگر ادرکس بعد از تخریبی نزد ملک استسها سبام کردیدند
 که حرکت باعث وحشت اگر ادرکس ترانه و فساد استسها ازین
 ماجرا در گذار ایما که ملک محمود آماده تو ذیستی داعی سده بود و سزاده اگر ادرکس
 را از غم پستی کرده باز کرد ایند این بوسی سبب بعد ما غنی محمود اگر ادرکس استسها
 لوازم سرکشی برداخته بوزم مدافعه پیش آمدند اما از نامساعدی کجیت
 منقلب گشته فراری و قلعتی تخریب میثاری سزاده ملک بلا مانع
 داخل حیوانات گشته نیای گذاشت که فلاحه اگر ادرکس تا ختم جمعی از غم استسها

و اطفال

و اطفال ایشان را بورد مال و در ارض مقدس ^{حده زمام}
 اختیار است نماید که اولاً تا تحت قلم زید النور ^{رد و سستی}
 جنوستان واقع و شقاق انجاء بود پیش نهاد خاطر ^{نه محاصره کرده}
 در خلال آن حال جز بویسماال مانند طایبی ناکهان ^{و قشش رسیدن}
 آنکه بعد از وصول خبر عزیمت ملک سمیت جنوستان حضرت
 علی الهی یا شوکت عثمان چون بجز جنوستان و در حد خردستان و
 با فوجی از رزم کوشان از راه نصیب ایلی بوزم اعانت اگر ادا یلغار
 و در ابتدا بی کار در دو کس سنی جنوستان بوفوجی از ایناعه ملک که تو کجا
 و در از مشهد مقدس می آوردند دو چار کشته اکثری را مقتول و مو
 زان گروه از ورطه سلاک جان سلامت بردند و ملک محمود ازین و
 سنجیر و کمند قلمه کیر بر تاناب و شمشیر عاجر کشتی را آب داده گرم گرفت و کبر و
 کلمه ستر و سگ پسنجیر بود که دفعه حضرت علی الهی یا جوانان صف
 و در بران مردان کفن عریزه جو و نوه زن از یک کتا ر نمودار کشته کلازم

سکنات قلعه بسکه محمود را سکنان خود را بیایند و سران قلعه را
 که از تنگ ناز محصور بی نجات یافتند ملک چون پیش از وقت نیامد
 حرم در حواله قلعه بسکه بی ترسید داده بود از وقوع بلاقی و ظهور و شکست
 از دور قلعه سزار و در سکه خود کجمن اختیار کرده حضرت ظل الهی عورت
 عورات و اطفال این قلعه را با مال این قلعه آورد در کاظم
 قلعه جانب دست نزول و در آن شب آزادی که از خوف ملک به
 بیخوبیان مخفی گشته بود از فرده و در دو کوب قدس جهانی تازه و بیخوبی
 بی اندازه یافته و در سار قدم ساخته بخدمت والای بوس گشته و بجهت به
 از روی مصداقت عهد بندگی گشته روز دیگر که ملک نیم روز بیخوبی
 جهان افزون از قلعه اقلین بیخوب گشته است خود نامی کرد ملک محمود را
 عزم افزاینده و طرم حکمت انداخته چون حریف را فامر و دست سپی را از
 دامن مطلب فامر یافت کسریه معان و سکه برستان رویر یافت و
 و تفکیکی و تو بخانه را احصار خود ساخته بجایت ارض اندکس ستافت

الحق

حضرت تیر به جانا حضرت آباد استند جنوسان از اطراف ملک کرد
 زی کردند که شاید ملک ازینجا تو یحانه بمو که ار آبی آقا بده نکر چون
 وقت رو اگر ادنا از زمان مسکه بر آق نغنگ و همینه بر تیغ و سنان حضم نکلن
 مید ان حکایت می بودند انحضرت در آو یکنین الب تر ابویحانه و لفقیکلی
 نه خود دانسته ترک مردم و ارحمت آباد اگر اده امر حق ساخته

خود بجایت ایپور در صورت زمام غزم کردند ملک شتر عمد و باید ه را شتر
 وارد ارض فیض مقام گردید **در بیان شتر نیکی قلعه باغی فلعجی است**
بزرگ بانه و می لطف و ورد چون یکی فلعجی است ایپور در در تصرف است

اصدا دی بود محمودی شده در صد و می لفت بودند از آنجا حاجت ابر
 سکه نیکی قلعه که دو شتر نیکی ایپور در واقعه است امر حینه که موسم بر ستا
 و شکر سر ما و غارت کتاب و توان بود لیکن حضرت ظل الهی از آنجا میسر
 سرم شاه تا بنده بودند سیدت بردارین غزم لطف و ورد افشاده و دل
 نکر دیده باد لیران سر همه نبرد قلعه مذکور را اعطای و اطراف آنجا گرفتار

این کشته و بلند کرده و آب رودخانه را بطریق کشته آبی بر و کار نیامد
 پس حواله و مالک بود سینه قلعه کمان را بدقت تیر و تفنگ ساخته بعد از چند
 که صواعق بلا بجز کشتی الطایفه آتش افروز بود اصل قلعه کجیل المبین
 استخوان کشته میوزت جویمان و راه نداشت جویمان کردن
 بر بقعه اطاعت که استند انحضرت اساس قلعه را بر کشته اصل قلعه را
 گویا بنده با بیورد و بسیار مجال بر کشته ساخته جوت اصل قلعه با خوانده
 نیز که مسکن طایفه کند و ز لوی است و در زمره اینها ملک محمود نظام
 یافته رخ از اطلاق کشتی بر تاقته بودند بعد از کشتی کار بگی قلعه را بت لوبه
 یا لصبوب افراخته و مدت سه ماه قلعه را بمضیق محصور می انداختند کشت
 دو طرف حوالها ترتیب داده خاک ریخته ملینه ساخته است و ان لقب
 زن و یاه کمان و جویمان خاک سنگن آغاز لقب زدن کردند معماران
 و متول لقب بر بر چهار اصل قلعه از کیم کاوی سیل و کلنگ لنگر پروسیان
 نیز دستی که در لقب زده اباروت اینها سینه آتش زدن چند نفر از

قلعه کمان

بیکسان که در میان لقب بودند دو دار نهادستی برآمده بادل سوخته
 دیگر لقب زوانه عدم و دیوار قلعه نیز منهدم گشته اما قلعه کمان یا حسن
 و فاساک بان موصوفه ریخته راه دخول بر سپاه لغز گشتند چون به لقب
 کاری ساخته شد پل داران پل توان را اطراف جمع آورده چهار صد قلعه را
 محاصره یافتند صد ذرع که پیش از خاک و فاساک بمقابله تل بلندی
 که لیت و سی برح و عرض نه ذرع ارتفاع آن نیست اصطخر کوه سد
 بسته شد و آب بر آن جاری ساختند در عرض دو ساعت آب اعاله
 حصار کرده رخنه بر آسباب نیات و فرار دیوار انداخته بنیاد قلعه را نیز
 دستی از آن سیل بی امان چون خانه حباب باب رسانید و در پر و بوم و بیوت
 آثار خاویبه علی ع و شهنظام کردید مردم اینجا کوکب طالع را در برجم ای
 نقلید دیده دست از جان گشتند و از عین اضطراب مانند سر سنگ
 ز خانه جیسم روان گشته از روی ندامت بیامورد و در آن فرود گشتند
 عدو لگانه چهار نواز و سنا انظار یف را که سر مایه است و بدیدند معروضه شد

با سامنوده برات نام که ضرایب استوار که مرد سلطان بیست بود بکلوه
 لشکر شاهانه که فایده استهبان باقی ساخته برات جیاستر ابات حواله
 کرده ساکنین اینجا را اعلامه دیگر گشتند و بدین بخت ایسوار در جنگ
 لویای طوفی بودند و بعد از چند روز نسبت بلند عزم قلعه را خنجه کردند چون
 فراغان نامی که بزرگ قلعه بود بود جمعی از زکامین را با خود متفق ساخته به
 دو سو تازی ملک شش فتنه افروخت حضرت ظل الهی در حالتی که مشغول
 محاصره با غواده بودند با طعمی سب و کین جلار را با چرات بکانت در جمعی از
 دبیران نامدار با طعمی نایره مامور ساختند و چون آب زرا خنجه از چهار تیر
 کلمات منویت مستد مامورین در مراب بنای توقف گذاشته برخی از مرتب
 دادند که محافظت آب کرده نگذارند که داخل قلعه شود فراغان نیز با جمع خود
 بعزم در قلعه بر سر برج آمده یا مامورین مجازله و شکست فاحش در جمعی
 را قلیل حرات بکانت بکانت کرد و کمانا طالعش خانه روشن میکرد روزی که کمان
 از دستش با غواده فراغت یافته بودند وارد ایسوار شدند و بجز ممالک اکثر

لوهن

بوضع اندک رسیده سبب از دست و الا بفرم سکار زانان زانچه چنان جلاد
 گوئی که بجهت بی را خود ز ساخته بکلام تمام بخام استعمال حرکت و از سبب
 میان جمال بادیران سو که جدال خود را چهارده رسانند متفرقه سیاه را
 جمع و تهیه اسباب قلع وقع کرده در برابر زانچه جلوه فرمای اهنه برق آینه
 را در میان دکان جلادت قرین را بدروب قلعو یکن نمونه که به کهنانی
 راه اقدام و ترکمانیه و قلعو قصد فرزند اعلام کنند در آن روز قلعو کیمان
 اقبال نکرده مذیو سبب مال بلیند اقبال چهارده بر کسند از اتفاقات در میان
 فوجی از نثاریه در و بر د باماد قراغان آمده قراغان با جمعی از قلعو بر آمده این
 در کین کین باز داشته خفته باز قلعو بر کتت سبب دکان بدروب قلعو خروج
 آنچه را از قلعو تصور فراتر کمانیه نموده خبر بکند بلیند اختر رسانند از حرکت کلام
 صبح بفرم تعاقب بر مرکب نیز تک سوار شده دو فرسخ که از چهارده دور و بران چند
 نزدیک شدند و قراغان در قفا بهیست مجموعی از قلعو بر آمده ترکمانیه از
 یسینه و تار به از جانب مسیره از کین گاه اسپانداخته یا کسیر یا آخته از

دو طرف بر طبق سیاه نموده خواه تاخته حضرت بکنه بیاری بار نموده
 یک لول و آن بکنه بکنه مایه بکنه بکنه از فلک خود و عدت انکروه اندک
 نکرده باد که ان وقت را بای نیات و فوازا شده دست باستمال الحرب
 و سیکار بر دند در اندک مانی جمعیت انطباقه چون طره خوبان تا مار و کمان
 کتابی سپرد و ای فوازا کشند بس موکب و ابالضرت و فوفیم و طفریم
 بر کشته متعارن آن جمعی از تا تا به جانب قاسم عازم مرو سندن روز دیگر
 سلطان ابن بلید طارم از قتلو چهارم رایت اقلیم گرمی بر افراخت و قوافل
 در مقابل فرض الورد سپهر انداختند و از حمید بوزم امام کار قلندرا
 اعلامی بوسی طفریم بوند کرده فراقان چون حال خود را بنیاه و روز در آ
 دید دست بدامن استیمان زده از قتلو بر آمده مستعد خدمت گذاری و
 رسم زمان برداری سندا تحضرت بنر سوا لوق اعمال اور العیون مفرون و نو
 و زر گمانه قلندرا کوچ داده بصوب ابورد لوتو بنر نمودند و از انجا بخصر
 که هر روز در آنکوش تمنا می سپود بر داشتند چون زر گمانه علی اعلی و بر

و نکه و نموت که در حد و دستا و درون می بودند در مباد انحال باغوا
 ساعید سلطان کلا نتر درون پا از جاده الفیاد بیرون گذاشته ولایت را
 تصرف کرده بودند حضرت ظل الهی یوزم تینه ایشان از ابورد با یکه نازان
 عرصه بزد وارد نسا و محمد حسین بیک ولد ستم بیک وکیل حشیش از کب نیز
 که اطنار بیک می و اخلص باین دو دمان دولت مناسب میکرد حسب اشاره
 اقدس با جمعی از ارباب هواخوان عازم جنوبستان و بموکب مقدس بیست
 سلطان سعید بر حقیقت حال واقف گشته چون طاقت مقاومت نداشت
 با تمامی ترکمینه الشمت وارد باغینا دکنه سخی نسا و از آنجا بر سهنونی
 بخت سعید با جمعی از روسا و ابد استان آسمان میان گشته اطنار رندا
 و تر مندگی بخدی بد صداقت و بندگی کردند پس نام عزیمت بجاس و
 ابورد انعطاف و محمد حسین بیک رحمت الفرات یافت در خلال الحال
 با ز قواخان را اچمندی اسر بچم خذلان کر بیان گیر گشته با حید نفوذ خاطر
 دست سرت و محمد کرد ایند که علی العقلت گزندی بذات اقدس سبب ایند

بی از اخص کسب آن و کجید بدانند لیس را بعرض هدی یو ذی ستان و
 رساییده یکی است آن معروض بیع کسیناست و تارک هوای بر باد
 گشته در بیان **لغیب رضا قلینان از دریا رباد ستاهی با مرمر در**
خراسان و قانقار او در استای اینحال رضا قلینان نهی از دریا رباد ستاهی
 سیرداری خراسان قنبر گشته از عزم راه در حینکه عازم خراسان بودند
 استهرا را و ازه سوکت نادری که ساسه افروز دور و نزدیک بود اعلام
 آنحضرت تا ورود او عازم جنوبستان گشته سلسله حمیت را با اراد انجیاد
 داده به بنیبه ملک برد از ند چون بر اشد مقدس معلوم بود معامله اتفاق
 آنحضرت مشع الوقوع است به تنهای بادیران کزین و رزم از میان نظر
 قوت لوای تو به بجای ارض اندکس افراخته منزل موسوم سیر کبر بر
 که یک کس سخی شهید مقدس در سمت خیمایان علیا واقعه است جولا کلام
 باد پای سینه ساخت ملک سینه با سواد تمام بمقابله شتافت و
 و قیمن نایه حرب استتعال یافت پس دلاوران طفول نام شمع نیز را بر

علم

حکم و جمعی از اعیان سرکردگان ملک را روانه عدم ساخته ملک از صدمه تحویل
 شهباز پیکارک بلان مانند صید زخم خوچکان سنگ تبال خود را به پناه
 شهباز پیکارک بلان نیز ما روز اطراف شهر را سیر افند ام جواد
 صحر خرام ساخته شیر قان فلو طوس را که موسوم بقلوب حاجی تراب و دو سوره
 بر عایت غریب واقعه است موقوفه که حضرت استناب کرده
 آمد و شد بر ملک بنه بدو سه روز نیک بود او هم نیز کام بر ایا فوج خون اشام
 در خوابی فلو جوان میدادند و بزجهنای کاری سیف و سنان زجهنماند و ده
 بر روی خاطر محمود بان میگفت اند ملک چون رزم سازی و میدان دار
 آنجناب را میدانت و معلوم اول بود که حکم میدان صرفه نخواهد برد از شهر
 جدا کنده است بر فلو کرد فری میکرد و بسیاری از مردم توابع و لواحق
 خدمت آنحضرت اختیار کردند همان چهار دیوار شهر را ملک مالک بود و
 و در سیاق اینحال رضا قلینان وارد خنوسان گشته ساه ورد بک و
 سنجو انوار یا جمعی دیگر که همراه رضا قلینان بودند شقیده اکثر تر و بر کشته

وارد خبوتان گشته برضا بلیجان غالی کردند که هرگاه جناب یاد باین
 عرصه ملک را تنگ سازد و لوای نام ننگ افزا و بر دار تو ضایع و مختل
 در سنان سوخت نو و افروخته رضا بلیجان از استقامت این سخنان
 کاظم بیک نام خویش خود را جناب نادری می گسترانده به تمام داد که حکایت
 بایک مغزون بخرم منت و احتمال دارد که دینی روداده موجب پیش کار
 بشود نیز او را که عثمان مقصود گشته در اندوه قدم پیش کند از بعد از
 فرستاده او اید این پیام آنحضرت بنزد دست از حکایت بازداشته
 با نظر روز و سردار بهمان قلعه حاجی تراب را مغز که بفرزدی تاب
 ساختند سردار بنزد در راه اگر از جنوستان تراجم کرده عازم مشهد مقدس
 و مرطبه بهای مقصد شد ملک سب از آن که گشتید که سردار کاتب
 ز نام اختیار بدست سردار اند چون حالت و احوال گرسن معلوم ملک بود
 خود را بمرده طو خشم بدوشنی گفته با خاطر آرمیده از مشهد مقدس
 بغرم بهای باقیگی و تو بخانه از راه سر ولایت روانه گشته دون این

و محافت طی مسافت کرده و در حین آن سردار بنیر بنیه و آخر و فراد فلو
 حاجی تراب گذاشته از راه دامنه کوه با اتفاق اراد منوبه ارض فیض
 بنیاد کشته در باغ خوابه ربع یک کشته سنجی سهند لقب جناب اقامت نمود
 در انتب خیز و در خود را با اهل سهند اعلام و انتب را با طاعت خود
 کشودن دروازه ترغیب کرد بکام صبح اهل سهند به محافت ملک اتفاق
 کرده دروازه ناکشودند و با تیغ ملک که در میان شهر و بازار بودند را و کینه
 انتب را مقید و چند نفر از اعیان را عراق بر شتاب و بر آید بلا غم لغیر
 این فتح الیب نزد سردار کشته اند از امور اتفاقه لکن ملک بعد از و
 رود کینه بد مظلوم میگردد که سردار دامنه کوه دامن سمت بر زده عازم ارض
 فیض استناب و اجمال و انقال او و لشکرش در فلو حاجی تراب است
 در حین آنکه نکرده سیم فلو مذکور روانه سردار که همانست وارد باغ
 خوابه ربع میگردد ازین خبر خوش اثر متوسل خاطر کشته یا صحبت خود
 با در راه ملک نصفت و ملافی و وفیق و ارفقه و قشون و سردار دسته

دست از اطراف بچیت ملک حمد آور گشتند اما چون تو بجا نه و لعل
 محیط سکر خود ساخته در رشتون سردار نقیجی و اسفند از بود کلمات
 بروج رخته که بنام نبات و قرار ملک گشته کاری نتوانستند ساخت
 موقوف و غیر من بشهر طوس معطوف دانسته بشهر ابراهیم گشتند
 بالین عقلت بکینه کرد سکر یان نیز همیشه سپه دار خودت است گرفته تریک در کوه
 رخت آسایش افکنده و گشتند کمان اهل شهید مجد از ورود با م نه
 که جای سردار را قباغ دیدند معاقت او گشتن بان گشته در مکان مذکور
 معرکه سردار و مرده رسان این اخبار گشته سردار نیز تا پیش خان ما
 اسرافت و کاظم نیک خویش خود را با جمعی از رشتون در کمال تعجب بجای گشته
 پیل کرده بصیقل سپهر پرداختند و چون ملک محمود صیانت حرم و مسنوبان
 خود را به مهدی نام شهیدی که در آن اوان و کپل میانش بود محول دانستند
 او را ادراک گذاشته بود مهدی التیب حرم و کسان ملک بردارست
 بر اطراف دروازه رک ستواری و مستول و فارغ خود داری سنده

اما لوفز

لیست شده

در وقت کس نام ستاده ملک ازین واقعه آگاهی بخشید ملک فی الحال با
 تو بچانه و جمیع خود بجانب شهر المیار کرده از دروازه ارک در تصرف مهندسی
 بود داخل شده و ابواب نجب کرده فنر لبایه را با بنای از جارت
 و دایع صبر شهر قرار دادند فرار کردند ملک از شهر متصرف گشته با
 شهریان نفاق اندیش راه جدا خذ و مصادره پیش گرفت حضرت ظل الهی
 هر چند که از آئینه آغاز کار انجام ربك اليقين دیده میدانست که مال کار
 سردار ناپایداری بجا فرموده یافت اما بعد از آنکه غلبه استبر این امر بهم در
 گلبین رسوایی عمل کرده معلوم نظامیان آن چنین گردید که در حقه رفاقت آن
 طالبه را جز نمهند است و گمان احوال شان امید بهاری آن نیت بدو
 اینکه سردار ملقات نماید غم ایدور و کسر در این غم چون شد و بعد
 از دستها باز بهی سرداری را از سر و فنر لبایه و اگر ایدور بر گرفته پس
 نجب و باظهار حیات اعاده این تمنا کرده رنگ کرده بر سر مستند آمد دوبار
 ملک محمود بقایه ایدور داخت و ادرابه سمت خوشان گمیزان ساخت این
 دفعه کار سردار بالمره از حلیه انتظام عاری گشته دیگر لواله افتد از شیفته
 علم نمرد - در بیان سرداری محمد خان ترکان و ظهور داعیه سلطنت
 از ملک محمود و محاربا **محمد خان** و حضرت ظل الهی رد نموده - در آن
 ایوان آذربایجان مقوم گویه بادشاهی بود چون این خبر رسید اعیان آن دولت

رسید رقم غزل بر صفحه احوال رفیعی خان کشیده محمد خان ترکمان را
 به داری خراسان منسوب ساختند اما پیشی از آنکه محمد خان وارد خراسان
 شود ملک عمره ملک را خالی دیده ادلاً تسخیر نیشاپور را
 پیش بناده ساخته ملک اسحاق بهادر زاده خرد را به سر نیشاپور
 فرستاده و جماعت بیات سکنی نیشاپور چون در عمره خراسان
 سوائے نجف نادر کی کسی که امید یاری و توفیق مددگاری از او
 توان داشت نمیدیدند در تمام استعانت در آمده حقیقت
 حال را بحضرت شیخ اعلام و آن حضرت نیز بنویسند توجه مکتب و نامه
 رسان داد لکن هر یک - و گم من قریب اهل گناها فجاها
 با سنا بیایا -

گفته خرد را مستعد و سکن جمعیت را از آثار به

دکتر دکلات دره + جزو ابور منقده -

سینه - سینه - سینه

ساخته می‌کند بجای یکانه در بزم اعداد ایشان روانه گشت اگر ادینوتنا
 بموجب استاره اقدس معبر بکرم بجا یون بگویند و بعد از ورود دنیا بود
 ملک سخن معلوب و مقهور و جمعی از اشیاء او از مرطبه حیات دور گشته
 خودش در باغی مستحق مند بعد از وقوع این امر ملامت در رفتن کیمانی
 ساکن از عن اقدس که سر آمد فضیله عصر بود از جانب ملک برای اصلاح
 زات اهلین وارد دنیا پور گشت چون سبزه جوانمردی و فنوت انصاف
 حمایت طرف عاجز نوازی میکرد مروت گریانه مفتضی بن مستد که ملک
 سخن را از تنگنای محاصره مرضی فرموده روانه او تبر کرده باشند طایفه
 دوستی نژاد اگر ادینا بر واقعات زمان ماضی باین معنی راضی گشته اند
 مال و ایندای حال ملک سخن کردند و آمده ایشان چون پروانه اذن
 زدیوان رضایی هدیوسیمان ستان در دست ندانت در عهده
 متناع تعویق ماند در سنگا میکه سر پنجم این اندک که پیمان کرد قاطر
 در گشتش و تباره شرارت ابله سوای ترک تازی نعل باد پایشان

در آنست ملک محمود از حقیقت حال واقف و بسبب عت تمام عازم
 بنمایور گردید در منزل قدمگاه و نیم سترار گرفت آنحضرت نیز با ایشان
 و اگر ادب بنمایور را نسبت مجادله افراشت چون ملک را از بیم تنگ و گسار
 و فاسقان اینهاست که آن تو بخت ز ما من خود ساخته با قد بون طومر جام
 این که حکم میدان اقدام عملی دکاری از پیش او ز رفت اگر چه اساس
 فرار کن منهدم و بعضی از آنرا با شش منهدم کنند اما چند نفر از ایشان
 و اگر ادب نیز ز حجت بسر منزل بسبب کشیدند ابراهیم خان برادر آنحضرت
 زخمه آرگشت و نیار ایکنونوس کسری طایفه اکراد در شتر بیباکی آب بی
 خورده در میان خود سر کرده کامل الرای ندانستند از رفاقت آنرا کار
 بیشتر آنحضرت آنها را فرستادند که با مثال سما جماعت همراهی کردن
 باعث ندامت و نتیج سلامت است من بعد بیاری خدایه تنهای مجادله با
 کرده ستار امداد ایکنه مثل اکراد دره جزو ابورد و ستران برو مطلع و
 ستانم داخل شکر توذ نخوام سما جان کسری است کین بمیدان

نخوام

در آن وقت که پسران پادشاه با او بیایند که بدست آورده بودند از سواد
 بی و غلبه نشویند بر یک در راه ساکن سرخویش در پیش گرفتند و از زلف
 جماعت کاری می نیکشت ملک بسد از وقوع ایصال بنیاد پورا را محصور
 بل شهر چون خود در معرض محاطه و شکنجای محاصره یافتند از در عجز آمده
 و در ایستاد و ملک را حکومت انولان را نفع فلجان بیات حاکم سابق تفویض نموده
 یک ارض آندکس در بعد از ورود و دبارض فیض میان در خود کبان و استعداده
 ده ارباب سبکی سبکی چو بر سر و سکه سلطنت بر پیم و ز زنده چون خود را
 بیان منسوب میدادند کلاه کیانی برای خود نرین داد لیکن با تعلق
 ز کفته لسان العنید بلوگتس میخواند **نظم** نه بر که چهره برافروخت دلیر
 داند نه بر که آینه سازد سکنزری داند نه بر که لاف کلنج نهاد و نرین
 کلاه داری و این سروری داند چون امالی تو فتح که قضیه ایست با این
 شهید مقدس و امورد سمر از بقعه اطاعت بر نافته بودند کشت و
 آشک شجر آنکه وه ملک سخن بر این امر مامور ساخت مردم بوی قیام از

در این کتاب
 از سواد پورا

حضرت ظل الهی استمداد نمودند تا وصول آنحضرت بفرمان باری است
 مقدس سمیت زادگان بنفوس منور شده و ملک نیز از دست مقدس
 که بد افتخار آنحضرت یرداخته از جایگاه جنوستان آمده در شرقی مستند
 تلافی فریقین اتفاق افتاد و ندبیر مخالف تقدیر دو صد نفوس و از اینها
 فیصل و دستگیر شدند بقره فرار و عزم و خانه و دیار گردید آنحضرت باد و لغو وارد
 کلات و ملک عازم با حق جنوستان گردید که از صد و این دین و فتور
 در باب حسد و عناد فرسودگان با کینه از راه تصور اعتقاد گرفته از ترکمانه
 است درون استمداد و انظار نیز به تسویلات ایسان تارک همه
 انقیاد گشته آمدند که با آنحضرت بساط مخالفت گسترده ابورد در القوف گامین
 آنحضرت بازار کلات با حمیت خاطر و اقبال قاهر عازم و ابورد و در خارج قلعه
 معبره از برای نزد گشته افتاد به منور را یا ترکمانه شکست داده فواری و جمعی
 از آنجا نزد درین قوله نسبتی منواری ساخت و از جایگاه بدفع ملک مرکب منور
 سمیت جنوستان بر آنکسخت تا وصول کوکبه و اولامیناب ملک ارادتا حبه و

تبعین

سخن گفتند که اگر دادند که در آنجا استمداد و انظار نیز به تسویلات ایسان تارک همه
 انقیاد گشته آمدند که با آنحضرت بساط مخالفت گسترده ابورد در القوف گامین
 آنحضرت بازار کلات با حمیت خاطر و اقبال قاهر عازم و ابورد و در خارج قلعه
 معبره از برای نزد گشته افتاد به منور را یا ترکمانه شکست داده فواری و جمعی
 از آنجا نزد درین قوله نسبتی منواری ساخت و از جایگاه بدفع ملک مرکب منور
 سمیت جنوستان بر آنکسخت تا وصول کوکبه و اولامیناب ملک ارادتا حبه و

محبت الیه از مشرفین ساخته را بیت مزاجین افراخته بود آن حضرت و
 یاز بجاست ابورد و عطف عنان استهب کیتی لوز در دند بعد از وفات
 مقامات محمد خان ترخان که از دربار بادستانی سب در ما مور بود و وارد
 ز اسان گشت مشیح علیخان بیات که از بجاست ملک حکومت نیتا پور
 استت سبید و جوال خیر اندن سردار بری و یا ملک در مقام خود
 شد محبت ساز گردید دیاره از راه راست استبک نیتا پور کرده
 مشیح علیخان بمقابله پرداخت و با منضای تقدیر و دستگیر کردن عرض
 تگینت و ملک محمود سبهر استیلا یافته ملک سخی را حکومت لغت و غلام
 من نیتن قوت نمود و بعد از نیتا پور داعیه مدافعت افوا حضرت مجا که
 شش شتر ملک سخی را با شکر و حمیت او از نیتا پور طلبیده و خود با کوه
 زد نام نام بیاع خارج مستندت مقدس نقل کرد از اتفاقات صدیه بهمال
 نام ایزد مستال را بیت افرازا استقلال بجاست ارض نیتا پور
 هم بدو از نیتا پور محمد نامی که قبل ازین در مجادله لوت با مشیح علیخان رود

ع لیل مینه جرد
 ان کات لام
 ان من سدا دن
 لم دنا ملام امر
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰

شد ملک بوسه دران اوان از جانب او سر دارو سخته آن بوانی
 بود بد افتد پیش آمده معلوب گشته بقلوب ترمیت و موکب و الایر تار صفت
 اقدس غنیمت نمودد بعد از ورود بکوسک مهدی دوسر سخی مستهد از غم ملک
 واقف گشته حرکت ملک ادبیل کار راه و لطف علامت پروردگار دانسته
 سیمت کوه سنگین بکفر سخی مستهد نصفت نمود از اینجا که سگاه قدر در
 سر انجام اسپان دولت این ضد بوجهای زاور بدو دست روز شریف
 اکیتر و پای سخی آسمان در وادی حاجت روا این خبر و سیک اختر از کوب
 آبله ریز میاستد بهما حسن التفاق و تاسیضه و نذ الفس و تفاق ملک
 اسخی هم از راه نیشاپور کاروز و وارد منزل طرق دوسر سخی مستهد گردید
 طرف عصر ملک اسخی را از سمت پایا قدرت و ملک محمود از طرف باغ
 مذکور با قدرت دستوکت بوجه میدان کجا ورا اکیتر و حضرت ظل الهی
 نیز نایبیران کردن فراز یاری هد آبی نیاز هر دو طرف هنگام آرای
 میدان سبتر و آویز گردیده تا احوال کو که سلطان روزی بار و بیخ

جهان

جهان سوزد و در آنها درین میروند و بیشتر از ایشان بر آورده جمعی کثیر را
 طعمه شیر ابدار و بر حی را گرفتار بقید اسار ساخته تو چنانه و لغا رفایند
 این از انصرف کردند ملک محمود ملک سخی بر دور و از سو که تافته
 بجانب قلعه رفتند و در مان تواری کهن هستند و از کوفه از آن سو که
 ایچ اهل شهر بودند از دیوان اسان خدیو پیمال غلظه اندوز و فرمان
 بجای و جمعی که از تواری و کمان ملک محمود بودند با موز کلمات گشته
 کوکبه و الا بجانب کلات انصاری پانک اما ملک محمود بعد از وقوع این
 شکست با غوای او را به که در کشتی یا و سمدست و سله سقا تیر
 یابی سینه بودند نیز و بر تر کمانه درون و ف دو اکراد حیو سال کشته
 که قیامین انجمنت سار و الت از املین بودند نواریش کرده بمواقتند
 او ز عیب و مخالفت آنحضرت تحریک نمایند و الی ان عهد موافقت
 با ملک محمود سینه بکنش و سادوس بر رسته و اطلاق را از آنحضرت
 کسب سینه آنحضرت بخرد اسماح ابر بحر بنینه تر کمانه بشیر بنیاد صغرا

Time-keeper.

ساخته بکام صبح که ترک که بیخ بید هر کس بی فوز طبله کرده است
 به روز کردید قتل و غارت بطور رسایندند و از این مردم نماز جمع و دلا
 قلوب البتة استیانت کرده باز از راه میاب و کویگان بجانب ارض
 اقدس طبله سزایا استیانت عزم را بی و افزاز لواء رزم گشته طبله کسباز
 را که از سهم بدک سنان عقاب بر میر بخت دود گشته کرده از دو کو تبه کار
 بین راز کین زه کرده و خود با چهار صد یا صد و نود و نسیک روح زار است
 و اردقلمه موسوم به بیار و ملک محمود نیز از شهر بیوم مد افون سوار شده است
 تقاضای فریضین نزدیک سدا تحت بقصد اینکه البتة از کین گاه دیران گشته و
 خون گرفته ریسر نیز رسانند حکم گریز آغاز نهاده کینت برق تک راه
 حرم عیان دیگران کران رکاب با طایفه ستمه قار و قار بر سیک جوان
 ملک بیون بی بد عابنده بغز و لطنم محبت خود راه نداده است مجموعی
 رسید و بازار گیر و دار کم دید کرو فرمی از طرفین کل آمد چون دران
 سدا سر ما خنی از صد برده بود و دلهای بلای از نزول برن مانند آن در حرم

Time-keeper.

افزوده

بوضع مشهور کمال که در آن زده کبر سنخی مرد و واقعه است و بر آب زده است
 و بود رفته اقامت از وی باقیه با زویان و تر کمانیه استقانت کرده است
 از ظلمه کبان معظومه و اهل قلمه را از گشت و رزح ممنوع ساخته ملک محمود
 از اختلال اوضاع مردمان واقف گشته بر طبق اسبند عاالینان تا تاریه
 یک نفر از استرا حکومت آن ولایت یعنی عهده دار مذکور با اتفاق استرار
 ماری و یاق تر کمانیه دست تقاول و از ونا سال آن ناجیه را ناخت
 و تا زردی چون اهل قلمه را از قلمت آب و از وقت کار رفلکت و هلاکت انجامید
 دست نفوسل بر ذیل یاری و دامن مروت و مدد کار را تحفرت زده بعضی احوال
 خویشش پرداخته و التحفرت نیز از راه تعصب المبت بیوم بتبه انجامت از
 طرفت زامن عزیمت یا بصوبت سرانجامت **در بیان مقتضات**
 چون موکب وارد طرفن کردید یا اختیار طعمیان آب عبور از رودخانه
 میرگشته درین سخن مکتب و افه سنده چون از صید گاه عزیمت باد
 بازگشتن تا گوار توصله شهباز طبع خنجر مخالفت طلبه او و باقیه ترس

سرازمی

در این کتاب...
 در این کتاب...
 در این کتاب...

در این کتاب...
 در این کتاب...
 در این کتاب...

در این کتاب...
 در این کتاب...
 در این کتاب...

سیر کردی بول فلنگان مهاکم الحاد در سنه و افواه مذکور بود از کنی رطن
 آفتاب تا تحت و مترس کرده از سیر ایم مقصود مقوم کنه بر دست آمده باران
مندیه سند بجد یک بیا سیر قام ظلمت در قامت نیک آبی مبدل گشت
و سرخک سیر بتر کرد در ان سوزین از کثرت یو وکل با سیر توقل کرد
و ان سیر کوه با بیتی سیر ایو فوج یو یک بکر السان یو ج کرده هر یک
سیر ایفادنه از سندت باران و کثرت کل خالت سکوب بود و نه
قدرت نزول سیر سنه جاده از دست ساک کاه بدر رفته بما نظرو است
بخانه زین سیر برده سکام م طیبه سک مخر خارج قله رسید نرمو بلی
بچون نوازل کما و بر ابر در خانه بر خود نمان دید بخر القیاد و چاره ندید و
ابواب سوزت کنا دوید رخود را با سکت و نزول بخدمت الانوار سند
سردگان و فلاحه و یک سیر بتر از اطراف طریق اصلاص سیر بند چون
بجو بخانه بمراه بنود بکار قله بیر داخته بکویا بیدن بعضی از ایات امرو
عز و دیانت محمد صلی سلطان حقینا می که مخاطبت ملیحات افلام دست

۷۷

در هنگام مخالفت در آمده بالاخره معلوم و مستخرج است **باین جهت**
 یا ز اهل قلم از در اطاعت در آمده **محب علی** حلقه از ابا عوان و اتمام کرده
 بخدمت اقدس او رزقند حضرت البت ترا بایم مقرر خانوار ایلات هر
 و توابع آن کویا پنده ستم کلان و ابورد فرستاده خود نیز ساریه وصول کرد
ابورد پان انداختند در بیان می صره قوزغان و تنبیه تاریه
و وقایع آن رزق از حمله قلمجات طایفه البت به قلم قوزغان
 بود که ستم بجای ستم گشت یا یا لوقوان آن هنگام سنجران در عقده
 تاخیر و تقوی ماده بود چون عاستور یکجان با وصف استتاب با نزد و دانا
 عالیشان تخم مخالفت در زمین دل کاشته و حق ایلی را کان لم یکن
 انگاشته **جعفر قلی بیگ** ساد او نیز که روسا حسرت که خیمه ستان بود
 در مخالفت این استان با او عهد استان گشته یا عانت او آمده بود
 البته او ای طفرانوا قوزغان بجانب شوق گشته در اطراف قلم
 به جهای مین و سپه ها محاکم ترتیب یافته گشت **جعفر قلی بیگ** ایلی

ز بلونی

زبانی

و اعتذار کرده مرحمت خطایش او را با طایفه آورده خست بود از این در
 عاشوراییج به تنهایی با جمعی فدیه اسم قلعه دار که پرداخت از
 مویدات اقبال در ایام توقف کتب منور در خارج قلعه مزبور اتفاق
 افتاد آنکه چون در ازمنه ساله بنا بر عدم مبالغت ایمان دولت صفویه
 در حدات خراسان اکثر اوقات جلالتا و تسبیح او در بینه خوارزم
 در کلبان بود شیر غازی بهور ایام ماضی در بلادی عهد آنحضرت انصار
 فتنه جمعی در زم سازی و بار سال خود اوزبک به سواتر نمازی میگرد
 هر دفعه اوزبک مغلوب بلان و مغازی و مشهوریکه تازان معاری سر
 بازی گشتند پس شیر غازی ترک تطاول و دست درازی کرده بنارا
 بار سال در سال آمد و شد تجار و قوافل لغات و در همه اوقات
 حصص از تجار خوارزمی دارد و مخصوص فیض نمود و بنا بر آنکه ولایت چچیه
 در حدود دشت واقع و مردم آنجا دولت ملک را تبلیغ بودند ملک با
 ایشان اعلام کرده بد رقه همراه کرده قافله را بطهران رسانند با چچیه
 به سبب مطالبه باج با تجار نزارع و ایشان را بقتل رسانیدند و
 احوال ایشان را متصرف گشتند چون در آن آدان آذانه شوکت و قندهار
 آنحضرت که ماده المویله مزاج فاسد خراسان و اسطون شیر
 خون آشامی دلبا به در و نزدیک بر اسان میبود بمجامع دوست

هتره ای است - از این قفس کتیبه
 آورده بدین جهت - در ایام
 دولت صفویه - در ایام
 دولت صفویه - در ایام
 دولت صفویه - در ایام

دشمن رسیده در بار دولتش قبله انام و سرجه خاص و عام بود
 شیر غازی لبد از ستیندن این خم ایچی بخد مت آخواب فرستاده
 داسترداد احوال منوبه نمود آن جناب لازمه مهر باقی نسبت
 لفر ستاده راد مبدول در استملاص مال داستم صانے
 تبار شتر الطائفات ماحول داستند اینغنی و سیده غایبه
 شود دشمن و باعث الیتام فی مابین شده پانصد از غلامان
 خاص بالهوان جلورای رسم خدمت و اعداد روانه مکتب نظم نبیا
 ساخته آنجماعت دریائے قلعه ووزنغان دارد مکتب نظم اثر و از
 نوازشات لایق بهره درگشتند و نیز بسبب انقلاب اوضاع
 مردرد سائے قاچاریه راجحان پائے تحمل دقمار از جارفته بود
 ادتے امیدداری به ربار آن زیمنده شهر بر شهر یاری -

آورده بود پای علم مذکور یعنی بوسن سر رسید و مستند و هم از جانب
 زمین نسبتاً همایب که در آن اوان که ما نذر ان سیر بهر حسین علی یک
 خواتماک را سفارت و اسف و کفین و کاران کوکب ضلال الا نوار که از آن
 در آسان طلوع شده روز بروز فروع نیز عالم افزور است بر روز یواز سنیان
 و ستمی یافت مامور شده در ایام مجامع اقله دیده سیرت سلیمانی عیار
 قدم و الا نوزانی و دست متن از کله از خدمت و الایچیدن کلهای ریگان
 با سعادت گرم کل افشانی ساحت اشخمت و ستانده مذکور اراکامی در
 بد از چند روز مرض و شاه طهماسب را سمیت خراسان و کلینف و
 زمین نمودید چون ترکمانه علی ابله ساکن درون یاز چند بد وقت کرده
 عادت سابقه نیز از کربان کردن کسی بر آوردند شنبه الظایفه را مجدداً
 به سمت منصور طینر الدوله ابراهیم قانز یا جمعی از سیاه لخت یانه عمیره
 لوه لوزغان مامور شده بهما روز یکشنبه جمعی از قیان یازان حیا و
 علم خورشید که ساکن ترکمانه لوه اوشه احوال و دوا ان الظایفه را

در این فن کتبی است از این فن کتبی است از این فن کتبی است از این فن کتبی است
 از این فن کتبی است از این فن کتبی است از این فن کتبی است از این فن کتبی است
 از این فن کتبی است از این فن کتبی است از این فن کتبی است از این فن کتبی است

از این فن کتبی است از این فن کتبی است از این فن کتبی است از این فن کتبی است
 از این فن کتبی است از این فن کتبی است از این فن کتبی است از این فن کتبی است
 از این فن کتبی است از این فن کتبی است از این فن کتبی است از این فن کتبی است

غارت ساخته التان از قلم برآمده مینمایند و چینی البیان ایشان
 بر همان سنگی بدست تیر و کلوه و تانگت گردیدند و دیران بر سر قلم آمده
 سیر حاجی را صرف کردند و قلم در شرف شیر برآمده که اصل قلم دست
 بدامن اسپهان او بخت و حضرت گل سجانی دوباره از اعمال ایشان
 عزیزند بر گذشته رایت افراسنت بعد از ورود کوه که والا بنزد
 یکی فوز خان نام سوار یک قلم در بر این یافته دیده قلم را تسلیم نموده سر بر
 اطاعت گذاشتند پس سر ستادگان شیرغازی را که مدتی در رکاب همایون
 ساکت طریق سربازی بودند بویطای طاعت و ارسین ارسین کرده مرتضی ساخته
 و چون تنبیه تانار پیش نهاد صیقلی بوسی بجز بود از راه تیر و حوض قافض
 و عیال با بساحت مرور امطرغ فروع مایه خورشید کواضیا رساختند
 اول کسب بلاست فرستاده انجامت سر از اطاعت بر نداشتند آنحضرت متوجه
 ایشان گشته قیامین مجاد و واقعه و انجامت مورد تنبیه طمع و از ایشان
 جمعی موعودینم بدین گشته کویم و کلفت خود را که از شمشیر سمن بند

و شستند و با مال رجال و سوان و اعیان الطایفه بمصرف در راه
 پس حضرت ظل الهی مال و غنیمت را بر یازیان سخایت و اسیران بسیار
 یاخته عزم رفاقت فرمودند آنچه از باب استیذان در آمده آنحضرت
 یقه مذکور را کویا نینده در اصل قلوب مروارید و با فرقه قاجاریه و
 لوح داده برد و گروه مورد عاطفت علیا و زویا فریفتن را از طرمان رکار
 لا ساخته از عراب را با فایز کوچ با پیورد و سر ستاده عازم ارض مقدس را
 با یلی مشهد فرمان نوشته مرده در میان توبه موکب مشقتند در میان
 لم یحتمل شاه بهما سب بعزم متقابل ملک محمود سیرت با بخلاف جنونان و
 غنیمت در موکب بعد از حرکت موکب معلی بجانب فتوک محمود چون
 ریان خود از حین حزم قوی دست رها دید مصنون ایکنه بیت مهر در شنبه
 بو بهتان شود شیر بازی که میدان سود فرصت یافته از شهبه
 تقدس از جانب جوین و اسفوان مرطوبه بیما گردیده که ستاید دران مانده
 شاه طهماسب تسلط یافته با فضل کار سیر بردارد و سر رشته دولت را

در بیان وقایع آن امام زمان

ان نظام نواز نید چون عیث مرد اعلی و شیرزایی ان حضرت در حد و حیران
 بلید او از و کلزار استرده ابراهیم اند یار از زلال جو بیاریم اید است
 تازه تیاره قرین طراوت بی اندازه کشته ولایات نواحی را پیورد
 مطلع ماییم نوای ملک نوزدا حضرت می بود ساه طهماسب در ان
 در ساه و در لبطام توقف و بعد از استماع حرکت ملک محمود بکون
 و بسیم داری فتح علیخان قاجار با میداری و مطهرات اعانت و
 مددکاری آن زمینده نمر بر شتر ری از راه حاجرم و اسفغان و
 روانه در ضمن حرکت خود سغلی یک مبعیر الممالک را بگذشت و الا و ستاره
 تمنای مقدم استرورد در فرزانة و ناد در زمانه محمود اما ملک محمود تا آن زمان
 قلمه چون را در سر راه محاصره داشت مشغول استخر سایر نواحی بود و
 که او از ه افراون موکب ناری از مرو و غرمت ان حضرت بجایت ارض
 آمدن و حشمت افزای قاطر ملک کشته دست از گریبان ساهر مجال باز
 داشته سمیت شمشیرستان کردید مقارن آن سغلی یک نیز از جانب

تاریخ

حضرت سیدی بخدمت والا پوسه توی جبراند سماه طماسب مسامو
 دل اطلاع و رفعت عینه دولت را کسید غمیت جان مستهده را موقوف
 تان و پکران جهان پیار ای جان خونشان موقوف بساخته اما در هر
 شب خاطر خطره خطره میگرد که چون قیامت افتخرت و اراد سابقه تراغ و غیر
 ز در رعایت ارتقای است احتمال دارد که بعد از ورود مویک والا و
 و شان انشاء الله در میان احوال فتنه و کسرو کما بین حضرت را
 سماه طماسب بنا سازی میجر کنند از آنجا که مهب منداوند اسباب
 سیده ابی که زوات اکتساب بود عکس این معنی از زرده رقیه صورت مهن
 فو و بیت صد هزاران طفل سر بریده سند با کلیم الله صاحب دیده سند
 و احوال آنکه فتح علیجان بعد از ورود سماه طماسب بخراسان و
 و از بعضی طوائف اطراف رو بدرگاه سبایی آورده از آنجمله طایفه ارا
 یعنی کامل انبیا یافته بود و سماه طماسب را خود سر کران میدند
 فنت اندیش کار خود کشند و سبب حوائ آن سند که بعد از حن تدبیر شکر

ای اطلاع را آن بود
 در دین فخر و نور
 سائی تملیح
 اور دین فخر و نور
 ای اطلاع را آن بود

۱۰۰
 در دین فخر و نور
 سائی تملیح
 اور دین فخر و نور
 ای اطلاع را آن بود
 ۱۰۰
 در دین فخر و نور
 سائی تملیح
 اور دین فخر و نور
 ای اطلاع را آن بود
 ۱۰۰
 در دین فخر و نور
 سائی تملیح
 اور دین فخر و نور
 ای اطلاع را آن بود

در دین فخر و نور
 سائی تملیح
 اور دین فخر و نور
 ای اطلاع را آن بود

سنگ نشو در الطایفه اندازد و خود را در امور دولت معتد رساند
 بچق قلبی یک ساد او را که از مواعین جمیع کرم بود ما مورساخت که بقا
 اصل خود به تنهایی بر سر شهمد رفته باکل سکامیر در از حدک کرد تا گویند
 وارد شود چون عقل خردمند از قبول اینگونه تکلیف تاضی دانست
 بچق قلبی یک سر اعدا از پیش آورده ساه طهاسب به تبع نه پرنس بطنی
 او را اردن زد در این مقدمه باعث وحشت آن وحشی خشتان گشت و
 چون ابواب قلوب بر او خود سببه برید بهجوم عام و از دماغ عام بود او را
 را بند گرفته بهمنیت مجموعی بیام همه یک سر سنی حیوانات رفته بنای
 جمعیتی گذاشتند و در ارتب غلغل و غوغا در میان ارا و مشون و
 اسر ابا و بلنیه بود هر جا بگرددی دست می یافتند از عباس و پراق
 عریان میگردند اگر چه از ریکه ز بعضی امور عین رفتار قیمت این است و اگر
 معتقاد بود لیکن در بیوقوف الطایفه چون دست از دامن چاره دست
 بودند از تمام تیم جمعی از و سبب است این حکایت عازم حاضر

در این کتاب از کتاب کتب
 در این کتاب از کتاب کتب
 در این کتاب از کتاب کتب
 در این کتاب از کتاب کتب

کتابخانه

کتابخانه

شتر در منزل لیباب در حینکه احوال خوب بود بر کایه
 شطالین پوستند و کحفه نیک عهد بندی استند و صبیبه تمام با
 بل حبت کک را بر او تولید نمایند اینام در همان مجمع نام زدن زبانه
 ت کرده برای دفع سکر آب شیرینی تو زدند بعد پدید بر آمد بقدر
 بنه تدبیر شرح علیجان صورت نمایی عکس مطلوب و عکس نپذیر صورت
 شود از پنجاب گردید القصد حضرت در صد استقامت اراد و تقوی
 آمده چند نفوز از امت ربه را همراه کرده نزد محمد حسین عکس ولد شاه
 بل شاه وردی بیک شیخ خوانند و فرستادند که مصدر حرکت استند
 نظر و رود موکب و الا باشند و از همان مکان میسر الممالک را زدند
 ماسب و شرح علیجان فرستاده میقام کردند که هر چند این قوم سلوک
 با سازایی در حقیقت وقتی که بکام دلالت و زرعینب در سران غازی محارک
 بر باز نیست مفرون بعد از بود حال خود بکلم نقد بر چنین اتفاق افتاد
 من هم مستقیف وارد شده اگر ادراپی ارم روز دیگر که هنوز بسیار کار

نام شاه کادی در این خط است

در این خط در این خط در این خط در این خط در این خط
 در این خط در این خط در این خط در این خط در این خط
 در این خط در این خط در این خط در این خط در این خط

بزم ملک را بنور حضور حسین بپاراست الحضرت با کوه کعبه بخام وارد
 جنوستان و سناه طهاسب را طاعت کرده عذر خواهد اگر ادسته رفع
 ماده نفرت از جابین کردید و در اینجا حکومت جنوستان بموجب استاره
الحضرت محمد حسین یک لغویین یافته خطاب فانی فایزنده یس لوامی
 جهانگتای در لب و دریم محمده تس و نیشین و مایه و الف مطابق
 بونیت اهل از جنوستان بعزم سپهر ارض افدس نصبت نموده و
 اول ملک را از سورج راه با طاعت دعوت کرد چون او را سر پیچ
عفت و کریمان کرد برشته بختی او کاست ملک نقد بود بندان جواب تو ادم
کبشتی بر فاست و در ارک نشت و راه مزد کنوده در سهر رین و موت مظفر
 در دوم ماه صفو وارد فاج بهر مفس از مخا بی ارک از بای کوه سنگین در کمال غزو
مکین یا کوه رکین جنور وزا وی مقدم خواه ربیع را موسیا منصور سینه در حینه
از کنار شهر ملک محمد از بیج ارک باند احتم توب و باد لج بمقام نافرمانی بکوه
مکنان بیر نیز جناب علی الهی با فوجی دشمن کوت وقت غروب در احصا ارک

۸۶

یا محمد بن

(Faint bleed-through text from the reverse side of the page, including words like "محمد بن" and "کوه")

یا محمودیان انشالله فرد ز با بر سر بسند سگام سما مانند مهر عالم فروز
از آگاه کشنده ملک محمود از ظهور طلیعه نیر طلعت صد بو سیما که هر روز
مانند خورشید اوزار کفار بر چرخ تابان میبندد بر زوال و بال اختر دولت
خود فال زده در کشنده حرک بر آید که گشت اما هر روز خد بو ار حین با
طایفه ایشان به و باقی متنبیان ییای حصار شهر بندر فیه نیز جمعی بر
آمده است بقلعه کرد فرمی بسیر در دنیا که قتل فتح علیخان بوقوع پیوست
در بیان قتل فتح علیخان قاجار چون در حین توقف شاه طهماسب
در سلطام خبر آمدن ملک محمود بجزر کلبه مع ایماق دولت رسید حرکت
قاجاریه استر اباد بدون تدارک استعداد اتفاق افتاد و ایام سفر
نیز استعداد سرد است کردی استعداد یافت سپاهیان را حالت
بساوت تا نزد حضرت که فتح علیخان بیکه و دو نفر مصدر خدمتی شده
در آن اوقات پیش رفت کار سلطنت را منظور میباشند اما چون قتل
شاه طهماسب را استقامت و در قید پیوار کارکنان آن دولت و

به ال اعمی ذند است با چار میسما پای سنگ را وسیله کرده از خدمت
 ساه پهما سب سند عی رحمت کردید که یاستر یاد رفته بیت سنگ یاز
 کرده یاز در ابتدا رحمت حاضر شود از این که رحمت او در صحن وقتی
سوجب در دولت بود هر چند که امتی ان کار ظاهر را در صحن
رد تا ما در باطن بیک دفع ا و اف تا ذ حی وت بد ون اعانت حیات
ز هنده ک رفتن او منبت است بر آمده س اه پهما سب در صلوات کنوا
رون را با خفرت در سمان ا وزده ا خفرت س ز مود ند که کش وا
روت نباشد و ما امان جس و بند او را کا فیت هر گاه فا ط س ا بی
راین معنی یاست او را کرد بند روانه کلات نماند مسترو ط برد بنا
بعد از فتح مستند مقدس یاز رحمن یاست س اه پهما سب بر تن
قرار نمود س روز چهارم ماه صفر السنال سبح علین ان را با ز و س ا را
در در یار یا دستا بی حاضر بود ند که را بیده سبح علین ان را در خیر الحی
سوی با خند س اه پهما سب چون مید السن که ا خفرت لقت

88

شرح علیخان رهنا خواهد داد لفظ مراد از خود مکرده بر طرف نصر که آنحضرت و
 یونوق بجان شکر بودید در دربار پادشاهی مستول رتق و وثق امور است
 بسیاری بودند بعضی از نزدیکان ساه طمسیب که کینه شرح علیخان در سینه مخزن
 داشتند فرصت یافته در جزو مہم کرده ہدی نام قاپچارا کہ شرح و
 علیخان خوبی بود از فانی سہ طمسیب خود سہ رنگ البت امر
 کشتہ با سارہ آنحضرت خواند بود جرات منح نکرده ما موہن با تمام کارگر
 برداشند و سہش کھنور آوردند آنحضرت و قنی مطاہستند کہ کار از
 کار کند شتر بود بعد از حیدر و زیا طلاق رئیس سفیدان متیا کردند
 شمس حضرت ظل الہی مسکقل امور سلطنت و بہمت ملکی حراسان و
 شتر البت افاہی یا سہی کری دیوان کلہ سیبک ولد بابا علی بیگ
 نقیگی افاہی کری معلی وہ حکومت بزرگاریاہ وردی بیگ شتر خوانو
 بقول بعضی یافت در بیان **شجر ارضی** کہ بعد از وقوع قضیہ شرح علیخان
 حضرت ظل الہی بہ بسیاری مابند زدہنی کمر بست بہ شجر ارضی اقدس

۹۶
 شرح علیخان
 در بار پادشاهی
 مستول رتق و وثق
 امور است
 بسیاری بودند
 بعضی از نزدیکان
 ساه طمسیب کہ
 کینه شرح علیخان
 در سینه مخزن
 داشتند
 فرصت یافته
 در جزو مہم
 کرده ہدی نام
 قاپچارا کہ
 شرح و
 علیخان خوبی
 بود از فانی
 سہ طمسیب
 خود سہ رنگ
 البت امر
 کشتہ با سارہ
 آنحضرت
 خواند بود
 جرات منح
 نکرده ما موہن
 با تمام کارگر
 برداشند و
 سہش کھنور
 آوردند آن
 حضرت و قنی
 مطاہستند کہ
 کار از کار
 کند شتر
 بود بعد از
 حیدر و زیا
 طلاق رئیس
 سفیدان متیا
 کردند شمس
 حضرت ظل
 الہی مسکقل
 امور سلطنت
 و بہمت ملکی
 حراسان و
 شتر البت
 افاہی یا سہی
 کری دیوان
 کلہ سیبک
 ولد بابا علی
 بیگ نقیگی
 افاہی کری
 معلی وہ
 حکومت
 بزرگاریاہ
 وردی بیگ
 شتر خوانو
 بقول بعضی
 یافت در بیان
 شجر ارضی کہ
 بعد از وقوع
 قضیہ شرح
 علیخان
 حضرت ظل
 الہی بہ
 بسیاری
 مابند زدہنی
 کمر بست بہ
 شجر ارضی
 اقدس

ستم روز بر سر قلعه رفته بود که ستر آویر را ستر در بیساحت امام
 ون بر ساخته قتل خان مذکور مطاع شده حیاتی تازه یافت اسمعیلی زاده
 حیای دولت خویش را لب دیرانه مصمم شده که یوزم حکم بر سر آورد
 و دستاوی آید الحفرت اسمعیلی را از شنیدن ابجر حقیقت حسبه ساز
 بقصد ارمن اقدس از خوابه ریح تحریک لوامی غم کرده ملک نیز
 استقداد مقابل استا فند در نیم فرسخی قاریح قلعه تلافی فیشن و
 شکست عظمی ملک بزرگ را با فتنه و جمع گیری از اعیان و اهلان او با
 نامی که تویجی باستی ملک بود برین ملک افتاد ملک بجایست قلعه تر مین و کتفه
 اختیار کرد دیگر روی بناورد گاه بناورد مدت دو ماه قلعه محصور دیر
 عبادت کیش و ملک قنار و رطه حرت و شولیش سپید تا آنکه معلوم در
 نزدیک شد که اورا بسجود روی سپید کار اورا مالی محمود نیت نزدیک
 و رفته رفته دامن بگشایی از دور او در جبهه اندازا جمله بر محمد نامی که
 حرکت نون ملک بسوزد و سردار حمده الملک او شده بود چون دولت

سمی

قریب مرگ می بود
 و بیست و یک روز

ملكي را نقش بر آب و نمونه موجود بر آب دید در حسن و علیان نام ناپس خود را
 به خدمت حضرت قلن الهی که از ناصیه طایب بپوشش الوار تا بند تا بنده بود
 دست ناده بیغام کرد که اگر در اطمینان کامل از جانب آنحضرت حاصل شود
 شب سبب تحقیق در وازه سمت بر علیان را گشته در وازه را میکنیم و جمعی از
 سکران در کین بوده بمجرده اعلام من داخل شهر شوند در شب شانزدهم
 ربيع الثاني گشته تسع و تلتین و مایه و لطف مطابق بوقت نیل سگله میکند
 طلعت نیل پرده غفلت در پرده عنود کان بتر فاک که بخت و سپهبد
 ماه الفواج انجم و اختر ابسنجر شهر نیندرا بکینت آنحضرت باد و اوزه برار
 نفوذ در و پاده از زاویه خوابه ریح آنک بای قلوه کرده در سمت در و اوزه
 معبود در کین کین استاده لظهور وعده بر محمد آماده شدند بر محمد بروقت
 تمهید در شب شانزدهم شهر ریح الثاني گشته مذکور یا سیانان آن بزم با
 بسته سرگامی الت از ایامی قلوه افکنده در در و اوزه را گشته در و اوزه
 نیروی بخت خدا داد با باد کان تسع زن و بهادران صف شکر داخل شهر گشته

در و اوزه از ایامی قلوه افکنده در در و اوزه را گشته در و اوزه
 نیروی بخت خدا داد با باد کان تسع زن و بهادران صف شکر داخل شهر گشته

در و اوزه از ایامی قلوه افکنده در در و اوزه را گشته در و اوزه
 نیروی بخت خدا داد با باد کان تسع زن و بهادران صف شکر داخل شهر گشته

راز سر گرفته تخت اسامه حضرت را که مراتب کرده بود همراه آورده
 سپرد ابا محمدی نام که در بدو حال نون تاب کر مایه شهید مقدس و
 نسبت آن عمل در ایام حکومت نون یا ملک کلین امیر مست کرده بود
 درین اوقات برسد و کالت ملکی بکته زده مششرا احوال بود با ساکن
 و سایر بنجده ایام اعیان ملک مورد عفو و آمان گشته ملک محمود از راه
 مکتوب فتوح بجزیه ترک دنیا دنیا ریاست رازگ تارک تجرید ساخته
 قناعت بر خود نسبت و تخت رایوست تخت تبدیل و از خرگاه درانی بکنجه
 سلطنت تهنذری و در وستی نقل و تحویل نموده در یکی از جرات استانه
 مقدس برسم تحمل شتت سر محمد در از ای این خدمت حاکم جام و جرم
 کش مراد گشته خطاب سلطان فی فایز گشت **در بیان توبه مویک والا**
بدره من بخوتندان و صادرات آزمان موجب شان بچون حمایت
ملک اعیان بعد از آنکه کلید فتح شهید مقدس بزور بازوی دلاوری بر سره پنجه
 صرف آن زبیده سر بر سر در آمده جنبندی بر این معنی بر آمد غرمت

در بعضی از نسخه ها که در شهر کت - اور شهور که من می دانم نقل شده است
 حد ادکیم گشت کلید فتح شهید مقدس بزور بازوی دلاوری بر سره پنجه
 صرف آن زبیده سر بر سر در آمده جنبندی بر این معنی بر آمد غرمت

در بعضی از نسخه ها که در شهر کت - اور شهور که من می دانم نقل شده است
 حد ادکیم گشت کلید فتح شهید مقدس بزور بازوی دلاوری بر سره پنجه
 صرف آن زبیده سر بر سر در آمده جنبندی بر این معنی بر آمد غرمت

در بعضی از نسخه ها که در شهر کت - اور شهور که من می دانم نقل شده است
 حد ادکیم گشت کلید فتح شهید مقدس بزور بازوی دلاوری بر سره پنجه
 صرف آن زبیده سر بر سر در آمده جنبندی بر این معنی بر آمد غرمت

وقت در ارض اقدس بخاطر آنکه مقیم بایست که بعضی از افتاب رسک
 مورد ثواب آن برای می قنط سهدات آن لواجی کند استه تقیه را
 ما نرازه رضا قلی مرزا و حرم محرم بارض اقدس آورده آنجا نرسیده
 بنیاز که مصلحتی است و معافا بود دولت بر اوقف و قرارگاه دولت
 ساخته چون در میادی حال منوی و مسعود صیر اقدس آن بود که
 بعد از شیر ارض اقدس رفته و شماره نشانه مقدسه را بنویسند
 در زانند نماید بعد اتم و الا با بنام آن امر خیر خیر فرجام صادر کنند
 شماره کنند مبارک چون بنویسند بود شماره دیگر در می ذات آن با و چون
 نیوق افراشته که قبه چرخ برین را نمود و دیده هر ماه را دو میان زانند
 در می ذات یا سده الحاصل حضرت ظل البی بعد از فزاع از طل و عفت
 قراسان کس برای عقد گوهر مقصود که سابق در بام بنیه خواستند معامله
 آن سده بود نذر وانه چنوسان و چون بعضی از جماعه عراقی و ادرز یا بجار
 که مغربان لسا سلطنت بودند از زبان آنحضرت مکتبه بنیافتند و اقتدار

اقدس
 ۹۲
 سده

آنحضرت

Handwritten text at the top of the page, partially obscured by the binding and bleed-through from the reverse side.

حضرت در مهمات ملکی ناملا یوم طبع آتین بود خفیه در صد اطلاق و
آمده ساه پلماسب را راجب و رفیب این مطلب کدا بندند و مانقظ من
برای آلالیه رفیب عینة الظایفة سمت عهد نیز پلماسب سخن سخته و
ستاده حضرت ظل الہی را پی نیل مقصود یا ز کردا بندند چون تحمل این
شم امور را تحصیل مردم یا داری که از عار و تحجیب عار یا سخته
ناید و باین چنین سرور غیوریه رسد حضرت قطع و وصل این امر
بتجسس سبزیتر که محاکمه کار مرد و نامرد حواله یا دست برجوم و دردم
بخواه آن جالفتان با تقاق ساه پلماسب عازم جنوستان سخته
ن آباد سخته سخی جنوستان را مضرب خیم عزوستان ساخته منظوم
مظرا بیکه در جنوستان که ساه پلماسب و اگر ادریم حاضر باشند بهر و
تقدیه باشند ایسکار مضیل یا بد معان او ساه وردینی از
سینجو انلو حاکم سیزوار پیزوار در جنوستان سخته محمد حسین خان حاکم
سخته که حضرت یا ساه در حضور از مطلق یا و تحریر و بمجا بانه کشف

Handwritten text at the bottom of the page, including a signature and additional notes.

لغای از چهره نماید ما فی الضمیر کرده بود کفیه کفیه بخدمت آنحضرت از
 سال دانت با وصف اینکه اینجانب صورت این معنی را در پرده حفا و
 داشته نظر نکرد و هنگام تمام که حسن و بتر کام مهر از منازل
 و رطلو و پاره تن تنها بسوی شهرستان خراب کرم متاب شده ساه
 طما سب بره نای ببرد سر مهران رکاب و مقتضای ایام سرب بدون
 اطلاع خود لو فکر جناب بر که سی سوار و مهنری از اصفیل یا و رفیق دمار کش
 جریده تنها در کلباسی تواری خود را بشهر رسانید صح که حرکت او بر رای
 انگش ف یافت اسباب و کار فاجات سرکار او را که در مسکرت فزاید و در
 افسس بود برای اینکه پامال لغت و دست سر سود لقرن دیگران نکرد
 مصبوط و ملیوس و ما یحتاج که برای او در کار بود بختو ستان در سال
 و نتمه را بارهن افسس بر کرد اینده از منزل تدویر حرکت و بپوشید
 که در سمت غربی حیوستان واقع و بعد از آن بود نزول و راه اند و سده
 را بر قلعه گن مسدود ساخته و در صحن عبور موبک و الا از حوالی

حنونان

اندر رگ...
 پس در...
 اندر...
 در...

و ستان فوجی از کردان که از سر راه بر جنود و جلالت میباد که قتل یار و
 آن نیز و کلا لشکر استعجال تیره جنگ کرده انهمزم یافتند ساه طما
 یک سبب بید پر ساه و در دیتان و باقی اعیان دولت که بنقض شکر
 ج او بودند پرده ارز و بی کار برد استه از قام با طرافت ممالک حصونه
 م کرابلی و ما زنده ران و استر اباد کانت حضرت ظل الهی را بخینت
 نادر و از آن کرده استند کرده ملک نمود و استخ رو ساسی سیه نه
 ارد و بی سیمایون می بود از قام سیر ستاد که ترک فاق آن بر کوه
 نموده راه لفاق سبب بگرد ملک محمود اگر چه سخت از بر فرمان سنا
 بکن چون دانست که با مال روز خواهد کرد بعد از چند نظر اقدس
 رند سیر سید که این معنی سبب لقا رفاط والا کدید اما از مواضه آن
 سپاسی و حق ماستایی نجاهل فرمودند بعد از چند جمع از ایلات اطراف
 در فلکیان آمده الت ان از طرف بیرون و فلکیان نیز بهیست مجموع
 بار و ساد از اندرون می و اور سینه قنا کردند حضرت طما

ما حاقوت و طاعت اولاد آیدت را است بر اول نادر که
 سالی سینه کبک سکه صفت ی ۱۰ انا سید از سید سید

الہی یاد گیران افکار و افلاک کسب جان نثار و بھوک کارزار برآمده
 فریقین بہم در او بچندہ و خیار عرصہ بچار آن جرم دوار برانکھنشد جغرافیہ سبک
 سا دللو کہ از مہارت حشر کرم بود در آن روز بکلوہ ز بنوار کسنہ کار
 و جمع کثیر مہرہ سمنہ آبدار و بقدہ آثار گرفتار کستہ بقیہ ان کرم خیروار
 ستردور و زدیگر جماعہ ستر جو لکوہ در میان طوائف اراکھ صاحب کثیر و
 بند لاری ممتاز ہو کثیر اند مجموعیت کردہ بفرم امداد و ستارہ طی سب آہنگ
 قلعہ کردہ حضرت ظل الہی سب ازہ طور بیاحتی آن راہ زمان طریق بہر لاری
 سر راہ برالین گرفتہ از انجاعت نیز جمعی قتل و اسیر کردند چون در صحرا
 و درشت جنس گرفتار ان الظاہفہ وحشی حصنت نغذہ داشت جاہ طوائفی
 خفق کردہ ایشان را با امکان انداختند و بعد از چند اقامت ایشان را مہار
 مروت دانستہ منقضای فنوت و رعایت اہلی بر جنس ساختند تا بر صفا
 سر مآد ران سال بجدی اسنداد داشت کہ تویہ و صحرا و متصل از برف در
 جامہ بنیہ دار سبر برود اتشس ہوزان زار کسب سخالی خاک ستر سردتہ

آورده

۱۵۵ -
 در امور دست اوردن طوائف کرم
 در امور دست اوردن طوائف کرم
 در امور دست اوردن طوائف کرم
 در امور دست اوردن طوائف کرم

[Faint handwritten text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.]

درازه بر پایی خویش سر دهنده بی مردیو سوار در حال مدد ای می نه
درد قلبیکان را در شکنجای حیرت انداختند و آنچه بعد از چند وسایط
نگینند آنحضرت را بر طلب کلفت و آنحضرت مرد فقه بزبان سیف قاطع
نواب احرار استحقاق را میدواند طایفه مذکور چون دیده اند که از توسط او
کار بی انجام نیافتستند بنده که آنروز بر مصر اقبال از یوسف انبیا
ترکت و عزیمت از آنجا کرده است بنده متعاقب سینه طهارت از جنوب است
بکار من تقدیر شده امر سعید در صورت و بند و کار گمان دولت شایسته
عرض ایگشتاید از خارج از حکام ولایتی که در مقدمه جنوبستان استمداد که
بودند مددی رسیده از استراره خود نکول و امر مذکور را بر ای شاه طهارت
که از عوالتش تمایز نماید که شوق استمطین بود صورت حصول دانست
دلاوریان رکاب از سبک بر کرم رضا جوئی آنجناب بودند بر رفت
سنانرا قائم تصور کرده از خدمت اهلانزل سیرد میکردند اما چون
و این مراکز استت سر مادرموض غف لو دندستد لو اسر زان

۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

نیز از میادیمی کار سمیت مستوفی کند ای بیگانه و عامل حسن مدارایا است
و بیگانه و جمع خلق زمانه می بود ملاحظه هوای کار و کار هوای حرکت و
غریمت با رهن فایض ابرکت کرده بعضی از اسپان خاصه ساه پلماسی
از رهن اقدوس برای اولی که ستادند یا حضرت ساهی و اعیان آن
دولت را بنیاد برده اند که از راه مامل میودند تا مستقیمه کرامی واقع
و از رسیدن کوکب مالوکس تهنه و سنین استمقال ایله محکم سلیمان قوال
اقایمی سابق ولده صلاح خان که در ایام اقدوس فتح علی بن فخر از زده
با دستهای دور از بلا قرب میجوگسته در مازندران می بود و بعد از
مقتضیه قتل فتح علی خان جانی تازه یافته از جانب ساه پلماسی مستور شده
خرینه و اسباب سلطنه را که در مازندران می بود با بر دو باد ساهی
نقل نماید تا راه بر وفق مشان عمل و جمعی از علما مان و باها
بیز که از دست وی و دم سرد منتهی آن در ملاق مازندران
ستواری بودند دور از الحام دور می دل را از ایام دیده افتاب شده

راه می آید و گویم امداد را در آنجا که اسان کرده است بید از ورود
 با جرم من اعمال که ایلی حسین حکم انجام علی الغفلت جنت رجب منزل
 فخر الدین نامی که از نلدان حکام است را با ددر ایام بزم و مزح حساب
 جنت و شصت سنده محمد علیخان بوسته بود بر نخته کسب بقعه نزاع
 در اقبال ساینده هر روز بگر که آفتاب جنت خویمن بگردن حسین کبود
 سید انگ منزل محمد علیخان کرده محمد علیخان قاضی خزینه و امانه سلطنت
 نده است و فرار و رحیم خان بنز بملی انهارا بجوزه لغزث و اختیار خویش
 در آورده و اینچهنوار سماه همی سب و اراد رسیده سب سن کلک
 در احوال آبتن راه یافت لابد سماه همی سب از خنوتان حرکت
 رده در حوالی لوزوز و وارد ارض آقدس است بس حضرت ظل الهی
 از در جیم خان ارسال و تمامی خزائن و اسباب منسوبه را استرداد و اصل
 لیکن باده سماه ساخته در پیمان او ان حضرت ظل الهی شبی بعد از بگرد
 از علاء حسین سانه و بواسطه نشتانی و اقبال مجردات علویه و مستهد

صور عینه و استقاده از الوارثه سید عالم رو یادید که مرغابی بوزگی که
 از او گویند نمودار گشته آنحضرت بفتنگی در دست داشتند بجان آن
 مرغابی کرده قورایدون آنکه آنست زخمی رسد زده در بغل گرو گشته
 بعد از آن بینه قیامی که مخصوص آنجناب بود در آمده در برابر آن حرمه سینه
 و حوضی و در میان حوض نابی سخنید بود بوزگی بره که چهار ستاخ قوی داشت
 آنحضرت بجان آن سینه نمودند که آنرا بگیرند که را زخمه نمودار گشته گرفت اخرا لام
 خود دست انداخته آنرا نیز صید کرده در بغل گرو گشته و صیغ این خورید
 بزدلیان حضور بجا یون نقل کردند سخنی از حضرت این سوره خوانند
اگر در خواب بستی مزخ و با می بنی مری تانه سیتی باد شایسته
 و بقیه این خواب بصفی سر جام که آینه صورت کا وحی الهام است
 فی الحقیقت اینست که قوت چنانکه بزرگترین مرغابی آباد شایسته این لغوی است
 سیر اعظم سلطنت نماید و صید با می چهار ستاخ سجد استاره بر این است
 که تا صید اری ملکیت چهار باد شاه با آنحضرت بفتنگی بیاید چنانکه ایران و هندوستان

و ترکستان

وزیر کستان خوارزم بجزه نظر نشاند در میان آمدن حضرت طفل الهی
 دو باره بر سر بنوستان و قیام قوی بی ^{۱۳۹} روز است و ششم ماه رحمت بود
 بسیار کان رخت شهبستان حمل کشید تا بدکل پیرین بیار در شهبستان
 و دامان جو بیار آغاز جلوه گری عروسان دلارالامه و ریجان در مجده گلشن
 به نشو و نما برخاستند و سیمای طغان قوه نامیه چهره لاله رخسار سحرین و با سحر
 بغازه و گلگون دلیک آراستند عند لید شوریده حال در عشق کل لبور
 نیکیزی بی تیغ زبانه آواز فاخته آهلیال و پر سوخته در جو اسرو سهری کول
 زنان اسبزه نو خرسار و بر کشته و خنجر خوریز نمودند و بسیار کان
 قدم شهبستان حمل کند است اگر ادمه سخنان استان مانند آب در یک
 بهاری بی اعتبار بود از آمدن تقاعد و ز زبده اگر ادمه کلمات و دره
 هر زانجا نصف بر یک نیمه و انظار افکار مجال دره خرسار کردگی شکر نام
 حیث شکرک جهت نموده آغاز سوس کردند تا تاریم و نیز تیر یک یک شود
 طبل یا غنچه بی کوفته جمعی از قایم باره مرور امعقول و قلوه القرف کرده

۱۰۴
۱۵۶

قناره نیام ملک محمود بنواز شش او بردند پیش حضرت طهیرالدوله آید
 به شیشه اگر ادره خرمین و الطایفه سمرقانی شری پرو کسبیده با برابری
 رزدر سینه در آمده جمعی از سکر فغان مغفور بنور انگیزی سکر شری
 بلخی سینه از یک طرف کلانتر درون یا ز کمانه برود علی ابدی وزیر
 محمد حسن خان زعفران لوی و سناه ورد یک حال سینه سینه محمد
 انعقاد داده یا حدت و اسفند می و نت اگر ادره آید آبر ایم خان
 در دره خرمین حضرت علی بعد از سینه آید آید
 یا سناه سینه دره خرمین در راه خرمین که جمعی از اکراد سینه
 کویح و سینه خود روانه جنوستان اندا حضرت سناه طهیر سید را در میان
 سینه جنوستان در فلو به سینه خود سینه جنوستان ایلقار
 یا نظایفه متلانی گشت اگر چه سینه لوزیست سینه متوعن آید
 زنان آن راه زنان نکسته اما تا می اموال ایشان و باقی اگر ادره
 جنوستان را غارت و کام الی نزلت اند و زمرارت سینه

اینجا مقوم دره بر کشته انچه بکند از آنجا بلوق بشینه بنم و جمعی را معروض تیغ
 بمدرت ساخته تخته تاب مفاومت بناورده باسر کردگان خویش را
 چوستان پیشکش کنند و جمعی از دلهران عرصه سیز در موکب الحفرت
 سیفان سزاربان تا حوالی جنوستان لکاورا لکنز و قوچی نیز با ستاره و ان
 برای اجراق زمین حیلت و بدم مینان جمعیت التان استهیب عزیز را
 برق تک و صفر نیز شتافته نامورین جان سارا اظهار از عرصه یادین
 اندر بر سر کرده انچه را که سلیمان نام سیز اولو بود دستگیر نموده چون
 حق نمک خواری آنحضرت جیسیم یوسید بود حکم والا حسیم بای اورا بجز
 انکسارین از درقه بر آورده قلم جنوستان را مجامعه کردند سر کردگان از
 قلم برانده مشقند تقدیم امر نمودند انحضرت نیز برای انام حج قبول
 و رایت جهانگشای تاریخ اقدس بر تواند از وصول نموده اند از
 اینجا ابراهیم نام هوالاروانه مروست و بند سلطانی مرو را
 سلکته تا تاریه که در مقام طغیان بودند از بی ابی عاجر سنده قلم مرو را

فصل
تاریخ
ماری

تاریخ
ماری
بشاده ۵۵

رده در عهد اطاعت در آمدند اما اگر از بنو سنان بار از عهد خود
 ول نموده راه بنینه بس گشتند آنحضرت بوجوب نشتی فقه سلطت سیوم
 راه بارگی عزمت را بجانب جنوستان جولان داده ساه طماسب حسب
 باطن طالب این مطلب مدعی این مدعا بود بر ام سلیمان میان که در راه
 زمان تاظر سکار ساه طماسب بود چون دید که ازین نیز بکنایه مورا
 منتی ایالت از یرده حقا صورت ظهور نموده مهند کرده خواسته
 که اگر در ایماجه اصلاح بمیان سیاه آنحضرت داخل کرده یاری و سیاه
 در پیش بر نه اگر در چند که الیت از اردو سستی خود صادق و با آنحضرت
 منافق پیدا گشته اما جرات بقبول این امر نکرده اند که بماد آنحضرت
 بعد از ورود الیت آن محب حضرت از درین ماده سبقت گزین گشته
 نظیر بعکس نتجه کشید بر ام سلیمان و یاران از چون این مدعی بر ام
 در مزاج اگر ادبی از و نخل میند را بی مژده بدند حضرت سناپی رایا بی سنیایو
 رعنت نموده ساه طماسب که بمبته پایی غرض در راه پیرای تیزم

وسک

و سبک چنانچه در سپهر و آزاد و ادی اطلاق در تکلم و بود چون قدم سعی را
 فرسوده و رخ خود را بهوده یا فت از خیاب نادری عذر خواه کشته بخت
بخت پور شرف حضرت طل ابی ایند مکر مبت بخت کر اد بسته قلعه مخاض
کرده محصور ین چون دیدند صورت حال را خین بطایفه ت دلتو و قرا ایا للو
 که مرد سخت بزن و لباد صفت سک الیمان بودند اعلام از الین استمد اد کرده
فوجی از انجامه بکومک محصور ین توسن بثور بر ایکینه امل قلعه نیز بای صلاد
بمعدن ان بنامده از قلعه برآمدند حضرت طل ابی که فستج و طوف نمیرد دو در کاش
روان و لین دین اقبال ش در سوک رزم اوران دو النه اولا بکومک
کرم سینه شیر اب نرا بجده زیره سکاف از م در یده جمعی از الین را
راه نابی بک تند و تبع یتر از منازه که آمده بودند یا کرد انند بعضی
بطریق عدم روان است فرا استان بان ساخت و از انجامه
که گرفتار قید انار کشته آورده در جنوستان سپاه بال انداخت اگر
چون خود اد رو رطه مخروز یونی دیدند از در استان در انده بخدمت

سینه در اکتاف

ایاق میں سید و اسعد الہراق مؤلف مسود پجارت شہد و
 بعد انجام امر مہود فرمودند سیر حضرت گرفتار از ابر عاتق را
 رسم ایل مرخص و محمد خابن حاکم جنوستان یا ولد سہ و در بخت
 سر کردگان اگر اد ملازم رکاب ساخته از راه سلطان مید انجوم
 ملاقات سہاہ پہی ریدانہ بنتا پور و کس را پختیت این امر بروقی صراط
 نون مستہ مقدس و جنوستان مستاد نہ بعد از دیدن سہاہ
 بیت ارض قدس کرده در اینجا محل کشتن موج معہ و در جنوستان
 در دستہ مناہد مطلوب را بہ سپستان حصول رسالت نہ اگر چه در جنوستان
 مفرکہ بوغور و سان دلارای اکثر وقایع کلاحتہ بطویان عالم حجاز از ایل صلو
 برای بیان کنت دور یردہ اجمال و سپستان کرا سپستان امور از فایده عاب
 و فاریج از دایرہ مطلب کفار سپستان مقدمہ مواصلت بابا علی
 بعد از ان این وصلت کہ نون دیر انش غازہ ارائس و نوع تبر
 لکہ برکت بود از سپستان از دولت اند سپستان

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ادب در کتاب ...
 فتنه در ملک چنانکه ...
 پس که ...

ادب در کتاب ...
 فتنه در ملک چنانکه ...
 پس که ...

۱۰۹
 ۱۵۹

سیر است فتنه فتنه حجاب ...
 ایلی مضمین این بود که ...
 شوین موایید قدرت و شوکت ...
 ایلانند بعد از خود آزمایی ...
 طریق خدمت اختیار نمایند ...
 فساد و خواری و ابرار ...
اسلمیم در این کشته شدن ملک محمود
 در خلال این احوال ...
 نصیب ...
 بیاینان نوشته ...
 نیز چنانکه ...
 آنحضرت صد و رومی ...
 کلفت می بود درین وقت ...

ادب در کتاب ...
 فتنه در ملک چنانکه ...
 پس که ...

ادب در کتاب ...
 فتنه در ملک چنانکه ...
 پس که ...

Handwritten text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

۱۱۰

۸۳

اسبابی اور بچا رنج آمد محمد علی چوله نامہ یون اور العیض من خون
 محمد بیک سنن باسی جو کہ از گت کمان بیج پیر بیج ملک بود یا ملک سخن
 پاسا رسا بندند و ملک محمد علی را کہ برادر کو یک ملک بود به بنیسا جو
 نزد پیرم عیلتان بیان کسرتاده او نیز مومی الہ را در عیوض فتحیلتان
 برادر خود عیض بیج انتقام کرد اینست **بیت** ہر سری تنابستہ باج
 رز کی کی بود کارن ز بی با بقا سرد سردا کچی **و** بعد از قتل این
 ملک اسدالہ خان حاکم سابق سبستا زا کہ در آن دوران از سبستا
 بخت و اولادہ بود و یا اوراد و اقارب و کوچ مستویان ملک در
 و روانہ وطن مانوف ساختند **در بیان کیفیت موکت و الا بجد و در قیاز**
بنوم حبیب حسین سلطان و کیفیت جنگ سنگان در اتای کو قیابات چہا نکشت
 در ارض فیض جنگ حسین سلطان کہ از نقیابستان نز حدود قایم
 بی بود باعتبار استتاب ملک محمود سبستانی و اعوای و ساوکس سبستا
 آغاز فتنہ چینی کردہ تا یعنی را کہ از جانب الحفرت در اولایت بی بود

۱۵۱۵

ارشد

Vertical handwritten text on the right margin, possibly bleed-through or a separate column of notes.

فنادرون برون کرد حضرت ظل الهی جمعی را به سینه او مانوس خد
 ری میسر شد چون نسیبه افغانه سگان خواب نیز منظور نظر و الا بود در
 قدم ذبیحی که ستمه اربع و نسیبین یاب و الف مطابق قوی میل بر افقت
 آساده والا جاه با سست هزار نفر از سر بازان موکه جابستای بیهم عنانی
 بیکر زبانی از ارض اقدس منقبت و مجرد وصول آوازه توبه موکت
 یون بان سمت تر لرز زهر بنیان حال آنجا راه یافته ملک کلین علی بنی
 از ملک لطف سلیمان و برادر زاده او و نقیاجی سبستان کردار الحاکم
 دند و زار کرده با پیشتر غلبه بپوشند و کرم ملامت او
 رفعتی سخن حسرت بعد از ورود در آیات لفرات است
 بنیکی و صد و در بخروست سزگی در آمده اعتدال شس محل قبول یافت و
 بد از انتظام مهمام استر زهر کو کبه سنگین بجای سگان منقبت کرد
 به اسفوان مجتم سادات عمر شسته روز را به به ترتیب مراد و
 الضیاطت که نر به نسیب و نسیب ساقه و جواهرات و آرایش طرم و روانی

ن
 آفات در مقام
 ن

کمر و کلین کت

برداشته و اردشیر آباد و سبب ^{آباد} بکشد تا بین آن مکان در روزه که یک بوم
 بود تو بخانه در یک نشست پس حضرت با جمعی از پسران سترگامی کوه کوهان
 برداشته خود بر سترمانند مهر بخت سپهر سوار گشته استین غزم و یا بخت
 بر زده کاری سوار و کاری و پیاده مکتبیدن تو بخانه می برداشته و در آن
 سیف که آب جز دم سیف یافت منیت و آنهم نصیب اعدا بود یک شبانه
 نروزد در آن پابان بر رخت تو بخانه را مسلک ^{بجه} در دوم محقر نزول اضلال
 به بعد این واقعه گشته چون جمعی از افغانه در قلعه ^{بهد} دین ساکن و چند
 روز بود ^{بهد} ساکن فریزی مائرد راستی رخصت که نفع از راه کبه اظهار
 میکردند تنگدن ^{بهد} جو یا قتل آنکوه ^{بهد} یگان کسل بودند ^{بهد} و الا مثل ای
 بدفع الطایفه پرداخت انجامه چون خود را در موضع ^{بهد} آبادیدند از راه
 صدعه از قلعه بر آمده ^{بهد} کردند که دو سر کرده ^{بهد} التبان رفته افغانه قلعه
 نیاز آباد را ^{بهد} قاطر ساخته در ^{بهد} افس قاض نموده قلعه را
 بیطرف ^{بهد} قاهره دید بعد از استوار این ^{بهد} کردند کور ^{بهد}

نیاز آباد

را با بدو رفته از عهد خود بار سفر بستند باز به بیت حضرت افاضه نمودند این را
 سبب خلق و عده از شیخ که در این پنده مال و جمال است ترا بمومن
 ب و اکثر در آوردند و رعایای بی آن مجال که با فاخته اتفاق و
 زبده بودند اما آن داده از مواخذة سورات و تونکستی گفتا کردند
 بی از فلسفیت الهی را طاعت نموده کلاستر سکنان از دادن
 کوسات نزد و زبده که سستی ز فاخته با سوز و کسویه و غوریان و ستاد
 ستم را بفرمودند مقرر امضا نمودند و در یافت که جمعی از ویران توی قله
 زب از ارض طایف اطراف از راه بالای خواب بر سر سکنان
 ده قلمه را بفرمودند تا بنزد و منظر در رود موکب و امانت بفرستند لواء
 شدند و ریات بمابون در چهارم ماه مذکور بر آمده قلمه سکنان را محصور
 محاط با سپاه منصور ساخته از طرفین باند احتش توب و تفکک و بیگانه
 از عرصه حکایت شدند و تا که عجبی کرد از روز اتفاق افتاده این که
 بچینی که توی یکبار نام و الا کرم کرده اند و انانته ... است

قائم بودند حضرت ظل الهی بر سر تو بچانه آمده محاذی دین التوب استاده
 منوچهر سلیم تو بچمان سنده در آن اتنا که تو بچی قالی کرده دوباره مشغول
 بهر که دن آن سده آنحضرت یا بهام عینی غم مرا صعب کرد ایمن که بهم ستر قدم
 از آن موصوفه خطرناک در سنده تا گاه تو ی از حرارت درون در که فته
 از سزاره شرارت افزوحت و سجد سلطان کلان زد درون و چسند
 نفراز تو بچمان و ملازمان مرور که در آنجا بودند بصاحفه فاسوخ
 اگر به و فونده این عاده ملال افزای خاطر ما کرده اما از اینجا که دل حقیقت
 در میان سزاره کوه یا بر جای حیای تو کل و صیر میر تان لنگر ابر ز بکر
 دریای محلی تو بجه صرا بگری ریام نواب و لطمه خیزی از تو به مصائب ازها
 در نمی آمد طهور این امر را بر اوراق کوب طالع جضم بد اختر محمول
 ساخته و هنگام تمام که در خجی مهر از سو که سپهر رویه منزل غروب گذشت
 و ماه زرتین کلاه بطلایه داری سبک بیوم فلک رایت صینا بر افراست
 طلایه در آن با سبانی سکر و ستر است اطراف قلعه رودخانه مانند

بیدارم و احراز کلاههای نیرا سودند تا طلوع صبح از استنبت تا قبله تو بکند
 لعمریه کمان را که نمونه قتلودات البروج سپهر بود و از تراره آسمان سوزان
 دلنج و ضرب زن و حروق فضای نامون و عرصه جرم برین نمودار است
 بگلوله نوهای صفت کن بر بروج و باره حصار رخنه افکن گشته زود
 بکین پنج توهای ساعه بارانش افروز خرمستی مردوزن می بود
 تا اینکه از صدقات تو پنهانها رفته مانند دل فلکیان ترزل با قه بکطرف
 بیخ غیر و زنجیرت در بران نیز نورش برده سیر حاجی را تقوت کردند انا غن
 بعد از مستاده اینچنین از در استیمان در آمده روز دیکه صبح بر سر
 پنج مهر کردن نموده از قتلودات بر آمد کلا نتر کمان شیر استیمان را
 بسکلی کردن ساخته دست در ذیل ندامت زده استقبال دادن سورسات
 بیرون قتلودات غلبه بر کتیب و دوباره کشتی بنیاد نهاد و ایتد قوا
 قهر هرمان زمان شده و کشته پیش از نیم شب یونان است و رفته در میان
 رفته مستغوا گشته اند در سن مفرط ماه مذکور قتلودات سفوف در آمده

مردان در زمان این عرصه قتل و اسیر شدند و اسیر زمین بکند کوب
 چنانچه ظفر نشان و اسباب و اموال و قتل مطایبی استرآن کوه توان
 کردید بید از آنکه کار فلکیان ساخته و قلم از سفتس برداشته شد خبر از
 مستحقان فریب یا خرز رسیده بفت است نزار کس از افغانه نرات
 با عانت سگان مسکنان وارد تا بیا داشته اند کوه و الا نیز بفرم مغان
 بر اباد خوف را که در یک ستر سگی مسکنان و انچه و قلم محکم و مسکن خرم بود
 محل قرار داده میفاد بکل بنام ستر برای بر سر قله کوه و نیز از
 مکانی سرور خودند و روز دیگر افغانه که بیک قله بایستید خبره بودند در
 کمال دیری وارد و ستر سنجی اردوی بایون کشته شد **سحر**
 کربینه است در گرفتن موش **بیک** موش است در مصاف **بیک**
 چون نیم مردم ایران عموماً از افغانه برسان و اول جنگ الطایفه
 یا سیاه خراسان بود حضرت ظل الهی که و ایافته رموز سکه اکاهی و عیار
 سنج نقد حالت لشکری و سپاهی بودند حکم مید از مقرون مصلحت

میشناسند

بخوبی استند استند استند استند غازیان را با بیلی حوز طعمه حضم افکنی ساخته
 ریح بقیقوت دلهای باخته آبتن برداخته بعد از انکالت ترا
 از همه دشمن بکارتی سیرگر سازند حضرت خنک میدان دست پندار
 شکر پان را امر سر بودند که در میان شکرگاه بخود سازی پیر و ننگ و
 ست بازی میگردد باخته تارفته زوجه سیر و بید از خود از مادر پید از
 رستمای نیم دلاوری نموند آس حضرت بعد از تربیت صابله شکر و
 سیرک هم شکر بیا لصد نواز دیران کار از نموده سوار و در تیر رس
 شکر حضرت از بجهتیم صله بازیای خاک لوزد آتش شکر فروریاناره
 بکت و بیکار گشته هر چند غازیان تیمتای میدان از جاد را آمدند و
 ندیونتمن رزم بافتقاری رویه حسرم عنان نوسن وادی غزه
 لبان کرده بسیار به بنجان ز کرده است زود کسیند و بنویب
 ننگ زد و خوردی نمودند جمعی کینز از افغانه زاسرا فکنده شکر حرب
 و لوای طغوزا بخون آبتن حرب کردند العصه تا حیار روز به مکر بنوا

سو که جدال و قتال آراسته بردند عین لطف از بیخود برده بودند
 بعل آمد در سب چهارم که سیاه چرم ششمین ماه در مفرک سیاه از دایره
 عالمه کسیر انداخت و احصای سابی نجوم بدامن دست فلک نجوم کرد
 افغانه را حرب یرب ببدل کرد یحیی مرات نوسن اینگز فرشته شد
 آنحضرت نیز عاقبت را مقرون صلواتند السنه حرکت بر سپهرات را اول
 دیگر موقوف و عینان اسبیت غیرین ستام و یحیی است ارض اندس
 مسطوف دانستند در میان واقعه یحیی بن مهران سال ~~۱۱۸~~
 نزار و محمد و چیل بجزئی مقدسه بنوی صلی الله علیه و آله
 ازین کلاه هر که در منزل حوت الهنا رتوکت لهنی مبارک روز منم تنز
 سیمان در ملک حمل از سحاب بهار افتای صوت بیلکی نموده و
 یا بیع سوت و روح و کستان استو کخبر الکر استنار داخت
 و خدیو چهارگز بهار که مستور غلشت کرد یوان مقدر ساحت و
 غیر استنار یافته بود دو باره بر باره حکمرانی شسته و ت

بستان

سینه گان دی را از دارالمیثاق بر انداخت سپهدار ملینة مقدار چهار
 بتا زکی بزور بازوی قوه تائید بر ملاک کلزار دست یافته مسبو در کشت
 و یکم کلهای استین و لغویان برای فروردین چون آب بر سبط خاک جار سده
 مجلس بخوبی آراسته گشته که لوازم حسن عید بالضررت و تائید بقوم ساینده چون
 دیوان بفعول الله مالتیار یکم مایه حکم قضا بر زوال اقباب دولت علیه صفویه بقدر
 و سلطان او کفایت بکند بر سده بود در فرزند و راه امور چند از ملک مغرب جلوه
 طهر میگوید که عقل و مصائب را می ستیقیم اثر ایزد استیا بقیع اند دولت می قرار نمید
 بجای از احوال اینکه از گان دولت باد ساه و الاما به سکیغری با امانی و سخت
 و بی را با سست راس تجلده بنفویات اسباب گشت بر آند دولت و انا درت میگردد
 آنچه سنا فی مصلحت بود جلوه گاه طهوری آوردند بر حید حضرت ظل الهی بکلیه یاس دولت صحویه
 در مقام منعم و مندوب آنجا در بی آید البت ان بمقاد ما یفعلکم صحیحی ان اردن ان انضم
 کم کمتر می سینه نه با وصف اینده امر و نهی شان قدم از چار دیوار در و سر ایست
 بک جهان کرد قوت طامه را در چهار صد جهان بویه زن و جاز به استتبار

طلب طلب منافع ششم بر کوب و بر زنی ساخته سنگ اسوا و
 رزه در ای طلقه کوب در دست و دستن میبودند آنحضرت بنا بر رض
 جوئی خاطر باد ساه هم وقت مراعات حال التین وضع معندان
 و بدانند بن نموده و کیفی نرم تالیف دل بامی درست آن شافق
 کینسان بگردند و معصود ای که انی یله دست محضت مد اعلت راز
 کرتان حال و لاسیت کونه سازند تا آنحضرت تا امام کار افغانه ^{اصغیان} بران و
 بردارند بعد از آن این افندار و حکم انی بابت ن ارزانی ^{اصغیان} بگردند
 ذات آنجا عن سرشته آب و گل و غرض و ترک عادت موجب ^{اصغیان} بران
 از عین ز با کجاری چشم از قطع و سفور خود می بوسیدند ^{اصغیان} در شمان
 یکسو کند اشتر در اخلال کار این دولت نابره بیکوستیدند ^{اصغیان} العقد سناه
 و الاجاه در باب لوبه موکب جهان کشا ^{اصغیان} بمانند مکرر با آنحضرت
 تا کبیر و انجام شد به نموده آنحضرت هر عینه ^{اصغیان} از بر این گفتگو تا قامت
 ساذیر و بیان موالتم بر ذیر و دلپذیر کرده میفرمودند که ^{اصغیان} سها ابدالی

تن جانبا
 صندل کمر
 بر

برات دستمن تو برادرین نزدیکی گذارستن و درایت غرابت بدفع دشمن
 و در دست افزاستن رویه حسرم و مقتضای استقامت را و غم نیت
 اول به بتبه دستمن بیه باید برداشت و بعد از آن کار سفر و صفیان
 باید ساخت ساه طیب سب این حرف را ناشی از بیبانه و دفع الوقت
 میداست و امر از هدیی بر دنیا ایکنه فیما بین چنین مهندسته که آنحضرت از
 ارض اقدس و ساه واده یاه از سینه یوریا بخت سلطان آباد در سنه ۶۰۰
 کرده و در اینجای سلسله حمیت را مسقطه ساخته با سخته اتمام منوم مرا
 به سینه بدس برود و در آن سلطان آباد سینه حضرت ظل الهی بتبه کار برداشت
 بعد از آنکه گوگبه والاد شرف لغت در آنده اچمان دولت ساه بی نوز دیگر
 بر طیبور افزوده خاطر آنه تازه سته کرده از دایره موافقت فارم یک
 سته غرمت مازندران موزه ما خود محرم ساخته که انجام کار و مراتب امور
 خراسان بر خدیو بهمال بوجه محمد علیخان ولد اقلان خان نایب سلطنت
 و سردار سمت علق و آذربایجان باشد و حضرت ظل الهی بیغام و

در از آنکه...

در از آنکه...

خستاد که بجزئی که بعد گردید متوجه برات شود و بعقد ما زندان
 سبزوار شدند پس غلبه بر پهلان از راه خوف و با خزر عازم برات
 گشته تا بجهت لوابی فلک سبز چند منزل را از نیک منازل ماه میترساخت
 اعیان دولت تا بی شروع باطل کار خراسان دور و نزدیک را
 از خود براسان کردند از آنجا که با امانی بیکانه اکتفا نمودند همانکسان و
 مسوئبان و جمعی از ملزمان مسکرت از آنجا در موکب و الا عازم سفر
 لغت بی آغاز و دست تقاضا در از کرده خواستند که باین جهت
 در میان لشکر الحقت اندازند الحقت چون رخ کار چنین پیش
 سفرات مسخوف و بجایت ارض اقدس مسخوف گشته از آنجا دولت
 بازار حرکات ناصواب خود مستفاد گشته بر سر فلق کهنه مشکان که با
 سبزوار بنیاد بود واقعه و سکنای طایفه از اینجایی اخصاص داشت
 حرکت کردند نوصیم این مقال البته حویث طایفه از اینجایی سکنه اقله سمیت
 بخواهیم، حرکت طایفه داشتند و کار کنند اران سرکار نادستام

موقوف

بتفریق و انفصال این نوع طوایف است ناقص می گاشتمند بتجدید بعضی
 از اینان دولت قتل و تدبیر الطایفه را الضرب العین صمبر ساخته یا جمعی
 که همراه بودند از سیزوار بر سر طایفه یلغار و قتل و تفرق کرده به جهت
 اسیر فلکیان برداشته در حال اتحال بعرض والا رسید که موسی نام
 و ایلی که از روسای ایلی برات بود یا جمعی از افاغنه یافت و ناحیه
 یار چند رفته حضرت علی ابی بنی العوذ بقصد ^{صد} همراه الطایفه حرکت
 لوای ^{بسیار} کرد بعد از ورود به شبگاه نینسا یوزیر ^{بسیار} کشته مسکان
^{بسیار} موعده مع صد یوزیران کشته لیا و الا جاه نوشتند که مقصود ایشان
 بتبیه طایفه از یوزیری بود بر وید اکل محل آمد چون بمسکانه نینسا افاغنه
 داشتند طایفه دویسای خودید ام افتاده و میان مسوره مملکت
 پانهاوه اند که در کشته مسکان کاری باقی مانده جهت خود را برداشته و
 بیایند که ^{بسیار} موسی را گرفته بودند ساه الهامی در جواب نوشتند
 که شما بکشته مسکان نمی آید که آب نیست و ما سیزوار می آیم که غله و ذیره

همه اعیان دولت از حکایت جنونان یا بحر به کشته همان معامله
 سابق پیش گرفته مجدد تمامی ولایات حسن اسان احلام
 نوشته ستانده که آنحضرت را از جمع مهمات ملکی مسلوب الاقبه
 دانند آنحضرت چون از کلبای خود روی این خواهاست تمام و
 رایگم تفاق کرده دیدند که **فرد** مردم ازین باغ بر بی برسد تازه ترا
 تازه تربی میرسد فی العفور محمد حسین خان حاکم جنونان را جنونان
 نه مستغول صندل فله بودا که از ادا خواهد که یار و بی سده سلامت
 ساه وردی خان آید بی عفت میرد از نه و خود به بخش تمام با ^{حسنا} ~~حسنا~~
 عازم سبزوار کشته از این یاز از راه خرم خرابی کجرفت ستایم عازم استرآباد
 شد چون او از نه لویه موکب بمالوت سامود و الفخار خانرا کوش
 مال داده چنانچه داب مال میدان میدان لاف خود مستر و ستان
 مایه یاز از کزاف است تو چنانچه راه را بر راه کسین بنداخته بفرم
 ستوا است آمد از خادیم شهر قفقاز اند از کسبه سلامت کشته

راه را گنج کرده بیکران بیلوا می برانجامید مانند ران تاخت و بعد از ورود
 موکبه همان کشتا به سطام که خبر فتنه را و بوضع و الا رسیده سن را می آورد
 یاد ساه که در ارمن اعدس توقف داشت روانه ساختن چون در آن اوان
 ترکمانچه بموت ساکن دست پیمان اظهار بچی و اتفاق میگردد تینه است
 از لوازم دانسته لقبیکان پاده را روانه استر آباد کرده خود از راه کوشکی
 تنهیه استان مرکب ابقار را بترکت و در یکت از سطام وارد کنی ورود
 ارتکب فوجی از آن کرده بدرک راعرضه یلارک ساخته وارد استر آباد
 شدند بعد از بیستمش روز موکب سابی نیز سچیل وارد شدند الحظرت
 مستوجه مانند ران و ساه طهمی سید را در اشرف متوقف ساخته با جمعی
 بجز و خورش عازم بار سن و کشته محمد علیجان که از او از موکب منصور
 اندیشه شد و سبب اطل رفتن بود بیفوق خطای کوش الحظرت سطر کشته
 آمد و ذوالفقار خان که از غایت بهور چند منزل ستر از محمد علیجان
 مستحانه بصر و فرار از کوشستان از بجان فرستاده بود چون مقرر

ترک و فوجی از آن کرده بدرگه را عوض بکارک ساخته بود
 سر اباد شده بعد از نیم ستم روز موکب ساهی بنیز
 به محبت و از دستند انحضرت منوچهر بازندان و سنده ایسی
 اورا شرف متوقف ساخته با حیوین سیر و خرد
 تا زخم بار فروزش گشته محمد علی بن که از آواز موکب
 حضور اندک گشته سمت اهل رفته بود بعفو خطا پوشتر
 انحضرت استغفر گشته باز آمد و در اوقات غایب بود از
 غایت تنور حیدر منزل شیراز محمد علی بن میسری
 غایت تنور چند منزل بیشتر از محمد علی بن شیراز چه در
 راز گوستانات اوزر چنان گشته نمانده بود چون سفر و
 انحضرت استغفر گشته باز آمد و در اوقات غایب گشته از
 غایت بار فروزش گشته محمد علی بن که از آواز موکب
 حضور اندک گشته سمت اهل رفته بود بعفو خطا پوشتر

محمد علی

سند بود

سته بود که حکام و ابا بی کبیرین راه سزار بران خیره سر کزیر یا سدرود
 مانندت از اله کوبه کز بر آلبسته بافت روی غنیمت یافت و باقیمت
 بود بصورت شیر و جرات موکش کجانب یا ز فردوس ستانفت بر چند
 در باره او عفو و انعام مکنون صبر الوزی میو دیکن آن کم عقل زیاده
 سر سرباید سر اور را از دماغ بدر نکرده تا تمبیت اطرا بی ذر کمال اعصاب
 د خود نمانی غم آمدن کرده در صین و رود بشبک و انداختن و انداختن
 ز سوزک و نعلت برداخت و طلفه شوکت جو را کوبست زد و در زد یک
 یون اینک از رویه ایت دور بود و از آنار و فناد از ناصیه او طلوه کرده
 هنوز بود بعد از دور و بیستگاه حضور هنوز دوست اوراک هوا سر کرا بی ذر
 سرد است از باز سر سبک و ش ساخته نیو بر ایله خاطر و اهلان و
 و در این در حیطه لطف افعال بود جمع را میاید و متوارع آن سمت
 و فوجی را که سر کرده کجا نماندن سنا ملوی مجا قطف راه سنا کز
 علیجان زنگنه را سبر داری کیلا نانت که در لطف روسیه بود

مامور و مقر ساخته که با اتفاق اعوز لوفان زیاد او علی در منتهای
 ولایت مازندران می یافت حدود کیلانات بردازند چون غزیت
 سفرات در ظاهر اندکس لضمیم داشت بعد از آنکه زخمه که آن فتنه جو را و
 از عرصه دولت زایل و انتظام تمام خراسان و مازندران فراهم حاصل
 گردید ایلچی طلب کیلانات بدو دست رو کشید ستماده و رحیم خان و
 در ایالت استرآباد تکران جزیره دارا بر فرمودند که با سیاه استرآباد و
 کرابلی در ابتدای روز نوروز بموکب فیر و زملحق شود و چون مراد محترم
 شاهی در ساری می بودند ارکات لایق بکیت سرکار فاضل و ایتیم منجان
 آن سرکار دیده باد ستماده را در مازندران گذاشتند که مستقیماً در موعده
 مقر بعزم سفرات در مشهد مقدس گرد و پس عطف عنان بجزایر آسیا
 کرده تو بجانته از راه اسفوا این و جنوستان روانه خود از راه حاجرم
 بنیاد پور بایلغار ارض اقدس را مقرباً گوید منصور است ختمه مسافرت و صلوات
 بر او است شاهی و بعد از آن رحیم خان با فسون ماموره در ارض اقدس تا حضرت

پوسته بعد از الحاق و حیثت هر یک از عازبان لغت شان از
نقطه و اسب و اسلحه سزا خود کنی استقامت لایق مولا کردند به تنه منفرد

برداخته در بیان وقایع تا قبول مطالب کنند **و منسد**

چهل و یک و در پنجم شهر شعبان المعظم نعل گو که نیز اعظم شرف
حاصل شده بود به همال ساز و بر یک لیاق کلزار کرده کردن فرزان کل ساز

به خود مغرور و از مار و درج خوشن حضرت و خور می بر و بر است و سیاه

ساز و در آمدت الجیش لشکر اردی بهت نموده لولای جیان آرا

این سر کسبی بر افراحت بیان قومی ساخت اشیا از دوه و اخصار و

بیر و ستان نیز نمودند و چردستان قارزار اوراق مسطری به خضم افکند

نمودند لاله کیر سیاه بدوش افکنند و کلین نمود غنچه پوست گرفت و

کسبتان تا شمار تیر و مکان برداشته و بیره داران در ستان

سنانهای کسب کلاه افراشته نعل کمان بلیکنند پوست ابر در

نه های نظره بر قاب بر ک کل خنینه و اشمازان روق در

تو بهار را بر او به کردن کشیدند و چون در دین با و یاریان سنگ نیز
 ششم را بدافونست که همین برانگیختند و خطه گذار را که از انقلاب زمان
 مقام افغان زانم و زغن سته بود از اهداد سبزه پیکانه برداشته
 محل نغمه برای قری و عند لبان ساخته و معموره چمن به تازگی
 پانچ سلفاها و مقولت را سته کل کرده و مجلس نشین با بران
 سکر و عیلتها بی حیرت است که بعد از ایام سور و در به بته اسباب سفر
 و در الوه ختم خبره بر داشتند و هر یک از دلاوران علمه کین را محلی بی
 نهد و اسب و صلاح سفر احوز کنیا شین بهره مند نواز ستر و خنای شین
 ساخته در بنیم احوال ابدالی و شین مقدمات استیلا
 این بجای از احوال افغانه برات در کتاب بکار بستن یافت در محرم سنه
 حسن و نشتین و مایه و الف که محمود غلیج بر اصفهان مستولی است
 محمد خان افغان که در الوقت حاکم برات بود به بوسه ستر شین
 مقده سزاده چهار ماه قلعه را مصیوق محاصره انداختن یا لآخسته

اطراف

اطراف و لواحق را با حتمه از ایت عزم مسکو ساخت و بعد از ورود
 بهرات افغانه بر او شوریدند ذوالفقار خان ولد زمان خان را از
 سورامک آورده در بهرات حاکم ساخت در سال شصده و سی و هفت
 مطابق میلان پهل رحمن ولد عبداله خان را که پدرش در زمان حکومت
 زمان خان بقتل رسیده بود بیوزم خوگواهی پدر او را در بهرات کشته
 اعداقت ففاق و تراعه گردانایکه افغانه برای افغانه نایره مستتر
 ذوالفقار خان را بجای پاتر و رحمن را اسمین فند فار و فراه روان
 و ایله پادخان ولد محمد یار خان را در سال سبهار و صد و سی و هفت
 زلمتان آورده برکن حکومت ممکن ساختند و چون عبداله پهل خان
 لگوزی که سمت هواخواهی ذوالفقار خان داشت از الهه بیار
 خان منحوست بود چند می مدارای وحشت آینه کرده عاقبت برده از
 دست ذوالفقار خان را با خزا آورده را ایت ففاق بر او سزا است
 مدک شتر ماه نایره صداا وقتا استقا دانست نایکه افغانه دامن

اطاعت پروردار و در جبهه و ذوالفقار خان را بجانب فراره و التماس بارخان
 را سبب بار و باق کسرتاده هر یک بجای و تا تخمین را مالک کشنده بی
 حاکم و سر کرده سپردند بعد از آنکه خبر توبه مسوزده گوشزد التماس
 کشت نایا کشته با یکدیگر رفع کاوش و آغاز ساختن نموده فراره را
 بنو الفقار خان و هرات را با بارخان اسفغان دادند بفرستند هر کار
 افتادند و قایم بجای مطالع کشته اهدا در همین دو ماه الف توبه کرد
 همایون بجانب دار السلطنت هرات در ستم و معجزان
 کتوبیل نیز اعظم بجرم حل و اقامه در ایات معلی بعد از آنکه از حاکم
 و تنبیه اسباب سفور چهارم سوال که جهل و کسرتن روز از نوز و الفضا یافته
 بود در ارض افسوس گفت کرده ای و لکن و یا توفی را که از سبزه زردی جلوه
 بر جرم نیز در فروزه کون مغولن دیران محل حقتن ساخته و از اینجا کوچ بکوچ
 عازم مقصد کشته در ترتیب جام لنگر چند روز اقامت اینداخته و در آن
 خبر رسیده که نزار نوز از فاخته آمده قلمه کشته بیدار یا خزر را محصور کردند

تلفات

حضرت علی اله بابک هزار نفوذیران مسوکه کارزار به تجمل تمام ایلتا کرد
بدان روز و دیان مکان معلوم شد که افغانه برکننده باز به ترتیب جام سنگ
اجعت و تحریک لوامی آسمان سایه کرده در منزل کارز به ترتیب مینب
فراول و کشتن طرح و هر اول و آرایش ساقه سول و ستویه و مینب
بسیه و قول برداشته شد که فراول ماه یادیده و ران روستن صمیرا کیم ذبیه
عاجرند ارات برستز این نملکون تصار براندا رسیاه کارگاه
زاولی مامور و خود نیز بعد از طلیمه و علابی لولایی مصفوره کرده فراول
رسانیدند که اله یارقان با جمعی نام وارد کوسویه سدا کحضرت و اول
بی استنراج بر و سایه ابدالی گناسته کلک صلاح اینکرتیا را با عت
ماد و تحریک نموده اینجا به جواب راحواله بزبان کتبه تر کردند و روز
یک مرتبه من افتاد و ضرب جنام سیهر نمود گشت طلایه داران میرم نمود
ملاکت و پاسبانان کیوان مهمات التیب با کسار است که کشتند
یادت بر کمر زدند افغانه آمده ز مار و لوار است کافر قلو را حصر نمود

ساخته براه یزدانند پس مویک مسعود از افار و لغت و از بیم
 و کسری قلعه بجانب کوه سوبه مندر گشت افغانه لایه به نزدین سپه و سنگ و
 و اینک متعاقباً که لغت از گردند چون به پنج که کسب نکر یافت طالبه افغان
 بجیک قریباً سینه دیو بر و بیا به بازی شیر گیرنده بر اهل ایران استغلا
 بر لایت استیلا داشتند آنحضرت میخواستند که گشت می به این عیار
 سپا بیانه باقی یقه جبهه سردست بازی نموده بعد از خود از نامی قدم
 بمیدان گشته از نزدیکان گشتستان باستان برده بند از زم کاران طالبه در
 بند اتو بجانه و لغت بجانب بیاده بر احصار سنگ و محله عسکر ساخته جمعی از
 سواران نیزه گذار و یکدیگر از آن سو صحرای و در برابر قول بمالون نمودن
 طرح و زمین و قافون سینه کوی بنگاه تنگ از آبی مویک کسب سینه اول
 افغانه بجانب سینه حمله ور گشته بیادگان طرح بکویک سینه برانده چنگ در
 بسوست در آن اتا فوج دیگر از افغانان دست به گشایش بجانب بیادگان
 هجوم آوردند و داخل اتان گشته بخرابی را از صحرای بیادگان کسب

گشته

ششده و از برکتین النان دیوان نیز سر راسته تحب را از کف دست زد و یک
 دینی روید که معانی آن اینست ای حضرت ظل الهی یا مستیر ملکات و
 اینگز گشته یک نواز میباید از آن فرقه را بجا کسلاک انداختند و با ب
 بیخ جا بسوزانند بر آن حضم باید بیمار اساکن ساخته اگر چه به اینست
 از روی تحمل و سکینب افواج بیاده را بمبده ان رانده سواران افغانزا
 از پیش برداشته اما پای راست است که بر کوب برکتان جهان بود
 زخم نیزه برداشت چون تب بر دست آمد گو کیمه بفرستند در میان بجان
 و افغانه نیز در حوالی کافرنه نزول کردند و باعتبار اینکه اینکلان با زبان
 دو دور بود انبیب بر دست آمد گو کیمه بپوشش بخروش از بی آبی اندکی
 مبتاهی کرده و خفه جاه اندک آبی بر آتش افشانند روز دیگر که سپاه اجم
 از کافرنه طلعت میل کوس رحیل کوفته بیاب غزب میل کرده افغانه حرکت
 از راه کوس پو گشته در یک سمت آب برد و رود وارد وی کابلون نیز
 مستاقب ایلان رفته در یکطرف فرود آمده از روز از بسج طرف اقدام

نیت نکردند و اراده فاطمه است آن بود که روز دیگر بغزم کوسوبه لیا
 طفر است از نذ صیقلی مان چون توپ از در دهان افق کلکوله استیار
 مهر از دهن انداخت و عرصه هیمان از سیما بی سیاه ظلمت برداشت
 معلوم شد که افاغنه مشب تو چنان خود را مجازی اردوی لفظت است
 گذاشته همیای خلیک بسته اند پس الظایفه دو دستم شده فوجی از
 ممر رودخانه و جمع از جانب میمنه بمجوم آور شدند و بدستور روز
 آغاز خبر کی و اهلنا بهر کی کرده تفکیکیان پیاده را که مستحقان است
 بودند از جای برداشتنند که در آن اثنا باز یک تا زان مسبه آن دلاوری
 و طغیانه بر داز موکسر در اغنی حضرت ظل الهی مانند شیر غزان
 با شمشیر بران با قلب از کرده زده ایستاد از میان پادگان و رو
 و بیجا دیده که به همیشه الحین من الطیب لظهور زور دند تا حکام ظلمت
 قتال استتعال دانست بعد از ظهر شکست فاحش با حوال الظایفه
 روداده و جمع کننده از آن لواد با عده مستناده لفظت است بروی

بر تافته عینال و اطفال خود را که در قلعهای سر راه بودند برگرفته از دلف
 خود ساخته تا در وازده هرات عیان باز کنشید مذوعا که فیروززی ماژ
 داخل قلعه کافور و شروم به بنید و غارت تمام و اسباب الظایفه کرده
 متوخیانه و تقارفا نه اینچو بدست آمد از منزل رباط خیرند ساهه لهما سب و
 رایا عزوق و توپهای بزرگ بقویه ساهه روان کرده خود با توخیانه طوار
 راه بر تل عازم هرات شدند الله یار فان و افغنه مجذ و جمعیت خود را
 درست کرده ما پس مسته در رباط و سرخی با سنیفان آمده کحت عولینه
 صلح کجیمت و الا سرتا دند بعد از لمح از راه او پیرانده از لنین سکر
 لغزت اثرهای نیت سیره میل و بقاعده افغانی عده کرده و سلی را کشته
 سمیت سیران نیت و فاند اخشته بعد از خود کشته بهیت مجموعی و
 با سنییرامی آخته در کمال جلادت تقلید سباه لغزت نیاه ناخنده و
 به بیادگان بلور را و بختد و بخرکی انظایفه بکای رسیده که کار از سر و
 نصکت کد نسته بچکن کار دستبر رسیده از ابتدای طلیمه هر کبیتی فروز

تا یزید و زبوارق بیغم و حنیف دل و زغانان سوز میبود نیز از لغو تهاورات
 بفریب سیف ابد از بر خاک سلاک افتاده نیمه باقی است تا ک نند ترا از
 یاد بجانب کونک باد صیاستا فتنه بر حینه که مقام انقباضی لغوی
 میگرد اما مراعات روبرو سزم مانع آمده اصدی رحمت نیامت که قدم
 میسر بند همان مکان رزمگاه موافق کوه کعبه عز و جاه گشته همین
 که اسلوب حکم و استتار با سندی بر فاست بید که نزدیک بود
 که کره خاک ییاد عالم امکان را عنصر از باد و رود و دستبار و زاز
 در فتن سبب کزت کرد و خاک بنم سینره یو سیده در همان مکان ملک
 کردند روز سوم که شدت عیارش کین پذیرفت و باد و نور از دماغ
 ملک بیرون رفت باز از جانب البیارخان ادم بطریق مصالحت
 آمده آنحضرت بزبان حال فرمودند تیکه بر عهد تو و باد صیانتوا
رد داد امیکه جمعی از روسای ابدالی وارد حضور گشته بگفتند
کالی گنند ساید مصالحت در آینه حصول صورت پذیر نیست پس از

جانب الله يار فان عبد العزى فان الكوزى و حيسند نفاز معينين امده
 عمد اطاعت سبتند انحضرت بنتره سمول ان جاحسه را قبول و بجانب موزر
 عطف عنان ظفر سمول گردند روز ديگر الله يار فان و بعد انخني فان
 ابدالي که سراره معيتر بودند رسيد مشور را بيکه ذوالفقار فان حاکم فراه
 با جمعيت بسيار با عايت ابدالي امده الطائفه مابين باين اطمينان از
 معاهده و استيمان سپيمان گشته اند بعد از وصول ايجم مخفيستار نفاز ديگر
 موکه زرم جوي را سميت فراه که ذوالفقار فان بود روانه و سنجيمان گداشته
 مجيم اردوي همالون سياخته و دوروز در امکان رها افامستارند خسته
 اما ذوالفقار فان در ظلمت ليل با جمعي از سپيمان گداشته و در کنگار
 کين شسته روز سوم با جمعيت ايمان نمودار و الله يار فان با فوجي از
 ستم سترقي انشرفروز نو اير حرب و يکار ذوالفقار بنتره با جمعي اهنوه
 از کين در آمده بر سر اردوي مياي رفته مستول کارزار گشت حضرت طالع ابي
 فوجي از غايزيان بدافنده ذوالفقار فان و او را بنتره دلدوز و سنان و

جالسوز از سر اردو آورده در قاعه جمع میسر بود فلولا عطف بر
 دستگیر شده بکلام تمام دیر آن طرفین دست از حرکت باز داشتند
 قلمه موسوم به یادگار در می نوبی یکدیگر نصب لوایی شتر اردو در روز و یک
 که کوکبه رزین بهر فاورمی آغاز جلوه گری کرد آنحضرت که فرستاد و یک
 الاجاه را از مستاده آورده باینده و اعز و ق و جمعی از لشکریان در دست
 شکیان نشسته دوباره بجانب مرات اعلا بی اعلام حضرت پناه
 کردند افاضه بفر باز ما بس شکیان و باد صبا و بنه حنک و بعد از آنقدر
 مستینن محبت تمام دست به پیشبرد داشتند از منظر و سبیل یک
 خوب و نفی عرصه را از گشتن آن بر جلوه قبول تک کردند و سحر
 بهر رزین لوایی ما بجه فلک شتر سامو در ساخت چند نفر از محققان آمدند
 ز جانب الله یا رفان طالب امان شدند آنحضرت و شتر استاکرا بود
 پیغام دادند ما را اینکه علمای افغان خود بخود دست تقدس تا یک نفر از
 راهان در تن و ریش در بدن است ترک رزم و دست از تن غرض

کتاب

نخواهد پس از دستهای الهیافته ادراک خدمت حسن و کردن فرار کرده
 از روی اعتدال جبهه ساری زمین نیاز گشته بفرصت رسانند که افاقه
 علییه و ابدالی برات بردور عیبت قدیم ایران اند علیهم صدر خیان گشته اولاً
 افتد مار و بعد از آن اصفهان که گستره ارگاه تحت سلطانی بود میفرقت کردند
 ابدالی مدت ماهیو خواهدی ایران یا علییه در مقام حکم و بدل می بودند
 اگر به مقتضای فتوت پیش ازین بسفک و ماراضی در میراثیه اعمال رفاه نامی
 بنوده عطف عنان ظفر توأم و تسمیه علی را هم و اقدام دانند بعد از بنیبه و
 بخانه گروه ابدالی زیاد بر سابق در صدد و ادایی و اطاعت بود حلقه بندگی
 در کوشش و غایت خدمت بردوش خوانند گشته هر چند این معنی مخالف را
 ساه و الاهای و ایمان دولت او بود اما آنحضرت مسول الهیافته را
 موقع قبول گنبدیه البیزار حضرت الفراف و زمام غرضیه میسب
 سببمان انعطاف دادند روز دیگر لیت و سی نفراز عظمای البیان
 با سبب کس در آیات شرف اندوز ثقیل رکاب و سیروز سناپ و

کشته بخلاصه فاخره پیره مند و حین نفوذ از ریح سما معتبر ابدالی جا کرده
 سعادت پیوند گشته حکومت برات بار بایلم یارخان اشقرار و رقم با
 او ضرور و دیانت پس یار کسی زیانرا که در فعلی ت نوا بوم برات بود
 با طایفه خمبندی سکنه بادشیش کویا بنده بحال جام و لنگر و نواجی
 ارض اقدس استاده مقارن آن عریضه از جانب الیه یارخان رسید
 بر ایگه غازی بان اغوش نشان که از منزل سگیان بیخفت فراه رفته بودند
 ناختم اسیر و عنایت بدست انداخته از جمله امرا و جمعی زمان و اقرار ذوق الحق
 اندا سیرالند بوز بابت آن روز سوذ حکم و اولاد باب اطلاق و ما امرا
 مذکور از متوقف و سرمان عرضد و بیا رفت در چهارم ذی حجه التنا
 بیقروزی اقبالی وارد ارض اقدس فیض مثال گشته مدت
 مذکور تا روز ورود مشهد مقدس دو ماه اتفاق افتاد ای مجده اظلا
 دشمنی مرصوم برای الیه یارخان ارسال و او را بنوا زنتا مستحق
 سما بهما ختمه در بیان حرکت اشرف از اصفهان بیغم شیراز

و کیفیت

کیفیت حکم پیمان دوست بعد از آنکه شهبه متقدس مولا کوکبه مصون
 دید روز عید الصبح لشکر قهر و زوری مانده از حضرت مراجعت با و طمان خود داد
 لمح نظر و الا ان بود که در استان آستان بر سر کاینه دشت منجاق رفت
 سیم یار را در اسر آباد منقعی سازد و نزدیک بر فخر نوا ملک کبری
 سب اصغیان افرازد اما میفاید که بر آزار ادا الله شیبی بی اسباب
 ن حکم مقدار سر انجام لوازم دولت به جای آمده آنحضرت سبقت
 بن در تمام محض خطور از خاطر خطیرش محصول مفروض بصورت آنکه
 صید رایون اهل ایند سوئی صیاد رود سر بجه تقدیر بر کربان قاطع
 عنان عزیمت اشرف را گرفته خواری خوار بی سبب خراسان گسترده
 در آن چون گرفته را اینزلذت حضرت خراسان بیان حسبه بی سبب اینست
 آنکه بجز از نصف لوازم فلک سرسای بجای برات و وقت و اینست
 در اطراف مالک سبتو غه یافت اشرف غایب که مقصدی امر سلطنت بود
 عرصه را فانی و صد لوازمها را استوار کار ادا داد با جمیع موقوفه

و کثرت بغير محصور در روز دوشنبه سیزدهم محرم سنه اثنان و اربعین و باقی
 مطابق تقویمیل بعد از آنکه در آنجا رایت افرازم و بکار شد و بجا آمد
 چند روز که هنوز عروق خون از چین در آن تخت بکیده مرکب و
 نیز کام نماید آن حیوان استیاب زمین بجام مهر و شیرینک و ماه روی طویل
 آسایش و آرام مذبحه بود این نوزید بخت از منب مع علی رسید
 فراغین قضا اینین با حتمه سکر نافذ و تو بجانم ترا از راه سرو لاین
 شکرش و سلطان میدانی روانه ساخته و خود با شوق حضرت ستاره
 طهارت در پنجم ماه صفرا زینت یور و سبزوار نزدیک لوم پاری
 از دما بیکر کردند و اثرش نیز از آن طرف تا سمنان آمده اولاً بر سر قلم
 میر سید علی قاضی سمنان که در آن نزدیکی بود رفته قلم او را گرفت و
 قاضی را بدست آورده از آنجا میسر سمنان برداشت حضرت ظل الهی بجز
 استقامه این خبر با حتمه ای که میباید اما ای سمنان تیار که قاضی قاضی
 بدان قلم را ضعیف شوند بوساطت چند نفر از قاضی قاضی استر اباد آنجا را

بنیاد تو به مرتب با یون و بر اطمینان و لیثارت و نبات فسترم و
 صیانت قلمه تا کجید و همسارت کرده از سبزه و در بطریق یقین مرطوب پی
 شسته اثرش نیز از آمدن تو یخانه و الا مطلع کس سیدال افتخار که مردار
 و مقدمه الحش او بود بر سر تو یخانه روانه در جنبی که تو یخانه است تمام
 ارد قلمه محروسی من اعمال سلطام و از انطرف بتر و در سخی قلمه بود
 مطلع ما به لوی اعلام ظفر جام کتبه بود سیدال از سلطام بلا گرفته و
 بک و شکر سخی قلمه رسید از آمدن کو کعبه منصور الکاهی یافت و از اینجا
 شته روی بر تافت و بهلجا سیدال سبزه سلطام مفر کو کعبه الحاح است تمام
 شد چون سبب کثرت و از دعای تو یخانه در خارج شهر قرار گرفته بود
 سیدال با فاعنه سبزه بر سر تو یخانه آورده کاری ساخت
 کاهب اثرش لوی غمین افراخت پس روز دیگر این جهان و
 کتبه متوجه مومن آباد و دامن کتبه سیدال از مومن آباد روانه هم
 دوست و اثرش هم از سبزه سیدال در همان دست سیدال پیوست

روز شنبه بیع الاول و سیل بلا در جوش و در بحر موج در سوس
 آمدند در کنار آب همان دوست طرفین دست از زبان شسته بمقابله
 یکدیگر شامینه در از روز حضرت علی امیر تمام شکر فیروز را یک قول
 کرده تعلیمی نپاده را که هر یک با سام زبان سوار برابر بود فوج فوج
 با تو بخانه صاعقه بار محبت آمدند با خود خوار ساختند و مقرر شد که انواع
 نظریه و در بیان انجام سکوة بهمان پنج گروه کرده در جای همین در حال
 آرام و قاع ضبط غنائت تیات و قرار کرده بدون امر سالیون از جا در نیایند
 و دست با کمال اتحریت بنداشی در مقامیکه سپیدی و
 غمشتن بر تریب قوانین رزم توای قرار فرار و از این حادثه و هر آینه
 کام از مقام مقرر فرار نتواند کند است و هنگامیکه سیاست شامینه
 رسوم بردارند بعد از جرم سینه کار کسبم از جای خود نتوانند
 در تمام زمین چون منع اتش افروزی کنند برق را قدرت جفا و زدن
 و وقت سینه چون نیاوستی فرماید به صبح را جرات نفس کشیدن تا اتمام

نیز جمعیت خود را سه گروه کرده از سه جانب جلوریز یا پتیمای بسته
 ریز بجانب قول کاکور اینگز و مستقول کینتر و ۲۰۰۰ و ۲۰۰۰ جمع از جوانان نابی
 ایستاد که همیشه در معارک جلادت نیست تا زود در عرصه حشم اکلن از
 کما ز بود به پیشاپیش الطایفه از پی یکدیگر رو به بنیب مکه و کشته شدن
 به تیرا کس کلوه رسیدند تو چنان فرنگی تراد اتش دست بدست بسیار سواد
 نمیکند امر و الارا بر کس کوشی بکوشش تو ب اعدا خود کوشی رسانند
 از تراکم بخارا شمار ایوم ثانی اسما بر جان سپهر استکارا در زمین
 چنین اناس به اعداب ایلم بر حشم کرده میدارند کلوه تو ب ان یکدیگر
 زان عرصه بهایکی با چند نفر زینور کچی کوشتران زینورک که خطبه سینه
 در محاذات تو ب می اندند از پیش برداشته افغانه از سمتا به ایحال
 ند تو ب اتش بجان افتاده دود از بنها و آنها بر ائه الطایفه از هر طرف
 و م آور شدند خود را در ریای بی اتش ستا و دیدند چنان بی حرم
 سر قول بملون بهمان صرید و زینت متوجه تیرا افغان کشته تو ب یکدیگر

عمله از ایشان از یابی در انداترف لوای اقبال را سرنگون دیده ام
 علم کرده تو بجان و تمام و اسباب خود را که آتش مانتد بخین کشته
 رو بگری نهاد و از روز سه ساعتی از روز تا عصر ننگ نوایر حاکم و یوارق
 توی و فلک فروزان بود جمعی کثیر از افاضه و روسای ایشان
 مقتول و زنده دستگیر شدند کمیت تیر کام سون و بران عقده تقاب
 آنها بر حیدر کشتی و جولان میکرد اما چون هنوز تیر به اندوز راه
 رسم حکم نبودند حضرت طلق الهی ایشان عثمان داری موده فرمودند که
 هر وقت که صیغره آمد بس بوار ذات عینی مقرون اصلاح داد متقی و از اول
 خواهم ساخت **در بیان امور بیکه در آفتابی آن حال بود** **فوقه بود**
 بعد از وفوقه سنگت افتاد که رایت غم اترف سرنگون شد حاکم جهات
 وارد امان گشته از آنجا که رای جهان ارا آینه صورت تابی امیده
 و بر تو قال ماضی و مستقبل بیگاه قاطر البهام تیر بر او کس تا امیده است
 سر نیز وقت را پیش از وقت مالک ز نام دولت دیده از زمان مکان

مستند بر

تقدیرا لطلب ولایات از یاجان برسم سعادت روانه روم ساحه
 س رای کتبی از اعیان اقصای آن کرده که متقیان شرف کویم بر کویم
 بمان سوند و باین غزیت سونه منزل آموکشنده در اتقایی راه بابا سناه
 استول مکالمه بودند کسکوئی خفایت آینه حضرت علی الهی مفید است
 بطبع مبارک سببی کران و ناگوارانده تقارن و فاضلان خود را
 مسرور و زری به ساخته از روحی خسته و طریقی بی جنبه و اندر و است
 حضرت کایم چند رفت کرده نصایح مستحقان انکار کرده بقیه بیفکاد
 استه اندر و ز نور دارنده در این اقل اقامت انداخته حضرت
 الهی محمد علی بن و سید لیسان عوب را که در حل کامل از مزاج باد سنا
 شسته بار ساد تقو لوله قولی این روانه ساخته که بر زبانک با است
 از سر طینت باز دانسته گرداننده و دور و ز در سخنان با سقا را پیچ
 ت کرده باد سناه را نیز از تمار غیظ اقامت حاصل شده باز کشنده و از
 ا تحف استافته نیز اعتدال عمار از این صبر انحضرت رد و دند

حضرت علی بن ابی طالب و امیرالمؤمنین و ائمه اطهار و اهل بیت
 علیهم السلام در روز دوشنبه در آن روز که از میان قزوین و طهران
 وارد ساو و خیلان شوند و خود پیر ای ساه جماعه بفرم ثغاب انرف
 کردند و ساختن عجمه که در آن اوان لظهور سبده ای که افغانه طهران بعد از
 شنیدن خبر شکست انرف بفرمایند اعلام و سیرتین و بلدر امان ارکی
 در کنار شهر امداد کرده بودند جمع و بعد از بیست و نه روز در میان
 جمع کرده قلم را عالی نموده بجانب اصفهان ستانده و در حاله و عوام شهر بعد از
 فرار افغانه بمیان ارک ریخته مستول ببنی مغارت اموال و اسباب
 آنجا بکنند در آخر روز نوبت کسب بجای افغانه افتاد آن ستاره شوشنگار
 دیار نادانی که هرگز چنین روز برادر میگذرد روز کار خود تصور نکرده بودند
 و از فرط نادمانی سر از پانمی ستانده و با مستعل روز خسته بجای افغانه در
 آمده تا آنجا که همراه از آن مستعل یاروت افتاده و جراحات ترارت و
 و بیداد را که فاندان افغان بپادکار مانده بود روشن کردند و نفر

مستجاب و از ابلت آن را پروانه و اربابش بی پروا سوخت **در بیان تنگ**
سزده خوار و کسر این شوکت افغانی کثرت تا بیله
 ما شرف بعد از اوقات شکست همانند دست عازم در این در این اسلامیان
 حاکم طهران و دو طلب گشته با تو بچانه مستعد و بجز از نفاق حکم جو آمده
 سردر خوار را که در میان دوره و اقامت و سختی معبر مور را از مرد عالم است
 موجود و ایران نواد و نوکس است این است و آن گذرگاه تنگ را با تو بیای
 از در تنگ و فرار کوه را با تفکیک است بود فرود گرفته خود را با سواران طرادت
 در یکس کین استت غافل از یک دست خاک راه بر اهل سوزان
 و سخته تا بناک می تواند است و شسته می منور سنگ فاره می تواند
 شکست غافل پس فراوان دیده در دیده با نمان و تیر نظر القادر این خبر
 بسم صد یوسف و کرده حضرت بعد از وفات برین احوال آمد
 سبک بر باد گشته هم استن هزار کس از قلنجیان خرمه و بی
 و لایوی را که تنگ و تنگ جوی بودند فوج مقدمه الحیت کرد

بت شرقی و غربی کوه لعین و تویخانه را از پتورک خانه را از او
 راه را بی ساخته و خود چون کوه پایداد من است بر میان است
 رده پورکش یادانتد حکم مایون تو بجان چاک دست اشپس جان
 زمیان آن ذره ننگ بدامنه یا ستوز و تو بهایی برق او روز
 نوابر حکم کردند و تکیان بلنکینه پوست نلک صولت و دیران
 کین مریح سلون از جاسین کوه به کامه گیر و دار کرم باتش فنان
 طلوه مای تفنگ دل چون سنگ حقم رازم ساخته انتظایه را چون پار
 به سنگ اند مانند سیل از فراز کوه آنک شیب کرده سواران این
 نیز از میان دره تویخانه و شاه خود را گذاشته در کمال خندان
 از روی شتر مساری بجانب اشرف که در در این بسود فراری
 حمیب کبیر به بقوله مای قاستواری سده نه اشرف بعد از ملاحظه این
 توپ قلمه کوب را که براه از اصفهان آورده بود در این سنگ
 نوسن کزیر را بجانب اصفهان همیزاد چون حکومت فرزند

او ان از جانب اشرف السیدال امتصاص داشتن و کوم و ایتا ح
 با ولد او و جمعی از افاضه در قزوین می بودند سیدال خواست که خود را
 یقز وین رساند تا برای یک حسین فنیان و اخوت لوفان پیش از وقت
 یامروالامور سمیت سا و خیلانم و شیر قلمه قزوین بودند سیدال
 راه ورود قزوین را بنیافته قایم و فاسر بر کشته با طرف
 بیوست و ولد او با افاضه زحمت کجین بیازین قلمه قزوین کشید
 یا مورین تیار با ستمهان و دفع الوقت گذاشته و اشرف
 جهت بگذرد و نشه و تدارک وارد اصفهان و اولاد امر نفیل و عام
 سکنه سیکناه کرده هزار نفر مشا و از علما و معارف و سایر رجال را
 از تنم نیز گذر اینده از منطف ساه طهایب نیز با ستاره و اولاد
 برای منظم و منسق بهات ملکی در طهران توقف و تیار بر اینک
 عبور تو بیخانه از راه قهر و مستعد بود که کوبه بجا یون از راه نظر عازم
 اصفهان کردید در منزل قزوین طریق مستلانی یکدیگر

شتره اسیر زنده از ان جماعه به نیکگاه حضور میرسد باز اسلام خان
 در حوالی کاشان و رود گلبستره با فوجی عظیم سر از کربان جلالت
 را برده فراولان این سمت که عدت ایشان زیاده بر پناه نفی
 بودند و در چارباغ غنچه مذکوره در سر کوهی محصور گشتند تا چاروازان
 اینجانبی اخته بران گروه تا حتمه مسلم از ان فوج بیرون گشتند
 طرف افسر خدمت در باغچه تری اگر کجینک صغیفی دست آمو
 دست آنحضرت شوق شبها زیندیروار در او یزدان کرد و بای بی نظار
 علمیس در ایند با سیر زبان گسترده در جلوه کردی **فامه اسهت**
 ز میان حیک میدان مورچه خوار و معلوب شدن افغانه علامه بقدر
بسی مرتبه **سیوم** اترک چون پیش از وقت از هر کس روم کند
 در آن بودا گنده کرده عسکر نیز چند نفر از یاشایان جلبل ایستاد
 جمعیت تپا و میاونت او روان ساخته بود ایند فتره و کیمه راز
 نو بر نمیدانست و ما کو که واسطه خود اتمام و احتیاط ممالک کام

طریق

طریق مقابلت سپرده و در موهج خوار سایه زول و ما بجه رایت
جهان کشت نیز از بنظر بیخ بران دو فشر سخی مورده نوار و
پرتو وصول اکنند کشت فوجی از اراد فرا بود اولی سکر و بر اولی
ظلمت اثر مامور بودند بمقتضای افغان ملاقی و مسامحه مشکین
یتخ و سنان پبرد کردن پناه نمود بران ساقی کشته اول کار را چون
از بزم سنان ساخته و یک کردیش میدان سر رمضان از باد نایب
آب منیر تا بناک گرم شده پیا رسیدن از آب سنان مسرت با اقدار
و از تقویر رفتار ان خور و دپاشایان روم کبر اثر ف معروض است
اقدار سندانجا که در بای غزم آنحضرت بحر محیط توکل بوسه و در
بر امری صبر بحر حوصله اش سفینه امید را با فدا می لطف خدای یگانه
ملیکه تحمل سینه است این معنی را نیز از زبان در قبال دانسته است و تقویر
در همان مکان یا سپاه الحیم بستم بر راه طلوع مهر زمین علم انوده
صبحی کجا بان که بستم ماه ربیع الثانی آنسال بود کشت از طرف اردو

بهای بوی بهای بون طبل رزم سازی ملیند اولوزه را اعلام جهان از
 فلک منبر ساخته کو که سطون سلطانی و دیده به پیش سلطانی بجای
 انترف روان انگیزش کردی بجای بر سر انکلیف فاک هر خیار خفا
 هو ان از دید بون لیت مورچه خوار محل نزول افغان کشته و کوه
 که در انکو صم واقعه است راه را بر میدان خلیک بسته بود آنحضرت اراده کرد
 که بر سر اردوی ایشان رفته از دماغه کوه مشوقه جانب اصفهان شوند
 شاید افغانان از بیست دره رو بجو که رزم آوردند بعد از آنکه موکل حضرت
 بزوه مقارن آن کوه فلک شکوه کردید انترف خون خیمک همانند است
 یا عنقا د خود و از سینه بجی سینه آرای آنحضرت کار از موده بود و در
 طریقه جنگ ضد بوجیهان بجز آنکه از سینه ایند فو در مقام معارضه
 نسل در آمده نصیاطه و آبینی که در مقام همانند دست از سینه یار کرد
 کت دیده بود انک جنگ ریخته افواج و لشکر خود را از یک سلاک
 و انتظام و اطراف از اینوی تا نه کوه پیمان اسسجام داده تو بهای

یعنان

تعین نماید از جای نبر رس که کلوه داخل فوج رزم از تابی ستر رعد
 ساخته و جوی از یک تازان کزین امتحان نم قدم بمیدان دیری کند استند
 و بد آنقدر برداختند آنحضرت از جای که همیشه خداوند عالم را یار و مددگار و
 رفیق از جهان را در نظر میست یکسان و هموار میداند مقید سخن دست و
 مکان نکند بجای تیان رواوردند چون سهر یار جوان کتت بار ستاد
 هر و خرد و راه نایب الهام خداوند صمد در حرکت مقتضای مصلحت و
 وقت در رویه خاص اسلوب عکده است درین حرکت طام جداگانه در
 کار حرکت ریخته اولاً بقیمن نیرام کین را که پاده روشکر فرور
 حرکت و مانند ستر بلیک در قلاده انتظار خدیو با ستر سبک بودند
 سلسله خود داری را کردن بر گرفته تا حرکت و پیکان دیری بر سر تویجا
 روان و مستجاب است ان اعلام ظفون را ستمه کت سوخته قول
 حضرت فرین را حرکت دادند بیادکان دلاوری صدای زینورک و
 و نمک را از چغانه و جیک آتش منانی تو بهایی فزونی تر ادر ادر بازار

جانفروستی تو پادشاه کلان کار و فغان تصور کرده در آن دریا یا آتش فشان
 و ایامی ننگ در لجه خود تو در می گشته کو تیرتا بود از نظر ابد سق آورد
 یعنی بدون کجا بود رنگ بوی ریش برده تو یگانه افغان از این دستنی افغان
 ضد یو جهان لغوت کرده باب پنجم آتشباران سخته جانسوز که نامه نسبا
 در زمانه میر سپید و تانیندند و جانباران عرصه کین که بر سیم ط
 درین و نمواره پیمایی امر و استاره بودند باذن و الاستوران انداز
 رکب جلالت برانگیزند و از دو جانب بکشد بکشد **نظم** خود ریایی
 سده بد دست رانج جهان چون شب آسمان چون چراغ ز آوار
 اسپان و کرد سیاه نه خورشید پیدانه تا بنده مارا در اتان
 کبر و دار که سوغت سبقت و بار و نستان جزه کن چشم کارزار و در
 سپیلی زن چهره روز کار بود میدان یا فوج عظیمی از نسبت بر سکن
 ستار و جمعی از اقاغینه هم از سمت دیگر بجانب قول حمله آور گشته
 حوت و ماره ضرب را فوجت شد اما لطف بار بار مار و افرافا

است این را از سوت کتبات بخاری و بقیه را مرطوبی وادی دانند
 باری ساخته استباب لغت اند و خنده و عیب از آن که است و
 خود را ریش در کمال خندان و نوشش سرخویش در راه اصحاب
 شش گرفت و از روز تا هوای عصر نیز آن قابل استنقال در آنست سر
 بیاری از الطایفه در وید بدست اند و آنچه از رویه گرفتار
 در در بر آن لغت سفاکت بودند تا بی را بر حص و مورخ نور
 نه سالک طریق و ثقیب الی اهل سب رو رفته بودند چون
 شکست غازیان مستغول و سپهره او نیز بودند چندی از سبک مغز
 بیاید که در بندرستی خریدار تمام کاسد بشدستی سبب است
 علی لوب بیوب اطلب سینه دار از گونه و لغت و بلوغ قشرف
 شته به سبب لکنه و اختر نه برداشته مطایای امان خود را کران یا
 و عنایت حاجت بودند که اعانت از معر که ساد آغاز ما را نماند

از آن فریبی مال که اینار و از مسکن سکن یا زمانه که نیره اند و زنی که کت
دقت و دستن جانی است که قرار کردند تا می شود خرد و بیویات که در
و نیمه نگاه دارایی و سولات و اسباب بفرست که از الطایفه خست و
بر زمانه بود و تقای مایون از این مستحون و قیمت آنها از میزان
قیاس بیرون می نمود یکی تمکیده چون در نظر میست و الا خوار بود و مانند
خار آتش زدند در میان **شهر اصفهان** در روز **مؤکب** و از آن **شهر**
حسین **نشان** از طرف از موریه خوار که بجهت نجابت اصفهان و هنگام تمام
یار روز سیاه وارد اصفهان گشت فی العوز با افغانه بار بر بختی بر گشته و
بجینی مسینه سکن بر از فرار کرد و رفت هیچ فریستمان حوالی شهر و افغان
گشته شهر هجوم آورده تا با اهل مخطات افغانه را که در کنهها و نصبت کردند
بیافته بودند از برای زندگی بیرون کردن به است و عارت و راه
مال اصفهانی مستعمل شدند بعد از ظهر بهار رفت اصفهان در و ب
بست شهر انبیه به حقیقت حال بر حضرت ظل الهی سرمد آهسته در است

هم عالی سینه انان و در همین و مایه الف لویه صورتها عارم
 همچنان بودا بنجر بوضه سید کسن را می صفت و خزان و خنایم و غیر
 رایت سعادت بجای سبب شهر افراخته و بعد از آن که خاک
 عفتان بخت قدم سمیت لزوم بپایون در نظر ما حکم سربه اصفا
 نت ویرنو طلوت بدر آثار و الایر در و دیوار اندیا رتافت مردم
 راف باز ماندگان اعقان را فوج فوج آورده اصفا نیان که از
 اینان بیکر بخت است زاب سبب و کارد و تیر روانه ملک عدم
 خسته بخواهی کلم فی العفص صحت جانی تازه می بافته و بعد از
 سوان افغانه بکجه صفت در اند شروع به سامان سیاه و
نقطه شکر لعلت پناه کرده عتادیم مالک کلام از نقد و حسن و اسباب
 و لغوه و جوار بر رسم جوار نیز و انعام بول خازیان طوف سز جام
 ای ایصال این رتبه دین پذیر و زور دین ساهه طمها حب و
 در از این نقطه و طه جان سبب است

نواحی شیش و طرب تا بهر و ماه رسید از اینجا که عرض اصلی
 این سفر سنجیر اصفهان بود که یاری ارز می گسترده است و آره
 دشت ادبار گردید و نیز خراسان و طبرستان و سرحدات ولایات
 مستغنی از زینت جهان بود حضرت ظل الهی بعد از استقام امور
 شهر کجای نگاه که قارح شهر است نقل مکان و نمودند که بعد از ورود
 سرباز شاهی و مکن او بر سر سلطنت روانه خراسان نمودند شاه و اولا
 جایه رخصه بگامی منارعت گشته در هشتم جمادی الاول وارد اصفهان و از
 عرض راه بمنزلی که حضرت ظل الهی اقامت داشت نزول نموده بر حسب
 که قلبا بر نفس آنحضرت راعی و رفع محال را طالب بود اما چون میباید
 که اگر آنحضرت صرف زمام غریبت بخراسان نماید اوصاف سلطنت و
 محتاج و کارها بسبب اول خود بدست در باب شرح این غریبت بخراسان
 اظهار برای توقف میباید و اصرار کرده آنحضرت نیاز برنامل که استند
 دیگر باز با ستاره باد ستاره و الاجاه سیاه طلب و اعاده آنحضرت کرده است

در جواب یوهن کردند که آنحضرت تا بنید یاقوت رب العزت اند تا یا
 بهشت ایمنان اقدم در میدان گذاشت دست سرکشان و گردن فراز
 کوناد کشت و کارها مزاج و نقد دست فرسوده ساری رواج یافت و
 در صورتی یوهن این مطلب نمیتوانم پرداخت که آنحضرت فرزند آری
 کارخانه سلطنت بوده راه دخیل غیر مسدود کرد و این خود سلیقه یارستان
 است و معتقد به ارباب غرض در محفل دولت یار و در مهمات منگی افتد
 یافته مانع نیست امور و با عت به نامی آنحضرت در سبب دولت و دشمن
 نزدیک روز در خواننده نهان ایتر که باد ساه خراسان پان را سوار
 دیگر امر استقل هم در گاه جهان مطاف سازند اگر دین و تقویری رود
 بر زنده در ایمن حمل بر توان آنحضرت نه نمایند و مجلس از شکوه از نظر تا وقت
 عصر آمده ادا یافته است بیکه نزدیک و دور بود که مکنین آفتاب از کف سلطان
 عصر بیرون رود ساه پشماسب استغی قاطر و طلال و باطن ظاهر کرده از زو
 طرح افزوسر و مهر از نعل بر آورده بر زمین زرد آنحضرت چون دیدند که

بن حسن جلیع او را و اعی در دست هم بودند تمام کار را بلیق
 مقام اجتهاد و توفیق اختیار نموده اظهار کردند که هرگاه این
 سئول مقبول خاطر باد سناه نباشد رهنمای ما هم سؤول برضای
 ایشان است گفته بودیم که پایی تحت را بدست آورده بودیم این معنی
 قبل آبدان است که دستن را نیز او آورده نیستی کرده التوفیق را بابت حرم
 ما افزایم از وفایع ایام توقف اینک خبر رسید که معتمدی را از دامن
 بیفارت روم تعیین شده بود در تیرتیر سفارت اختیار کرده اند
 تا فلیتجان سالور در خصوص او باین امر مامور روانه و حکام تیرتیر
 ده کیلویه و بختاری و لایات تاییم تعیین فرموده چون بگویند سابق
 رو کارش با وقت حسین فلجان زنگه و اعوز لوفان زباد اغانی باجم
 در سبت سا و خیلان و فرزین بودند ولد سیدال تاجندی با سقار
 اصفهان از ابن اسمهان و سفارن اینحال سیدی شحطی بر

فرار کرد پس حکومت فرعون و صبط مال افغانه بعهده اسام محمد رضا خان
 ساملو مقرر گشت حسین قلنجیان را سمت فرمان و کلانایگان نامور رسانند
 که در این روز و بوم از جانب سرگرم خبردار باشد مدت چهل روز و
 آن ملک دل افزوز مطوف و فیروز بلکاری و حکمرانی عمیش اندر گشتند
 در بیان توبه زیادت بمانعون بجانب شیراز و کیفیت حکمت زقوت
 و شکست انهم از افغان کشمیر مالک جنت نشان یهود از چهل روز
 که حضرت ظل الهی نیابتاً به حسن و بکل تناسب فرعه باصل در
 اصغیرین تکمیل صفت سلطنت و افغانه صورت توحیه شخص و
 ملکیت شمر مودنه بسجع والا رسید که اثرش با افغانه بدلول استخوذ
 علیهم السیطان فاشتم ذکر اله ضرب دست دیران رزم کوشتر ما
 فراموش کرده در شیراز از ملک و مشغول استناد و جمعیت اجزای بولم
 جماعه سمعانی با یاقی ختار بر سمت فارس و نیادر است حضرت
 ظل الهی دوباره میان است بدقم انفرقه سینه در روز سیوم جمادی

کوسس قیامت غرور زم سنازی ملینه ادا ساخته و رایت چنانکه می آید
 فرسایم زده در عین رستان از راه ابرق و شهادت در سلیمان روانه شدند
 و سدت سرما بجدی بود که اگر تم و صفش آغاز و مانند بی بر خویش می آید
 و اگر دوات بزرگ بودش دین رطوبت در کاستن آفریده کرد و
 بعد از ورود موکب حضرت طراز بر زقان بنخوسه می سیر از اشراف باز
 بگذرید جمیع واحیت م کرده با ستند اتمام بمقابله برداخت و از طرف
 استوی صفوف و ترتیب اصحاب سیوف گشته سخت رفته بهیت مجموعی
 قول حمد و گشتند خیر کی را از منزل امدال گذرایند به یاد کاین صلیبو
 مفرار شدند لشکر چنان چنان است به کلورهای جانسوز است زاپست
 نوبت دیگر بطرف میسند هجوم آورنده باند اخن زینورک و لشکر بیو
 و غنایه بخرم فرورزگ رسایند حضرت ظل الهی با فوجی از دیران
 دشمن کابی بانداد میسند شتافته بجملات زیزه کند از و صد مات و
 طاقت بردار اساسی اکن بنیان فرازا کرده گشته جمعی از ایشان میناک

افواج حشم افکن تا دو سر سحری به نوازش لبان برداشته قضای مأمون با
 از خون دستم بله کون و دامن دست را جاری مجرای رود همچون گردن
 روز دیگر چون که صدیق صبح صادق از شوق زعفران سواد میان صدق
 و ملا زعفران با سیدال برسم استمان از جانب اترق وارد بر زبان
 و شرف اندوز لقبیل عتبه خلافت بنیان گشته چهره بند است را
 نیز که قبل الی اسروج من کسبل زمین اعتدال ساخته از جانب
 صد بود و درون جناب اقامت جواب باین نوشته که در حالتی راه بجای
 مسرت که برای برای فاقان مغفور را با سربای بی ایرانی که همراه دارند
 ذکور او مانا سپیم نمود خود دسته دسته در مالک و حروس سلطانی
 معین و سرگردگان این ملزم رکاب لغت سپیم شوند و ایشان را میفیدمان و
 وعده عفو یا سبق مستوفی و مرضی ساخته صبحگاهان که قطار کشتی
 بهفت آکان بهو در زین مهر تابان آراسته گشته و صبح بهر سفرگاه

۱۲۰

عنان باز بسته درین کسری بی منزل کردند از اتفاقات یا تصدیف
 از اوف ریه و اگر او را بود که مقدمه الجیش موکب لغت کتیب و سیمین
 به یاد ریش بودند در سربل و نماز عقب افغان رسیده و اول
 وسیله از رودخانه عبور و هر محمد استهور بمیان جنو که بر و در شد محمود
 اشرف و در میان افغان صاحب سرف بود جمعی از سربازان ^{مندان}
 افغان را چون راه طعنه یا بود محافظت راه و ضبط سربل را
 بر ذمه خود گرفت و سربازان را بیک مستقول ساخت که افغان و
 با قاطر جمع از سربل بگذرند معتمد افغانه از بیم جان ملتجاج و جمعی از
 علیه خوف در آب عرق کشته مقام سستی را بیاد داده دو سه هزار نفر
 از اطفال حوزد و شیر خواره بر ایا بسیار بی از زنان در آن ظلمت
 میل که روزنامه یوم غلام رسن اجته و امه و ابیه بودند اخف سلاک
 طریق این المفسدند و سربازان سروزنده بسیار بدست آورده
 از جمله مقتولین میان ^{چون} بود که سربازان که فرار عقب کستان بنوی

یاریستی روان گردید و او را سترقه گرفتند و آن میان مدین و طار
 اهل یاز برفقای ایشان زده بود و او را سپهر فرزند لاوران کرد
 حمید مامورین خدمت رسانیده کرده اما عفت عظمی و زبیدند که
 حضرت علی ایسی را با نوقت از بنوا فیه آگاهان خسته بماند در اطل
 را مقنن نام خری و در استقام آنها بی زود و در بی مقدم بود
 بسیار بی از الطایفه از بل کشته بودند آنحضرت یا سکر جهان
 سین لی امان بر سر پا رسیده کشت جسم ما بی هر که در ابراهیم
 ساره سر اکنب جنم و خونریز از صدقه بر آورده هر کرده است
 ظلم کوشش کوشش بالذات کس برای جمع کردن او سرا و جم الطفا
 نوحی از جنوش مسوره بیغایب ستاق و تیره و زوه و بیغایر و دست
 ه طی کرده چون ای غنه ملاحظه به بچشم کشته بودند یارب است از عطف
 بوده در قام و قضا انجام با طراف مالک اصدار یافت که لایق
 نظاره اراده همه بر سر راه مالک کشته از آنجا اولاد و

و بیشتره های محمود و استراف را از راه کرمان ستان روانه ابراهیم
 و میان صدیق و ملاز عرفان و با همکف قناران امانت را با مسوئبان و
 و اسرا می مانند ان عاقان معفو که از شیراز فرصت بردن یافته بودند
 روانه اصفهان ساختند و از مسجده کاری دیده دیدند بوی مجال که صراف
 لغو و شناسای معیار حقیقت است در آن طرف میان می بود است
 آنکه در چنین روانه کردن گرفتاران بزبان الهام بیان بستند
 فرموده بودند که ملاز عرفان را خوب محافظ نمایند که خود را از زنده با صحن
 نخواهد رسید و مدلول ارباب الدول مکنون صورت و قوه یافته
 در سریل رودخانه استی که بگویند متون فی الاصفاد عبور میکند
 ملاز عرفان برای دفع نزل خاک اری خود را سبکتر از یاد باب رسید
 آنس که شربت را تسکین داد و بعد از آن محصلان با اصفهان رسانیدند
 و در میدان نقش جهان بگریز و فان تا ای نقش استی ایجان از صف
 جهان سردند و از علامات نمایند و اقبال که شمس اندک در جهان

در این مقام حال بر دایره ریاض و علم این بده پوستان رود
 به حکام سواری عبور و مرور کوبه منصوره بکته گاه سان العنبر
 شس الدین محمد حافظ شیرازی رحمت اله اتفاق افتاده در سفر
 می پیش آمد کارید یوالتش فال کردند این غزل آمد **غزل** سرزد که از
 در این ستانی باج چرا که بر سر خوان عالی چون تاج **رحیم**
 بر قننه جمله ترکستان **چکن زلف تو ما چین** دهند داده خراج
 مان ننگ تو داده **باجزات بقا** لب جو نوش تو برده ز قند مصر
 س روان اورا قانچه داده بخت او را یا زاویه میتر که شاه جراح امر
 بودند و از صا درات ایام توقف ایکنه چون از بیادی ظهور
 به کور کابینه و صفویه بنمایین اسبک دوستی اسحکام دانست و در
 بت افغان بر مالک که روی واروس و هر طایفه مصدر مخالف
 هم فرصتی شدند و از جانب این دولت امید بودند امریکه مخالف و غا

اصفهان سفارت نعین و بجان روانه هند و گستان و در ضمن
آن مطلب اعلام کردند که از آنجا که درین مدت افغانه قتلها بسیار بود
واردات بجمال مخالفت ظاهر و اعلان فسادهای سوار کرده اند و خبر قتلها
بسیار نهاد فاطمی با سند و باز طرف کابل جمعی سوار فرار و عبور انجام
نامور کردند و جنیدی شهرتیر از فرزندوم بابلون رشک کار گستان
چین طراز بوده یا منظم و استنای امور آن مملکت می برد اخسند ناموس
ز گستان انقضای یافته خورشید جهان تاب از بس برده سحاب افغانی
سند و اقیاب عرکس بکار از که مخانه جوت یا بولن بسیار حسرترا میدو
چون غلته ماده و دشمن شده فتح فارس نیز سیر و حال خصم نیز کردید
هر چند غریمت خراسان در قاطر اندکس لضمیم دانست اما اگر از سمت و
کرمان بر میگشند پایان بوده راه حول را اینندان غله و ز خیره و
که کفاف اهل اردو کند و در خرمن مکنیت موجود بود اگر از راه و
اصفهان مستوفیه مقصد استند سبب ظهور تقاول افغان و عبور و مرور

بوجه لطف نشان اهتمام و قوه مجمل دوباره برامالی انجام گرفت و
 و این معنی را توحید مروت بر معنی یافت و از دولت رومیه نیز جواب
 جواب صریحی در باب ولایت از بابجان بر صافلیجان ابلجی داده گشتند
 در سید هم ماه ستمیان یغزم استر اباد مالک عراق متوجه سمت نهادند
 در همان و از راه دست ارتزن و کارزن روان گشته و در آخر ماه
 مذکور بمشرف با شط من اعمال شوکستان محل مرادفات عز و ستان و
 رسید در میان دقایق ایت **بنا مطابق سال نسر حتمه امان هزار و صد**
بهار و دوسن الهجرة النبوت صلی الله علیه و آله وسلم در است و بنام
 ستمیان المعظم **و کواکب حستم** یعنی نیز اعظم از بقا کانه حوت بدستیان
 محل اعظم **و خسترا** و از دیوان مذکور حظه امکان مستور دالیکوی عرصه خاک
 بقلم زکس و خط ریجان بنام نامی سلطانیه نامه صدر یافت سر و صاحب
 لوا و کلین از عنین کل صاحب و جهنم و اسر کردید و جنود فتوای ربی
 رویان تم فرصت در آنکه ایش لفرق در سر زمین حین دو اینده بود ندو

از پس دو ایذه مالک گذار را از دست بخت جریان فتنه جوی
 ایمن و سکر فتن را بایذه لشکر کشید که در دیار گلستان آنجا رفتند
 گلستان بودند از طغیان شوکت نوزوزی آواره دیار عدم گردیدند و
 افکنش گذار از فرزند دینی و فروردین با لوازم یا حسن وزین و
 کوهساری لاله و کل و احسان صحراستین در بجان و ستمی و فرمان
 بهار در اطراف دست و ساحت کلکتن یورت و مکان معین گشت
 خود و سرور در بزم جن اینها سده و دو سیزده غنچه در ستمان باغ
 انوش کلکتن آمد و سر و سببی با کل تبلو فرزند و ام و سر و
 از نوبه و انستاینها من کل زوج بیخ اینها ج پافت و سینه
 نوزوزی مرتب گشته و آسمان از برای ندم تحویل از اجم و انحرال
 ایض اجم حاضر ساخت هر یک از سران و سروران بخلعت های فانی
 برد و کس اینها زار گشته و مانند غنچه سب و جی برابر از روز
 کرده در انجا های بوته وار یکین قامت نوزوزی بر اسب

در آن عصره و سوز و سرور و بخت بفروردی است از انجام عازم به پیمان و در
 ایام هر مردی ایلی جو بزه یا شایسته عراب و پیکر بیکی کوه کجکویه بار و سواران
 مملکت ادراک سعادت ثقیل رکاب حضرت استغاب نموده حسن علی
 میر الممالک نیز از جانب شاه جمعه وارد و در از ایام ششم سیر از حیث
 و سیر مملکت بکو بر برای آنحضرت و شیبه دست طاعت بخت روسا
 سپاه حضرت پناه آورده بخراسان بندند که آنحضرت ساری میهد علیا
 که از طرف بوساطت میان صدیق و ملاز عرفان از سیر از برزقان
 بسته بود مخصوص شهبستان آنجا بساختند و چون عماد و الا جاه و
 ایام توفیق در خراسان لیا تراده رضا قلی مرزا نویده مصابرت میداد
 میفرست که میر الممالک وارد مجدد او را یا میرزا بقا سم کاستی
 راه در بار باد ساری و از حرم سلطنت ازدواج بکنفونیات مکرمات و
 فان مغفور بخت شاه تراده خواستند سنده بیغام دادند که چون غازیان
 حق السعی در این دولت است بر گاه خراسان از ممالک سلطنت ساری و

خواهد بود و مو صوفی اختیار آن با بطن محول و مرجوعه کرد و بر این
 خرابان سده سده بی فیمین دستین مالک سلطنت خواهد بود پس مو کینه
 قبایل از راه برزسیاحت و زفول بر تو حصول افکنده از انجا وارد گشته
 که از بنای سبایورد نوی الاکنف است و سیلاب مرور و هو رقص
 یافته بود و همت و الا که در مناسبت سده اسکندراست برست از تیر درخت
 و سماران مهندسیه و کارا کمان در دست اندیشه بر سر کار آن نقین
 و انترجات اثر از خزانه معور ساخته و چون از طالبه عرب و
 ترکمانی سبیه عجم است متابع است از اگر ایزده روانه خراسان
 دو ابلی خویره را در حضرت الفراف ارزانی داشته و بعد از ورود کتب
 و الا بد زفول محمد خان بلوچ که از طرف است مالچیکری روم رفته بود
 در همان مقدمه استیصال افتخار آشنیدند با چار و ارد مسکر فیزی
 اثر و نوشتجات را که از جانب سلطان احمد خان باد ساه روم و اعیان
 دولت برای انرف آورده بود بلچوظ نظر الوز ساخت چون از در بندگی

در آنجا بود عینیت خاص از جنم و بیایالت کوه کیلویی که بلندی
 در دید و تعبیت ایکنه خانه و از قوطل طغیان داشت بفرمان والا کلکها
 از بیت یافته بدستیناری سیاهان و زردستی آب یازان جوید و
 مستودانان رود در حین روز نیز از کلک مانند قوچ بخوم از رود
 نیز فلک گذشته در بعضی راه از ایلات کوه کیلویی و الوار بختیاری
 و علی ایواب حوزره و باقی طوایف هر جا که معند و می لفظه بنیسمه سیاه
 منوب و حکام بملکی ولایات منصور کشته از راه قانده و ز و خرم آباد
 بیلی وارد نیز در جزندند و در نقبه بزد جرد سین قلینان رنیکه سپرد
 و در کلیان و فرمانان مامور بود بوجوب حکم والا با بختیاری
 پس از منجند و وارد دومی حضرت طراز و بیایالت کرمانستان برقرار
 شته از راه قبلی مامور به سیم کرمانستان و عازم انست باستعداد
 نیامان گردید و در همان منزل معیر الممالک و مرزا ابوالقاسم کاشانی
 خدمت ساه چماه بر کشته شدند و ایلیکری خراسان را رسانیدند مشعر

برایکه جمیع ممالک خراسان از قندهار ابله بول کرپی که را اس الخد
 خراسان و عراق است لکنیم ما زبندان و بزدرگان و سیستان
 مشغول بدولت نادیده با ستم هر چند که بهت است را کفرت از
 چشمه و اسیر کران و طبع بی نیازش از قبول اسم سلطنت و و آبی
 که می ایران بود اما بکلیم غازیان و اسیر صافی خاطر اهل خراسان
 که بالعرض جوهر شیرستان را ناصر ایند دولت خدا داد و تقوی بخش
 این شوکت قوی بنیاد مید استند رهن داده در ولایت مذکور است که
 بنام نامی سلطان ارتقا علی ابن موسی الرضا علی الخیات و السمار
 و اجم یافت در میان آغاز محاربه بارومیه و مسیح نهادند بسیار
بخت **ملینه** چون در بزد جرد از جانب رضا فلینیان تا ملو ابله روم جبر سید
 که اعیان دولت منصرفه بنیاد بر تعلق گذاشته جواب صریحی که افاده
 فایده کند بمنده بند و نیز کلا نتر نهادند بوض رسانند که رومیه آغاز
 تا تحت ناز و دست تطاول نکامت ستم در از کرده اند لهذا حق

طلق الی لومکل بایزد کرد کار کرده در آن منزل استقامت کار نموده
 در اول سنبل با یکدیگر نازان جلالت ستار بر مرکب صبار رفتا رسوا بر رسم
 سیاحتی ده سرستی اینکار کرده در هنگام طلوعه و چو که سحر گشتان
 روزی سه در پی خدیو خراسانی خورشید لبتاه ساهمی شد تا ختن او در
 مابین سر علم ظفری جم باطلینو اخر صبحکاری توام استکار گشته رویمان و
 وقتی از خواب غفلت بیدار شدند که اجل را بر سر بالین و سیاه بلار
 جیبایی کین دیدند عثمان پاستانانیکه سردار رویه نهادند بود همیشه و
 اصل ابر از معلوب و زبون خویش دیده بودی همان خیال عرصه قتال و
 از استه بعد از استیصال نایره گیر و دار گشت یافته بجایست بدان رو
 رعایت و شتران را از نوز سجا و زازان کرده با چند نواز یا ستایان
 در وسای پنجره و اکراد که در مس کردار بند بومی بودند عرصه شتر
 و جمعی کیمتر زنده اسپر گشته اموال رعایم بسیار بدست دلاوران
 طوسق در راه و مساحت آن ولایت از وجود رویه کلمیه یافت و

ا
 ب

در بیان ستم محمدان در زمان سلطان بعمون عنایت ایزد متان بعد
 از آنکه نهادند بکسب ضبط امنای دولت ابد بودند در آمد و میسما موافق
 رسید که بموجب پادشاهی و ابلی وان و جان پادشاهی ولد سلیمان که از
 دولت عثمانی حاکم ستم بود یا چند نفر از پادشاهان عظیم السیاق و
 فراوان فریب سی هزار نفر از نو سرکان برداشته بفرم حکمت وارد مملکت
 گشته اند حضرت ظل الهی که محبت این ستم بیگانه را از عظمای ایزد بی
 ستمیها رند فی العوز بیم عنانی طغویم رکابی لطف خداوند ابرار است فراز
 اعلام لغت رود گشته در صحرای طابره مکان مسطح و پهناور بود و
 سیاهی سکره می نمودارند حد بویسمال موافق ضابطه و قانونیک
 در اکثر معارک داشتند سیاه منصوره را که دسته قرار داده قول کالیون
 بغزو وجود سمیت نمودار استند و می نیز جمعیت خود را بستم انعام
 داده یا بی جلالت بسینه نهاده را میت افراز عرصه کارزار و تیره افروز
 آتش حرب و بکار بندند چون رود آب در میانه فاصله بود از دوطرف

نقل

نقشک الش نشان با تنگ برود گرم برود و سخته او از برق خرم سوز
 پلان جلادت نمود کنند همین که با زار گیرود در از انش لوب و نقشک
 گرم کردید دیران سینه سمیت فرین از آب کد سخته با شماره والا بی سینه
 مسجیرو میه تا خسته و تیغ نکین از نیام آخته با یک است به سحر حکم
 میگردند و سر و موی جوانان از خون صورت پیران عصاره آن گرفت
 و نهال بگرد پیران از سنگین سگوفه مای جراحات لکل صدر از کلشن
 مصاف کردید بنوعی بهادران عایشین بکد بکد او ریخته بودند که علمه از رومیه
 بضر دست دلاوران از یابی در آمده علم نزدیک کتاب قدس نکون
 و لغیه رومیه را پای نیات و قرار از جا برون شد و تاملی مایع عرف و
 دواب و اسب اسباب خود را بر بخته بجای کوه که در چنین وقت
 پناه عافیت در گزیر گاه امان دست و پا کم کردگان است که بخته
 بهادران خراسان که کوه و بیابان و بحر بردر سیش استین برق و عیان
 صحر حومان ایشان است سنگ لاح آن وادی پر شبن و فرار از اقا و

حر بر حین و طراز بند استه تا تو سرکان و حوالی بندان متغایب
 مرکب الیری را بکنجه چون این او می در اصلیل فریبی و بخورد و خوب
 معناد و مرکب برق آنک دیران که کوه بکر و صر صر ترا بودند با بخت
 رومیان در کام خستین اسیران طوفان کشته جمعی عظیم کشته
 انداز و فوج دیگر با یاسای اسیر و چند نواز یا ستایان معتر زنده گرفتار
 کشته عقایم بسیار و اسیران قوی بکل با در فتر بجزه کتاب
 در اند بعد از ظهور این ستم بجهت نجات تو سرکان مغالوبه لغت و
 اقران کشته نیادان لشکر و زنده اختر در افوج افواج عرصه سگاه
 نظر ساخته مورد جوایر عطا یا کردید نذر روز دیگر که موکبه جهان کش در تصرف
 بنصفت بود بعوض و الی اسیر که عبد الرحمن یا ستای حاکم بندان سرای
 زندگی را بصفت خود دانسته با سکر و می سپای و بریده بدر رفت
 پس موکب فرزدی نسان از تو سرکان وارد بندان کشته جمعی استیاب
 و اثنان و تو بجان و فوز خانه روید را که کشته مانده بود کله علف در آن

دیوار

هزار نفر سی از اسپر که او میه از مالک عراق وادز با پیمان بست آورده
 بموقت فرصت بردن یافته بودند امثالی سلیم العنسی بکین و یکی را
 دامن عفت سائر از ایشش بوک نگاه بیجا بکان دوست تقریف بخند
 بامت کرده مرضی ساختند که روانه او طان خود را شوند اما عبده الرحمن باقی
 از بکنه شهر ازیم اقت و فرط مخالفت از بکمان تا سندی که سمیت
 سخی مسافت است در بکیت طی کرده از بکمان راه تر داحمد با سبای در
 دستانت اگر ادولان در حسن عبور او سر راه بر سر او میره گرفته
 بصد نفوس و زنده از البین بدست آورده بودند که روس مقنولین
 رفتان بک محوظ نظر عاکفان در بیا عظمت و شان کردید و میسندم
 ملاحظه ایحال ترک سندی کرده ولایات را خالی و از ان بوم بر رف
 اریه سکالی کردند بعد از پنجم بوم کو کبیه عز و احتشام در بکمان مقام
 است بخر شکست حسین قلینان زینکه کرمانشاهان که از بزد جردیه
 شجر کرمانشاهان معین شده بود بروض و الار سید که بتین این مقال آنکه

پس فلینان از سمت کوهستانات قبلی همه جا بر خلافت چاد و عازم
 کرمانشاهان بود و در سفر سنجی قلعه حسن بیستامی که حاکم آنجا بود با سکر
 رومیه مقابل پرداخته بر حسین فلینان فایق گشته جمعی از زینکه کلهر راه
 عدم نمودند بجز وصول این خیر لوابی توبه بجای کرمانهان بر
 افراسنده و قوچی را از دلیران عرصه عازار برسم منقلای نیک منزل استر از
 سوکب بجا بون روان ساختند با ستم محض تنیدن او از نه منفعت و
 ایت مسوره و تویخانه و نورخانه و اسباب خود را بکنه به نیر او کجین
 سغلی خان بلا تراره و متازم قلعه را بکله صند او رده چون بنشین کار
 در زیابجان مکنون صیغیر هر لمعان بود نغیر از آسمان به بجز از استر اباد
 بدان صرف ز نام غریت کرده کوه سستادند که در کرمان ساکن پیا
 قلعه جدید گن استند از جماعه زینکه و کلهر خوانان کار آمده ملازم و
 امور ولایت را منظم ساخته قلعه و شهر قدیم را خراب نمایند و نیز
 سابقاً امر و الا بقرنقا ذینو سته که حاکم بخناری دو صد خانوار از مسافران

بختیاری

۱۸۷

بختیاری کوچا بنده در حوالی اصفهان سکنی دهد درین اوقات موکب والا
 راه وردیده یا سکنام جا و مکان مغرور گشته از راه نادانی در دادن
 قانوار نام زمانی کردند پس حکم والا صادر گشته که هزار نفر از اینجانب
 در مسکن طرفه اثر ساکن طریق خدمتگاری بودند از اسپ و اراق عیار
 و بعضی از روسای که سرکردگان راه مسرمان بودند مقصد ساخته به تبرک
 سلطان حاکم جامی سیر شدند که بعد از آنکه مبلغی از جهان بخواص دولت
 قانوار چهار صد خانوار انقل بحال ندویر نمایند و نیز جمعی چون طالب
 سیرینی این مدت با فاعنه اتفاق ورزیده لاذمه شرارت و اسر
 و سب و غارت بطور اسبند بودند بعد از آنکه محمدان برای پیشه
 انظاره جمعی مامور گشته قلاع قلع انظاره بروجه مبلغ بعمل آمد
 و در حین حرکت از خراسان فوجی از ترکمانه کوهکلات ملتزم رکاب
 حضرت سپاه سنده از اینجا که انظاره هرگز بمقتضای حکم نافذ آن
 مسرمان و بایستند بدو زمین طل ای ایها از خوابی نخواستی

بر این بار کران کشیده بودند و جمعی از ایشان بجا آمد دست فرار کردند
 هر چند که وجود و عدم آنها لغو در جنبش کفر فزون از شمار و خارج
 از دایره اعتیاد بود لیکن چون همان در جزویات صورت است و
 کلی نیست صد و این حرکت از این بر خاطر والا عظیم آمده طوفان نام
 قیام را با توحی بمقاد و از سلسله عظیم الطوفان بگرفتند است و
 متین و محصل مذکور در حوالی فاریابین دو بار گشته مدلول فاذا اضطر
 الطوفان و هم طلمون دوباره آن کرده بود فوتم صورت و مستقر آن
 یا فرغانه سفایر بر او نه ساخته که سجده بر آن از یک و یک
 تواریج استر آباد و توابع را صورت تجدید داده هر وقت که از ترک ما
 دست با افتخار برات تا زمانی لطیف رسید با مراد استر خواند ظفر
 ابراهیم خان در اسم خدمت بتقدیم سازد پس بگناه انولایت را محل
 نزول موبک طفر این ساخته بعضی در ربط امور و نظم و ترتیب ملازم
 در احوال تاریخ در میان تجدید موبک بجانب تیریز

وصول

از قام کبیری نوزد موکد در باب منع عبور الطایفه غر صد و ریافته بود
 اهل قلمه لار در روی آن جماعه سینه راه مخالفت کسودند ایلتان هم
 از ترس و بیم در جای ششم کشته از راه هم و ترماشی و کسیتان کسیت
 فته مار فرار و مردم قلمه جات ند بوبریمه جابموجب امر و اشارت و الاقار
 مخالفت بر سر راه ایلتان ریخته بعد رفته و ریای توانایی ایلتان کسیتان
 ناتوان می ساختند اثری چون بسبب قتل محمود از قندهار و ارد فریه یکی من
 احوال کناره جو بود از کفار نیز مند از راه میانه آساک بلو کسیتان کرده
 حسن الکابی یافته با جمعیت کامل از قندهار و ارد فریه یکی من احوال کرم
 کت و ایرا سیم نام غلام حوز یا جمعی بطلب او تعیین نموده ابرار سیم
 شخص بی و اثر معاقبت اثری ابقار کرده سیت در بسیاری نظمت برزد
 که در سمت سغلابی شور ایک و امون و نزول شرف نیز در احوال
 اتفاق افتاده بود و ارد کشته اثری تا زیاده و لکان و کزیرا بعینه
 بدو رود تا اینکه ابرار سیم با تفکرت ایلتان می او کشته یعنی که یوی و

فصله

بدنام است و هر که بدختر از کمر بسته به کت ابراهیم و
 در ابراهیم نیز به نیز دستی بنگ را بسته است سینه عقده را
 ردل بنگ کرده کشته بود بدل است و حواله و دل خود را مانند
 سنگ از خم سستی غم خالی می سازد و از ای قدر علیا و نیات مکت
 بن مسطور را همراه گرفته بقیه ما میرسد بعد از ورود و مدار غم
 ب عولیه حسین باین نیم صادر شد بعد از آنکه ما نیز از دکان مکرم
 و از نمایه امری او نیز زحمت خواهند یافت و نیز از وقایع دیگر
 ایام توقف رایات بمایون در دستیر از قریب هزار نفر از افاغنه
 در سیر بهی سبت لار فرار کرده فرمان استمالت از موقوف اقیال
 بیتان مرفوم و متور شده بود که از روی اطمینان وارد در یار
 روتان شوند آنچه میارک را دست او بر کرده از لازانی زالی
 مروج اصفهان بزم باز یافت و هم جادست می یافته اند تا سخن تسلط
 سینه خراسان دل با می صغیفان کشته تمام است ز عازت بگردند بهر سوال

از هزار و هشتاد و شش در جوابی سی و هفت کجباری و بر سر محمد سلطان
 حاکم آنجا محصل انجامه بود بر توردند چون در زمان مطایره که حرا الجیب
 دوست و دستم و تقوی یازوی است و بجان است در دست داشته
 بر سر محمد سلطان سوزن است که از تقایف حیا طرجمند گشته خود را
 تعلیقات در سبزه رسا بندید چون بول ازین جمعی بر سینه کشیدند
 در سبزه تعیین شده بودند در بوقت که با شجر مروض و الا است میان
 فوجی را میادینت مامورین قلم وقع حضورین روانه ساختند **در بیان**
منسج و عدم مزایه و سبزه زینا بدات رب العزیز در جیبی که صفایان
 است از مرکز دایره اقیانوس سبزه که میخور با سبزی حاکم مکرری
 با اتفاق با سبزیان است در قلم میان دو آب که مابین ددم و روانه
 واقع است جمعیت عظمی منقذ ساخته نیاحت و تازایلات است
 اشغال دارند قدیو کاکار بینه و انزوق را در همان مکان که است
 طرف عصر از منزل و بادیران خود کوز را پلغار و است و دو سبزه

راه طی کرده هنگام ظهر و در مویک منصور بکنار رودخانه قزل اور است
 سوار با دیران کازار امگاه پتور یا شا و سکر و میه بود و اقامت شد
 از آن طرف رومیه نیز از وصول سکر منصور مطلقه قزل اور گشته
 بتسویدا لون و تسویه صفوف برداشته و پتورانه پیش آمده و
 بیرقهای کلکون انرا حتمه بهمین که ازین سمت الویه طوفان حضرت و
 یافته کرد سیاه خودتوار بحکم بیان در آمد پای تیاست و فرارستان
 از جانب رفته بدون تلافی و تلاش عفت عنان پیاپی مرانم کردند
 و دیران طرفشان گشته شرح ایشان را مستعجب کرده جمعی کبتر
 از ایشان قتل و چندی غیر از معتزترین ایشان زنده و گرفتار گشته و
 توپخانه و اسباب رومیه بدست آمد و لایت ددم و سا و خیلان مگری
 همراه و خارقان صیغه مالک کسر و سرگردید روز دیگر بنه و احوال اردو
 سبک و الا بوسه عساکر منصوره سرور زنده رومیه و اخرت در این نظر
 روز که زاننده مستمول عطا یا گشته بعد از دو روز که ساخت مراغه

مجسم اردو بی مایون سند بوجن رسید که جمعی از سکر و میده سیر کردی
 بتمور یا ساید فار فاجهار و شرسخی براجم برسم فراولی آمده اند موکب طفر
 فرین عازم انجا کشته رویه محض تمور استو ما بجه لوای تیمان تاب سمیت
 فرار عنان تاب کشته بعد از بظنی یک سترسم مسافت کرد و بطینی که اندر فرار
 رویه بود از دامن کوه سرخاب که در حوالی تیریز واقع است ارتقاء
 یافت حضرت ظل الهی تو پچانه را با جمعی از لشکریان در امکان گذاشته
 در ذیاب سپاه جوار و نیزه گذاران طفر سوار بجوم ایله سر راه بران کرده
 گیرند از سر راه که بعضی وقت بود ستان کشته معلوم شد که کردو
 سیاهی دو فوج است یکی از سمت تیریز یکی دو سترسم است تیریز
 میباشد پس حضرت فوجی از دلاوران کزین را متعاقب فوج پیش
 نشین و خود یا یقینه و سواران و لشکریان پیاده مستوی فوج اجرت شدند
 متارن اینحال آن فراولان خبر رسانیدند که کرد اول از مصطفی
 پاشا عالم تیریز است و بیکری اقا سی و تیمور یا ساید و دیگر یا ساید است

که در ابتدای سب از تیر زرجت که بر سبته از راه صوفیان عازم قرارند
 و کرد تانی از تیره عسکر و بی است که بعد سی هزار کس در تیر جمعیت
 داشته اند بعد از سزار با ساریان برق جولان خود را بان قوچم کرزان
 رسانیدند جمعی از ایل تراغده کثیر خوغلتان ساختند و ستر
 دلا بیک در طلب رایت از دما بیک حیک و چکان طم بخون قوچم دوم
 تیر کرده بودند بدین سواران کرده نزدیک شد محقق تقارب جانین الطاهر
 تانی زنان و سوان خود و اسرای از با بجان که همراه داشتند که
 از بیم جان خود را بدامنه کوه خواجیه مرهان که در دو کسری تیر زور
 سیده ایلران ظفرین نیز اطراف ایل ترا گرفته کار سزای سیف
 و سنان نیزه و ریاس جگه که در تقابل قلب السان ازه افکن
 و میر گشته دامن کوه مرجاز از تنیم الماس فام عمل کون ساختند
 و سوای مفتولین که عدت ایل ترا که فزون از حوصله قیاس و محسن بود
 هزار نفر زنده یا زنان جور پ کرد و اسرای نیک منزل و عیانم موفوزان

نامحسور بفرستاده بوددی از اکرده کوی سرخوش را بگوگان در
 میدان سلاک و تنویش بدر بردند هنگام تمام که سلطان جهانگیر
 بیخ درختان ستقام را در غلاف و از سوره سپهر ترک معاف کرده فرید
 سلطان که در آن نواحی واقعه است جو لا نگاه جنول سمیل حسین
 و مقومک طفر فرین کشته تو چمان رعل بیست و شش تاجان مریم جهانگیر
 بیخ اوری اسرای فرمان یافته یکی را بعبه ان سپردند که در شهر نیریز
 رسانند باطلام ایمان محکم ستم اهلر با ویای ایستان بسیارند و نکته
 که چشم بکانه طاهر نظر دست اندازی بدیل عفا و عایشان واقعه شود و
 پس روز دیگر که است و هفتم محرم بود بدو ای امید نکتای بساحت بتریز
 بخساکت و از موبدات اقبال اینک رستم یا سنانی که دولت عثمانی حاکم
 بسترد و در آن نواحی می بود با فوجی با عانت مصطفی پاشا عازم
 بتریز گشته بمانند چند نفر برای این بجز بتریز روانه بتریز ساخته چون بتریز
 هنوز سلب لباس روید از خود بگذرد و با طواریت

کفوت بودند و بیشتر تبریزی از روی مستور بود استکریان الت ترا و
 مستور مردم نیز کرده مستور شدند و اینان بازناسم از سهند فرار و در ستم
 با تا را از پنجر خبر دار ساختند در حینکه یاسای مذکور یا برکاب کبیر شده بود
 که سار لفظ قرین در فایده سهند یا در دو جا گشته یا جمعیتی که داشت
 گرفته بخدمت ضد بولگا مکار آوردند از کفار ان روئید این یاسایان
 و معتبرین بودند بعدا وه جان بخشی بود احسان گشته بر حضرت الخراف
 سرور و بقیه روئید و اسرار ابوعده کسی تو بیانه نامور شده بود
 و از اینجا کوه تو بیای بنیان و مدافع از در دهان اشقیان را که در می آید
 روئید بدست آمد بود روانه خراسان ساخته و یا بر اسم یاسای وزیر اعظم
 بتوسط کفار ان یقاعات دوستانه نیز مرا تیب صلح و فلاح فرستاده
 و مقارن آن خیر صلح سلطان خان و جلوس سلطان محمود خان و
 برادرش و قتل ابراهیم یاسای وزیر اعظم بوضع و الارسید نویسنده
 این مقال آنکه در وقتیکه تبریز و میان در لفظ مصطفی یاسای و

سرسکر و عبید الرحمن با ملوک تاجی فراوان و زار و دکان کس در قیامت
 آن دو ولایت از دولت عثمانیه بپسری که عسارت از دیوان با سده قرار
 او و صوق آنها را باذن و فرمان قیصری یا نجاشه ملک و میانه کرده قیامت آنها
 که سلبهائی خیر میست گرفته و سرسکر کرده بودند بعد از استیلا صفهان که
 رضا قلینان شاهوار زیات آنحضرت لطلب ولایات به سفارت و
 وارد استبول سده سلطان احمد خان و ابراهیم یاسینی وزیر اعظم
 بنا بر استیلا را و از موکب حضرت ظل الهی راضی بقبول مصالحه در و
 لایات کشته طایفه بکیزی در و سیا او و یاق که ریش تفرقه در کل زمین
 اتجا محکم کرده جز بحر بی بیخ بید ریح و قطع بهال توقع از آن سرزمین بیکرند
 بد شوایر فاسند که یکی ولایت را با میفرو سنده و یکی بوجم و میساید که
 مستغرق بپسری هم می بود بقبول این امر بیکریم چه جای ایسکه و داده
 خرید کرده باشم اگر شکر خون و مال بجم میباح بود چرا حرکت مستغرق
 و باعث سفک و دمار بین الامم سده استیلا خواهد بود و بعد از و چون

از تبیده

و همچنان از میده قنبره را ساختند و ما که میبایم لوده حال چرا در مقام او و
 در آمدند و باین قیل و قال مانع ایام کار بودند تا اینکه او از قله اساس
 دولت افغانی و اعتلای لوی نادری بکاتب از زیبا جان استر
 یافته بقیه اسب که از آنها بودند و بعد از رحلت بجز و اسب انان کشیده
 بودند بتواند وارد اخذ و در کیفیت حال را مذکور است ^{اعظم} خسته یا ستا وزیر
 از بیم قوی کسی دولت نادره بر اسد راه اقوال رجال سایر به بوم سفر
 از زیبا جان وارد اسکو در کشته بود از ورود کوه قنبری تا بگلان نادر
 در نام دلاکی که در زمره اویاق سبک جریان بود باکی با پاکی و اسیره
 میبایستی را سنگ سزارت تیر کرده بر روی خلیفه اسلام کشیده است ^{صلوات}
 تا میده یعنی در استنبول احوال فتنه کرده جمعی عظیم در سوگه ^{افزوده} فساد و فحش
 باد شاه و وزیر اعظم نایار برای سبکس بایره ستر لعل و ارون بر تو ستر
 سفورده یا استبول شده چون کوشش زنی اثر بود یا دستانه برای
 استر ضایعی اصل فساد را هضمی لقیل داماد نیکو نهاد ^{ستد} وزیر اعظم را

بختیگر سلاک و بر بالای براده انداخته پسران و سرستانده **تین** چنین است
 اینین کرده و هر تلمطفش بود یا بدار و بقره نیز ورودی که از کسبت
 که در بهرزم است و در کین در است . با وصف این یاز ترک از مقام
 و رفیع خوفاهی عام نکرده سلطان احمد خان را ظم و انسر در برابر زینک
 محمود خان برادر او ساخته القصه شهر تبریز که از دست رومیه یا مال خود
 عدوان شده بود بخروز مقاولوبه فرورگشته با بادی سر ادلهای خراب
 بلاد اخته و غمگین شجره جوان و ابروان در خاطر اقدس بضمیمت
 عقاب رایت لفظ است در جنام نهفت در آنکه مقارن او در غره مام
 صفحایار از جانب رصافی مرزا که در آن او ان دو آرده ساله بود و
 وارد و خبر آمدن افغانه برات بر سر ارض اقدس و وقایع اشتم
 بوم من تقدس **بید** سبب الفراف مملکت گردید در بیان آن
افغانه برات و سر ارض اقدس **شکست** باقتن ابراهیم خان
سایقا ذکر و واقعه برات **سبب** کنذارش یافته بود که بعد از وقوع محاربان

و القیاد

والفقد الله بارهان از جانب رضا و ایالت ولایات ما و مسلم کشته
 عطف عنان فرمودند بعد از منقضی ربابت مصنوره بجای عراق و در زیارت
 حسین علیهم السلام که در قندمار استوار است چون چهره دستی صاعد ایند و
 رادیده میداست که غیر مایه فتاد ایران پد رو برادران او بودند بعد از طریقی
 سفر نوبت کار او خواهد بود یا طایفه ابدالی از در سمرقانی در آمده الیته از
 کجایست ترعیف داده انجمنه نیز و سوسا و موثر افتاده بوسس ساخت از من
 اقدس از گریبان صیتر او سر بر زد اما ان الله بارهان نیاید بر انستار منو حات
 ستوازه از روی عاقبت اندیشی دستی بر قاطر کند است به از جاده بهمان محبت
 نمی ساخت باین جهت ابدالی از و سر کران کشته در جزو کس مطلب ذوالفقار
 حاکم فراه کشته شده و او نیز بقصد خلافت از خلافت بر آمده دو فرقه کی میان افغان
 بهیم رسیده ماه برین منوال باره استوب در هر ات استعماله است تا آنکه ذوالفقار
 غالب آمده در سیوم ماه سوال کشته شد و از همین و مایه و الف داخل سهر
 کشت و ایه بارهان با کوج و ایتامه خود روانه فلتو مار و یاق کردید پس طایفه

و از در ناچیزم بران الله بارهان غیر از در ناچیزم در آمده

اذ فاخته از حقوق عنایت حضرت ظل الهی بسم پوسیده در نقص ^ک
 گویندند ذوالفقار خان را حکومت اختیار و بفرمود تا تحت ارض افسر
 اعلیٰ لویای افسر کردند الله باریان نیز کوم و مسنوبان خود را در قلمرو
 گذاشته بامود و قلیخان حاکم کرمان و بعضی از حکام او با فیه که با و اتفاق
 داشتند سر روز پیش از ورود اذ فاخته داخل ارض افسر گردید و از ^ب
 بجزیره الله و به ابراهیم خان شریک اکرام صغیف و رعایت ^ب
 و از آنجا صیبر نیز حضرت ظل الهی آینه صورت تا احکام مقصد ^ب
 بسیار مغزی نادره و ناسنیده از امر ارضایر یا خبر بود ^ب
 که آنفرقه بحد سکون در وقت رفع حاصل آنک تا خن خراسان خوانند ^ب
 و بعد از شجر اصغیان فوجی از جنود مسعود را از موکب ^ب
 خراسان و از بعد آن نیز بنویسند که سابق ذکر یافت با فرقان ^ب
 او در آن سه همیار برار تقیچان نواحی استر ابله و توابع ^ب
 که در حین ضرورت ^ب بسم خان بیوندند و با ابراهیم خان نیز فرغان ^ب

بهاذ

بنفاد پوست که غله و افزونتره بسیار در سینه مقدس سامان کرده بود از و
 رود دشمن بنا بر این عقیده داری که استیلا از معارضه اعراض نماید اما ذوالفقار
 خان با استیلا هزار نفر از افغانه در زادیه خواهد رسید با در نزول گشوده آغاز
 ناحیه و تار کرد خیز و رود استیلا از اعراض نمود ده روز است بدیوار قلعه کرده
 کرد فری میگرد تا این مقدمه در اینجا میگذرد متوجه که مسعود بود مسعود
 سده هلال گشته مجده در باب منع حکم میدان تا کیدات بلنجه به عمل
 آمده اعلام شد که بدستور از روی حرم و پیدار مسئول بود داری با
 که استیلا عالی عنقریب و میسر تر از این ملک بدر کرده خود را با نگه و کم
 میر ساینم و معادن وصول این خبر با قوتان تیر تیر یک و هفتاد و بیست
 وارد ارض اقدس گشته بعد از حیدر و زبا و صف ایکه از اوج سماوات
 یعنی خاطر ظن الهی در باب امثال مکر خطاب با بر ایم اعراض عن نه
 نازل سده مید استند که کلام انحضرت مطهر آیات و ما یبسط عن الهوی است
 به حرکت بعضی از هوا خوانان مغرور و تیر عنانی توشن غمور سیاه

مصور را برداشتن از وقت سه روز ما موز ساخته در رسم کوه سکین
 با کوه رکنین را بربت حرب افراخته افراخته بتر مقابله برداخته در انهای کوه
 دار با قرغان که نکرده نقیجیان پاده بود ز خمار گشت فوجی از بنیادگان
 او که لوتبار راه رسم حکم بودند دل از دست داده رو بر تافته ابرایم خان
 نفوسین را بکنجه بود که التیا ترا منگ کند و بر کرده نقیجیان که در سن سگانه
 سینه را ویز بودند کرده حرکت او را محمول بر فرزندانشه سر گشته جنگ را
 از دست میدهند سگربان نیز صفت عیان خود در اری نکرده بشهرستان
 نیز میت میگذازند در از روز بسیار از مرکب سنی پاده گردید و جمع از بنیادگان
 خود را با عصای مجروح و زحماتک بجای فتوات انداخته در مام ترک خود
 لباس آبی پوشیدند و گامی تو بجان و تقار فانه بصر افغان در آمد
 ابرایم خان شهید مقدس کفن حبت و ابوتوف در سیزدهم ماه محرم
 سنه ثلث و اربعین و مایه و الف در بخت صحرا بی عیندنت و زرگان
 شهید مقدس اتفاق افتاد بعد از ظهور این ساله جبروت انکه خون

ابرایم

ایضا هم از حالت حال عرض نداشت تا براده رضانظی مرزا که در آن اوان
 ساله بود این امر را بواسطه چارچوب امور و من خدمت داشتند بولگانکار
 چون حضرت ساهه پهلوی سبب نیاید سعایت در امر پیوده در آن مکر بزبان چار
 می ساختند که موافق عهدنامه انجام امور عراق و اذربایجان بر ذمه اولیا
 این دولت و جناب نادر پیر الملکت علیّه است و ما را به کشورگشایی ایشان
 احتیاج نیست و بیکه فقه مکتوب خود نیز با ستاد این منعی تفریح فرموده بود لهذا
 حضرت ظل الهی امیر خراسان را هم پیشه و سرکشان سست عهد برات را از هم
 دانسته نیز بر منضم گشته معصوب چارچوب سریم اسیر بی است براده
 اعلام فرمودند که در حصای استوار فله داری نیست بر یو ار اطمینان داده
 رفته در میان نبات و قرارند بند که بغایت پروردگار بادیران لغت
 مانتد چایک سوار سیرم کبیتی افروز از ابلق هر ماه سب و روز دو اسپه
 هر صله پهای گشته سبردقت حضرتیه روز کار میرسم بس بستون بیک اعتبار
 پایالت نیز بر و محتاب اذربایجان سر بلید و جهم اسباب عتایم و ز فایر رومیه را

که در فتنه نبرز ماند و عهد سترار لوفان، متجاوز بود با و عنایت امر اولاد
 صادر کردید که جمعی از اعلیای ایش رو مردم ترکمانه را کویا سینه
 در تبریز سکنی و نشست هزار نفر جوان کاری را در سلاک ملازمت و
 اسلاک دهد و حکومت هر یک از ولایات اتراعی را بحکام کازوان
 تفویض و مقرر فرمودند که ولایات را معلق بحضرت ساه اهلما سب دانسته
 در حد منگنداری استان چنان بجان و کوشند و در آن صوف
 منتر خنده اثر ایلاتی از فارس و اعراق و اذربایجان بودند
 اسب اولام و خرجی داده کوینده بکمالک خراسان رسانند که حد
 اسب نر ا به بیجا هزاره نوار میر رسید از آنجکه دوازده هزاره نوار
 و از جمله ایش ریند و هزاره نوار قزلو بودند که شرف ایل با حضرت
 داشتند و چون سیاب و کوبکان به نیچی که ذکر یافت بورت قدیم حضرت وین
 طالبه قزلو و جمعی از الطایفه یار و الا کویا سینه در ارض اوشس سکنی
 اختیار کرده بودند عوض التیار از قزلوی جدید در سیاب و نتره اشتباهه متفرقه

این مخلوق بود که بدست پادشاهان در مالک خراسان
 من و سکن و مکان نیلاق و قتلایق بجهت بریک مقور و معین ساختند
 بیان الفراف مویک مایون از ادزیا پاجان: **کاتب خراسان**
زم جنبه افغان بعد از فیض و لبط امور و کشت دکار و نزدیک و در مننه
 خرواق را انداخته تا یک تازان عرصه و غایب است خراسان اینها را نشانی کرده
 این ملک و دورنگ و ارد قرل او زن کشته در اینجا عایدار از ارض مقدس
 به خبر رسیده که لشکر و اقوام را اسیرمان افغانه گفته بود بدینکه
 بت این کار بی مال سنده از بنام کین بیشتر بر روی این دولت کشیدیم
 ستمه این را که بیرون می کشند پیش را اینکتری تهرات دود از نهادن
 از ارض توابع شهر بر آورده نوعی تیره پیداد بر افروخته که نزدیک از تهرات
 پس آن سوار ستر زمین ماه و دکه سینه در اینار کجک است ان خوتنه روی در
 با هم بهر حرم برین در کبر دو حرم سی و یکروز در خوالی ارض اهدش شکست
 بدگشت رده مراغ و مزایع را عطفه نفع پیداد ساختند و بعد از اظهار کمان نخی

وقت از روانه بهرات سنده آنحضرت از آسمانه ایچ ترک ایلغار کرده
 در ستار دهم ماه صفر وارد قزوین و ایچ قشون عراقی و فرق محلقه بود سوار
 خراسان یکی را جمع کرده مصحوب محمدخان زکمان بخدمت ساه طهارت سراسر
 در دایره امر و مینای اندولت والا لوده بر کار و ارا خط بر سر که ارنه در اینی
 بخبر رسید که ابراهیم با ساجده اقا نامی را از قاضی سلطان احمدخان بلاد
 والا گاه روم پریم سفارت لطلب صلح روانه خدمت والا نموده مستور بر ایچک از
 ده سستی اظهار و محبت چه جزو این جنک و انبوب کدام است و مقصود او اینست
 باین تقریب اوصاف صلح و احوال اعلی حضرت علی ای را ملاحظه و از رای و
 خیال حضرتش نیز مطلع سود امر والا بنفوذ پوست که چاق را بعد از
 ورود بیزر روانه خراسان نمایند و نیز سرگردگان افاغنه در بختن بار و
 در بختن از در استنمان در آمده به سقاقت اسحق سلطان افغان که در
 ریام استیلا بی است عام بزد و بزد بعد از استیصال اردوی نیاز
 باین دولت عاجز نواز آورده لود جمبه سانی سده سعادت قزلباش سنده

در اول

و سه روز امکان نرسید همچنان موقوفه غروستان است از راه طرابلس
 وارد ابوال کعبیت و چون ترکمانه بموت ساکن دست قیام نموده
 طریق نرد و نفاق مسکوت ترکمانه کوکلان نیز که در حدود کرابلی مسکن
 داشته در تقدیم خدمت و دادن فراریان بدان بخواید بسبب ذکر
 یافت رسم زمان برداری متروک میداشتنند از مشرف به کور بخداید
 سائل گشته چهار سترانفر از دیران لغت نشان اندازید پس ایشان
 و موکب جهان کس از راه سمت مازندران شکرک بی اعلام ظفر فرجام
 همده که در روز پانزدهم ربه اول موکب والا از بوسه نش میدان
 چهار سترانفر ابدا بر بیوت و استان دینه کرابلی بر سر
 کوکلان چاول اندازند که تاخت برد و طایفه در یکروز اتفاق افتاده و
 آنجا خبر بگردد بگویند رسانند پس کوکبه والا صبح روز نهم از
 آب ترک عبور و مکان مشهور لیباد را جلوه گاه بگردان سیاه منصور است
 معلوم شد که در روز و در موکب مسودا مشرف مازندران آن طایفه

بتوسط ترکان انچه که در میان کاله در دسترس کنی دارند از توپه ربات و
 اقبال انچه یافته است بجهت جابه گویگان بطرف الادرا
 بیمار فرار نمودند پس سعادت با ستر اباد کرده و از من مطاعه بود که
 بعموم سعادت خراسان نوشتند که راه معامله را با عموم ترکهای به و
 مقطوع و الب تر از کشتن غله و زخیره منوعه ساختند و در حله ماه ربیع اول
 از آب که کان کشته از کنار دست و صد دیانه و کلکان روانه خراسان
 و در محال یاخ فرا یخ من اعمال که با بی حسی از وی میگردان گوگلان
 از در بجز در آمده و ارد خدمت والا و مستدعی معفو و تقیم و مستعد دادن
 به روانه مال را مستعد کنند مسؤل الظایفه قرین قبول و فرمان بمالون
 مافه شد که دو صد فالوار پور عمه مال را مستعدت روانه خراسان نمایند
 پس که طرف توانان را انچه بجهت مرخص ساختند که روانه دیار و
 و اوطان خود کشته در بستم دلوی بفرم سفرهات در ارض اقدس حاضر شود
 و در ان مکان از جانب الهه یار خان افغان که در ارض اقدس می بود

عریفه ستمبر التماس عفو و تقیر ابراهیم خان بدریار مریدان رسید
 و جواب او برین پنج از ملکن عزت اصداریافت که عالیجه الیه یارقان
 بدانند که شتر حله در باب ابراهیم خان و استند عامخوده بود چون از راه
 از بیطالی خود شتر منده و از دونه شکست که قضای آسمانی بود شکست دل
 و سبب افکنده است من بعد زبان قلم او را بنیاز اردو شتر مساری و خلب
 رزگی و خود شن که ارباب جمعیت را غذای بدتر از ان نیست و انکه اردو
 بر آنجا بیجا محفی و سوز کتوبد بود که طالبان نام و نکت رادر مساری حکم
 ستمش و کوشش بقدر امکان در کار است اما بعد از آنکه چهاره ساهد
 مستح از پس رده عین طلوه بطور نکتند موجب ملامت انظار بود که با
 فیض و لبط جیان معنی کاری در نقد برات الیهی اختیار نداشتند و نخواهد
 بود زیرا که مصمون آیه کریمه و ما انظر الامن عمدا که است ابواب
 مستح و ظفر منوط میباشد و نایب است از دوا و است و بزور سر برینجه
 سبی ستمرو با وصف این معنی انانی که فی الجمله از عزت بهره و راند به نمره

ستان اعدا سپه سیر می سازند لاطیفه پرداز بی منزله حطی کلک اسفال
 و افران تن در میزند و به بیخ نیز دست من کشش کردن سپه می بختند
 و بگو بکاری عصبی غامه پیر برادر راضی نمیکرد و حرف ته را و
 کشته تر از سیف و کمان و قاتل روی ترس را تلخ تر از زهر سلاسل
 میداند بمفاد اینکه **بیت** در درخ میگلن و نام کهنه مکره کاشش
 بگرمی عرق افعال نیست **و از صد و رحین امری مادام ایلمات**
 در سنگینه خجالت و گرفتار بقید طالت بوده مات را بر جبات راج می
 ستانند حیایه اهل من است اس که سپه بار زین نو اهرمه از
 انکه از سو که سپه با تیغ کشته رو بر زمین میگذارد از رنگ زردی بر سر
 فرو میرود و هر وقت که **دایت جهان کنای** از هر کز لفظ نصف النهار
 مسرف می سازد از فرط شرمساری اقیاب عمر خود را فرین زوال مسینه
 بر حیدر که بنا بر معانی مذکور طاعت برت را الله وارد نمی آید که چرا از دسترس
 سنگت خورده و نمیتوان گفت که چرا ششم آسمان بر سرش را

بر خود روا ساخته از تیغ بتر و با فیه و لیکن سخن و بدست که با و صفی است
 مگر از جانب مادر بابت حکایت او پر و کتوبه و از او ج سما فاطره امام
 مائرا کتایب یا ابراهیم عن نذا او در اسموعه شده بود باز کتایب
 ماسول مصدر میگونه جهل و مقبول گشت با لیت بره نمونی دلیل عقل
 طریق مصلحت بودید راه رضای فاطره او بر و وقف ارشاد چو بد در مقبول
 که سالک منج اهدی الامرین و تابع مدلول و سپید نیاه انجمن بن مکشته
 طعن و توبیخ را سر او او و شایسته زنگش و از زاری بسته حال چون انجمن
 در مقام سعادت و التماس در آمده بود حسب المسؤل التین ان اس اعمه
 زبان قلم را از زدن او کوتاه بجان تو نتجات سایه او را نمود اینتاه
 ساختیم در بیان ورود مویک مسود **سید مقدس و معادرات**
 آن ایام توقف در **رض احمد** چون حضرت طلق ایلی منازل تربت را اطل
 لبان آفتاب چیا کتاب بر رسم انوار و سبکی می نمودند در ان زمانه در **سید**
 صحیح کمان تا بعد از اقلیم چهارم و سر بر آبی این طبعه طارم از سخن

غریب جانب شرق الفراف بافته از دروازه افق قدم سپهر نینوی
 حصار سپهر کند است و کوبیده سر و ملک سروری سلطنت برای می دفر
 عصفور و اردار من افدس و در عمارات حنیت نرسنت چهار باغ مانند
 در قالب عسفری ستر اگر فستد و چون در آن اوقات حادثه شکستید
 دلهای اهل آند یار روی داده ماتم زدگان هنوز در ماتم شکستگان خویش
 و برادر مار بسینه زینس عفراب با حنن حیک زن و از جور افغان با یونان
 و افغان در کوشش روین فلک خروش افکن بودند و دل سوختگان
 طاق نای دل را از استخوان بسینه چوب سیدی نموده از لاله نای دل
 خاطر چرخان میر کشید و برای گرمی بکانه از سوز مکر آتش باز بهیا
 بر می ایستند مونسگاه آتشاکنان هر سبب با سمان هر طرف و کل
 عزان دل سوز بارسان در هر طرف از آتش هم خروش بر میگردد و صد
 کوشش و تقاره را که از سوز و رنود از آتین بعزت دور دانسته
 روز و روز و اهل سهر را از لواختن و تقاره شایمانه و آتین سبیدی

و چراغان مستوی ساخته بهمان نوبه ای رگه او او بدویم تنها یکی و
 طنطنه و در را میسازد دشمن و دوست را نیندازد و بعد از دو سه روز
 که سواران از بیم راه آسایش گزین شدند نخست ملاحظه اوقات را
 و ایلاتی که از فادس عراق و از زیابجان بخراسان گسترده بودند برآورد
 و جمعی از جوانان نامی ایت را برسم ملازم ^{منتخب} ساخته قاصد ^{مستحق} را
 بهت و جاگ سواران فرستادند برای تعلیم فنون بسیار یکی برایشان
 می گشتند تا اینکه ترک مسیبت حشم خوبان با طره دلاویز در دست باز
 و مردم خنجر کرده فغان دلبران با کمان مسیبه تیر آبر و تیر و وار و کمان
 قلب شکنی و قتیق اندازی کند و عشق و تعلیم پرداختند در اندک روزی هر یک
 در فنون سواری رستم بل و در خو خواری فرزند رستم زال پریم و طلا د اطل
 شدند **بیت** اگر از کار فرما روی دستی در میان بیاستد بناحق نسک را آینه
 سیما می توان کردن و چون سوزن برات در قاطر آفتد نسیم یافت اله یار
 ابدایی را که تا از زمان در ارض اقدس همان و نواله خوان احسان می بود

مستدعی آن شدند که رفته در بازار و هان بوقف و مستوفی ولایت اعانت نمود
 باز سر راه هرات بادراک ملازمت برادر زد بعد او را بنفود و افزه و صلاح
 فخره و پنجم مرصم و عطای خاص عزرا احتیاج داده مرض و روانه نار و
 ساختند و سابقاً مرقوم کلک بیان شد که ایل بیکان کوکلان در فرایام
 که ایل ابدیه اهنار ایل و بنده کردند که دولت خانوار برسم پورنه مال آورده
 در مشهد مقدس کسب دیند چون در انجام این امر خطیر تا خبری بطور
 احتیاط امر و اول صادر شد که فتون استرا باده بهمانه سفر هرات آمده
 و در سنخواست و منظر صدور و زمان بکشد و حضرت در دوار دهم جماد الاخر
 یا قیللی از فاضلان بریده و سیاهی بوزم تیره انظاره زوانه و مقارن ورود
 موکب و الایجنوستان ترکا بنه نیز با مستان سفارن وارد گشته حضرت ظل الهی
 عطف عنان بارش اندکس سر بودند و آنجا به خانوار ایدی محمود بارش
 اندکس آورده کسب داده مستعد گشته که جمعی از جوانان سیدیه ایل
 مذکور برادر سفر هرات حاضر سازند چون به بهی که مذکور شد حضرت شاه

طماض

طهماسب در عهد سلطنت و ستمیاری فاطمه بیگم خواهر قدسی خود را
 که نامزد بهمن نسیجی از دوام اعتبار و اجرام فرزند مادر بیای و ایام ستمیاری
 اعظم رضا فلی مرزا ساخته بود در بنوقت که کوه مقدس سینت الشرف
 ارض اقدس کجای نمودار قام مطایبه نافذ گشت که تمامی امر و حکام بر آن
 جنود بفرست فرجام و عطای احتم انجم احتتام در بزم ارم نظم سور و محفل
 و حیث سرور حاضر کردند پس کار که اران بدایم طراز و نگار بندان صیام
 پرداز در مقام فرمان پذیری دست بازوی هم زویری بازیده در آن
 روزی عمارت چهار باغ را نمونه است لیسنت و به این نیزی و طرح جوان
 رشک جرم میسوزست بر حنیف از خود رسم ستمیاری لمر جب در حینکه
 قبه حقر ادرا در شکی رشک خیر طلاسین بسیط خرا در قوم گشتی خلت آفر
 جلد و کس بود آفتاب خداوند و فر که فدای خانه و زهر از بر او دید
 جلیک و چنانه بود مجلس طوی با هزاران فرزند و زینت با فنه زو تر از اسپ
 و طاعت کران بهادر از وز سیر کدگان مسیاه و ایران بارگاه و بنوگاه

در بار و چاکر آن جانشینان را از جامه خانه نوازانش عنایت کرده و در
 هر یک مانند کوه آراسته غلام فارابی سکین و لبیان سماخ کل طبله یوشن انوار
 بوته دار رنگین گردیدند ساکنان عرصه خاک عرصه لباط لاشا طارا شده و نمود
 حسیان افلاک بی کوی سر و برقص رخاستند تا یکبینه برین چشم
 چراغان و آئین بنی و دلنمای عموم ضایق از نواید کونا کون لذات
 اندوز انوار کاسیابی و خورشیدی گشته این نعمت را بر مغفرت ساید ایام و
 کلکونه جمال شهر و عوام ساخته و در دست جویم هفتم ماه مذکور فرزان سعیدین
 و انصال ترین واقعه شده آن عمارت و کشتن از رنو و جودان بود
 اختر برج سعادت رنگ پندالتی اقیاب گردید بود از انجام کار طوی
 بر رسم سیر و سنگاز جانب امورد و کلات که مسکن اصحابی آن حضرت بود و
 نوبت فرموده بخام مرحمت سایه کسوف فوق آمال سکنه اند بار که است
 کس دیدار فایض الانوار بودند گشتند و چون ترکمانه خوارزم اثر او فایض
 آمد در طرن که منتهای عموره سعادت امورد است بورت اختیار

و بنواری

بنواجی نشا و درون و اپور و اطلال دست لظاول و اضرار میگردند
 اگر چه ایراسیم فان بموجب حکم و الا یا صحبت موفوره در ناحیه درون
 موقوف به تشیبه الظایفه مامور بود اما چون غزم ملینت استمان
 بودند آنحضرت هرگز توقع آمد از کسی نداشتند و کار را با مید برادر و
 نکرده استند لهذا بطیرالدور را با پور و اضرار در هشتم ماه شعبان و
 یا فوجی از سزویان جان تارا یلغار و جهل کشیدند در سینه روز طعی کرده
 در محال مستحق طرین دست بر آن کرده رسیده بر حال الت زاده
 مستیر نشا و عورات این اسیر گشته بید و اموال و ابر و اوراق
 و مسکن الظایفه بروجه اکل لعل آمد و ایراسیم فان نیز از آنها جان مامور
 به عینه شریکینه تک و سکه هر چند است الظایفه سرکش را بدستاری سعی
 ویران کردن فرار کوه تمال کامل گشیده روی توبه بجانب ارض شش
 سابقاً صورت نگار نشا یافت که پس بنام در صین توبه ریایات منصور و
 بجانب آذربایجان افغنه برات را که باین عهد و الا عهد سبکی

بسته بودند مخرص مخالفت کرده سلسله پنهان فساد می بود در آنوقت
 که خیمه خیمه موکب با یون بجای برات رغب امکان دهایی دور و نزدیک
 کردید ذوالعقار خان کس نزد حسین و علی کس استاد بمقاد الغزین شریف
 لکل حشیش از واسطه او مسازاده نیز با گروهی ابوه بغوم اعانت
 وارد اسفزار شد که سایه بیاد می یکدیگر از دم نیخ پتور طالع نو وارد بکر
 جهنم بود که جوهر انزلنا الحدید فقیه تیا کس تدبیر از ان بداد و تصور
 در عالم و هم جاک امکان قلوب اعدا است رحمت بود بجات کسینه
 بجای ساک راه بر سیلاب و شتابش کدز بر اقیاب مسند و بعد از
 ورود با سفار مستیاق از طرفین صورت اسکلانم نیان و حسین غلام
 استخلاص امر از خود را در لیمه اختیار ساخته تر لفته استکانت این
 مشور بر بسته عا رحمت اولاد و نسوان محمود لکاشه کاکه نیاز
 ساخته مصحوب ملاز عرفان سعته خود و اسحق نامری عالم سابق نزد خرد
 از جمله آنرا کرد های عفو حد لوانه بود در سال خدمت و الا نمود مسوا

ربه قبول یافته تمامی سرایبی لود کور و نایبها رده نفر بودند که سلیم
 مستناده کان مدبور کرده الشیرا بانیل مرام و حصول کام باز کردار بند
 ستن علیهم نیز و نفق محذات مرادق سلطان موقوفه را که در سنستان
 باب استنهار دست با ملاز خفوان و استحق سلطان روانه درگاه سپهر
 نرم فتمه مار کردید اما با و صومست به این حال که به قدر لطف و منوت و
 ریاره او مبدول شدیمی بالیت که مادام ایجات کسر از ریفق و
 ماعت نه میجد یافت دیاطن ظاهر کرده دو سه هزار نفر علی را سیر کردگی
 سیدال باعانت ایدالی ابرات کسرتاد حضرت علی الهی بعد از وصول
 پنجر معتمد بر تعیین کرده آن دور ختم بزم عفاف را همان روز از کاه راه
 خواهر سیر او از یاصفیان روانه کرد و کسیرم استابی رسانیدند
 بیت افراز می تسلیم خسته رقم در مضار و قایم مشکور میل
 مطابق سال یک هزار و یکصد و چهل و سه و چهل و چهار
 ششم یازدهم ماه سنه حشره فرجام صیام سال مذکور نیز اعظم بوم ششم

شهر بند جل را بیت اغلا بر افشسته است شهر کستان شهر کستان
 ریم را که از رنج لیمای دی در سر اما بی جو پیار و ز دایا باغ و گلزار
 مشتاق داستنده ابلجای معین در رسید و منر اسنان باغ و منان
 نایمه اطراف چمن و صفای ماهوت را از جوشش لاله و ریجان و
 سیرایرده مای رنگین و خیم گلگون پیارا شده گلشن لاله و
 قلاف یکان برک سپید شده کرده سبزه دستنه و بنجر بر گرفت و
 و شه بر که سیر و کشیر برداشتند شیرین ان از موبوم دزه در برود در خیم
 از شکوفه کلاه خود بر سر نوز و زفره و ز سبزه چون پیرا الملک می آورد
 و جنود اردی بهت راه قنقنه و عینا کران از کستان لبیت بزم
 خردا قی ز لبیت یافته قامت دیران آراسته قلاعه زرتاری کوناگون
 و حبیب دلان تان از ز سرخ و سفید مالا مال ششون گشت و
 بعد از انقضای جشن سرور روز یکشنبه با زدم شهر سعادت سرجام
 یا فریدونی و کوه کبه کبک و سی آید ارض فیض میان بهترین طرف

لغت

نصب خپام رزین قیاب کرده دیر اسپکه چند روز از خون خواری
 دشمن خون امان روزه در این بسته بود در آن روز
 را عید خود داشته از لذت خون استامی کام بسته چهار ایله شسته
 خون خضم بر چشم و بوزد مال و عینت اگر شسته هم بودند مستیر و
 بحر ابراستی ابلال سوال انگاشته مهر روزه از کجینه امان رزم شسته
 بعد از وصول موکب طوف سر جام بمنزل لوجکان من احکام جام بنه و اخر
 در امکان که است موافق آداب سیاه بگری در رویه رزم کسری یمن
 هر چوخی قراول و تربیت مر اول و سوبه منقلای و قبل کسری سراسر
 سه قول معز کرده برای قول ساقه و سول طرم کین از نبره کناران
 روح فشرین و لعل کجین مرم آیین و نون جان و زینور ک جد اکان یمن
 و با اذوقه شش روزه راه باط لومان اثاره نور و وادی کین
 و قوچی از مقدمه الحبتس که روی از سکر بر خروش و طیش از باط
 مذکور جمادول بحال شمش و نکیان و سوزبان انداخته تمامی الحال

بمؤمنین و یغما آورده فدیہ یابی کرد سر راه واقعه بود مخصوص گشت
 مقام اراده دیران معنوم و مقدمه طومر معنوم گشت و روز چهارم
 سوال مکان موسوم بقبوت سرسبز یعنی مزارت مغز و میس نشان
 رزین مگردان قیامان فولاد سیکر ادریده و دیده خشم دور در چار
 آینه بکه تازان سستیره خوار سستش تبت زورک سبانه دیده بعد از
 با فوجی از حکمت جویمان لغزت طراز و فتنه جویمان کینه برده در حوال
 شهر مزارت رایت اوز در زم سار گشته ذوالفقار خان نیز با پلکان
 جوهر طلا دت چون سستیر از غلاف برآمده آنز و زدلا و ران لغزت نشان
 با وسعت حوصله با عهده تنگ نزدیک باغات ستهر با الطایفه سکنه ساز
 عرصه خشک گشته حوالی شام که طرفین دست از حرب و پا از مصهار و
 طعن و ضرب بازداشته سیدال علی با جمعی کثیر از سوار و پیاده بغرم
 سستیر چون تهر شکسته را که بار دومی با یون میوسته بود پیاده مصفوف ساخت
 از میان آن چون سباده دینار شکر طومر اتر کردید سستیر بخرد سوار

از

از پرده دراری طلعت بیل و تمام کرد لشکر و خیل دیده ستاسای سبتم
کنند در جنبی که بنا چنان قییب و تو ایچمان کیوان بنبیب تنک از صریح
صفوف و نظم ترتیب بازداستند اکثری در منازل خویش آسایش گزین
و جمعی هنوز در خانه زین بودند که آنکزه و غنای در کنار آمد و بعد ای
سبیلک و لغت طوطی کوب در خشک شده از اتفاقات برچی در
سرنیز یکم والا اصدات یافته بود آنحضرت بعد از وصول بار دو سپهر
کو کجه با سطوت برای و صولت صرغامی برای لغوم اردو یان
برج طیب اساس برانده بود و صلوات نموده آنرا نمونه برج امید
ساخته بودند معاصران آن افغانه نیز از میان آن نیز با فیتله های
نوزان مانند خیل نجوم از رود کنگکان ظاهر شده جمعی از ایشان
احاطه برج کرده آغاز خیرگی کردند و ضد بوستیر دل که زمره سیفک
در برج سپهر از هماتش آب میشد با است نقره انان لعلگی که در آن
زمان در موقوف حضرت حاضر بودند بعد از آنکه از بوارق پیغمبر

و تفنگ آن برچ فاکتی را پیرم الشی مستقیب ساخته دلیران حشم افکن
و بیداران قلب سکن نیز از موکه طغوزار پیاده و دوست پستیر
بان تیره روزان در او بچینه از جوی پیغم ابدار آب بر آتش آن فتنه بکن
جمعی از آب ترا از سر منزل سی دور ساخته روز دیگر طرفین بسته
قتال و ایستای بدال کشته رایت طغوزا سوکت و فرجی است تحت سوز
قد بر افراخت و غر بونای و کوس و دلوله خروس در خم جرم استوار
سوار و پیاده افغان مسایقن سب برای ساز حکمت مانند زیر و
و بم تعدد رستیت فراز کوه تحت سرفور در کفنه آنحضرت نیز با کوه پی
نقیبچان کیوان سکوه منوم س کوه کشته بکن در پوسته بعد از آنکه
از آب خوشگوار خون اعداد اطفا را بیره حرارت و سبکین تر تر در آن
سده طابین آنک مرا حبت کردند و نوبت دیگر که هوا خوانان مصاف
و آینه خورشید شفاف بود طرفین عزم مصاف کرده چون ایگاسه فروزه
آب در شیر داشت در عرصه آسمان طرم سوزش آنکند از او ای رود کوس

حرب فرود کوفته برف تا پیش افروزی نایره شتر ارت از چاه حسبت
 و باران آغاز نیز باران نموده جانین تر آید شسته کام و بمبوقه مکان
 خود باز گشته بعد از چند روز افغانه ذوالفقار خان که بمبت است خود
 در زیر پا و لوتس جلالت را با دهماد گشته خود را در تنگای زبونی
 دیده نزدیک است که جانم جان بر تن در بند و همه و همه از موکد بایگان ساخته
 همه کردند که ایند فقه تار من در تن دارند نکبتش و کوشش بر درازند
 روز دیگر که شام سیه در رون ریح و کسان تو او و کوا در از تنگ
 ظلمت منجی و تیغ خورشید را انجا شتر صبح صیقل ساحت ذوالفقار خان
 نظر عمید دو شینه با کرده افغان بگردل و یکجبت بمبت مجموعی بیرون آمد
 که قلعه ساغمان را که نزدیک کوه کوه است بود بطرف در امکان نوقت کرد
 هر روزه از اینجا بکامه پرداز شوند از بطرف نیز ضد بوسرور یا فروزی
 و فرض آرمی عرصه دلاوری گشته اولانگی بیان براده از دو جانب برابر
 بلکه بگز از نور زمین و بهیو بر جلالت سیر عزمین زدند تا ساعت

ایر بلا فطره هیزد براق اعلیٰ صاحبیم اینگز بود و هیچک از دلاوران از آنها
 بهلو سگاف کلور و شیر میلو پتی میگذرند تا اینکه بناید الهی بای تبات دست
 از پیش بر رفته است و میفاد سپهرم الحیم و یو لون الله بر بیلور
 بوست آنکه یک تا زان عرصه و غابور نیز بر قلب آنها بدهد و کشته
 جمعی کثیر از ابقان عرصه سیف و نایقه راه نوز طریق قرار و فذلان
 شسته تو بیانه و تقارفاه انبیا ن بدست اندولست روز در المکان
 لغت اندوز مقوکوبه فیروز کشته هر روزه دیران بنویسد و عدم الله حکم
 معام کثیره و نایقه و نایقه و نایقه ای لم مالیتون لیتها و الدینا مرید
 بادای بی عزمت را بجا اول اطراف بترکت ساخته و دولست و
 سیصد هزار کوفتند سوا بی سب بر اموال بکلمه اکمشاب در آوردند
 و آنجا هم روزه از فلقه بر آمده لیست بر یوار حصار آغاز از زم ساز کرد
 در ز غایت دلاوران سپهر بگذرید چنانچه دلتوازی بنوب و سنان
 سترازی میباشند روزی میگذرند که نیزه حطی دیران چون حطوا

مهر تابان سمری از سگاه فلک پایه بکنند زیند و سیمین منبت در صورت
 مانند حامل الراس الامتات با دست و پنجه بر خون سر سرستی نظر بفرمایند
 از جمله ایام توقف اینک الهیادان که سابق از ارض اقدس روانه و
 مار و باق سنده بود در منزل مذکور جمعی از او باقیه یا عیسی و مار و باق
 فریم آورده بار دوی علی پوست و سمر محمد سلطان مرد از منزل مذکور
 یا سه هزار نفوس کفر خوار نیاحت توابع فراموش کرده بعد از ورود
 اینجا با مصطفی نام ابدی حاکم ملت و کس خشک کرده حاکم مذکور یا جمعی از
 اقله مغتول و سراسر در ایام کفران انقاد حضور و الا و ملتجان با دست
 کده بگوزه لطف در آورد چون همت کشتی کس معصوریان بود که اطراف
 از یوم برات حضور بنود سود در دست و ششم سوال دو هزار نفر
 از سپاه لطف فرین را سیر کردگی کار امکان رزم دیده با توئیانه و
 سپهداری بجوانت سنگ لقمه مامور ساخته خون آب بر روی طغیان

بسیار

از سمت زندگان و بگوشان که کدز کاشیست بسیار جای که میسر بود عازم
بلن مالان کشته و هنگام ظهر که محل موسوم بده تویو محل کلا در وی حضرت
لستان گردید کرد افواج قاهره از چند میل راه کسرس دیده اوقات کشته
لغزور جیا ولان لشکر طوار کرده دیرانه از قلعه برانده تا بنید یوارا و
سیت قرینش ایاب که حصن عامر بود اما در خنک ستر حضرت و
طل ایبی که شتاق حین روزی بودندی الخور سرور در ایداع
مفقو لطف ایبی از استه هر یک کردن خرام سوار و هیبانی کارزار
شدند و لطفکچان بناده و قویانند را با قول کامیون از پیش رو و حقا
امعان و ستماندند که انظار بفراموشی حکم سازند و خمشان با بونی
اندلاوران اثره و نمایدان حضرت قسز که لفر بیکه تویر جوزارا
دو بیکر و یا برق سیف و سنان خرمن هم خشک و ز را توده فاسز
سیاستند از لیت سرانگروه در رانده مابین علمه و ایشان فاصل و
و پاسس حایل شدند از یک جایت دمان اشبار توپ و تفک از دم

تفسیر

نقشیده زمانه از عصاره قیه با نفاخت وقت مستعمل ساخت و از یک سمت و
 رحم و سنان زبان طعن در از کرده بخواب بیل بخزوت الاما کنتم بعلون
 بنوا سنازی پرداخت آنطایفه چون قهر که هزاری بکانه از دو طرف خود را
 دوچار بجهت و گرفتار شدند و درین آسنگ سزار کرده سیر کاران
 که تا آن زمان از تقاضای فغان فدا شده منع در کردن داشتند با ستاره و
 سر از سلسله خود داری کشیدند از دو طرف خشک و جنگال دیر می بازیدند
 بکنیتن و بستن و درین سکتستش و برداشته جمعی از افاضه را از دم
 تمییز آلتیبار آب از سر گذشته بگردن رسید و فوجی را در نهانهای غم
 آب بگردن رسیده از سر گذشتند هزار نفر مسیحا و زیبا جمعی از زو ساد را
 و آب سر بباد فدا دادند و علم و تقاره ایشان بدست آمد پس صد نفی فلک
 حیاب منظر و کامیاب بجای منزل عیان تاب کشنده است و سلام مقبول است
 بدیوان و نقد سستی گرفتار از ملک تیران عطا شد و در اسراف
 ایکنه جمعی از مشون بات از کسب کفره لیا طبع معززه در اطراف رودخانه

بقوادلی افتد امداستند و از میان زد که بر کلک مقابله غیار نوشتند
 در یافته کمر من سر راه ایشان از هر بر و کد کشیدند یا تنگ خنک جنگ و ساز
 و تا بای حصار برات بدلول کریمه افمن اهل القری ان یا سیمم یا سیم
 بیانا مخالف اواری کردند و بمضرب ضربت متشیر زخمه زن چار تار بیکر
 عنام ایشان کشند روز دیگر که حسر و نیز روز خورشید فادور یا کویک
 بیک اختر یانگ سربل مقتدرات این رود نیل قام کرد عازم بل بلان
 کشه ذریع استگاه روز تقویه تا کمان که در کنار بل واقعه است نصیب ختام
 قامت کرده بکام او حرم بر جهای متین بر اطراف اردوی ظفر قرین سر
 سپهر برین سوده هر یک از سران و سرداران لشکر دست خود حلق و
 مورچیل ز تب بدده تیمان نومی در عرصه خاک بنیاد نهادند تفصیله ده یوم
 که هستم ذی قعده با سنده لا و رفات تا یمنی که حکومت او به فلاستان و
 عوز و ساحر سربندی دانست یا سه هزار نفوس تا یمنی و او یما قبه وارد
 مسگر فیروزی اثر کشه از نواز سادات فدیو عصره ور کردید و از سزات

اموات

امور ایگه در میان ایام روزی که مذکور میگردد طرف صحرای سواری میرسد
 کرده بود برآمدند همانندم تو بجان افغان حیمه مبارک را بنظر در آورده
 نوبی انداختند و کوله آن سق چادر را سگافته در جای که من و الا انداخته
 بیشتر در کناروش بر زمین آمده بگورم پسر جاک استند و نمازگزار
 این نوع خطر که از وقایع عجیب بود بر سر دراری حفظ ربانی و قوت اقبال
 صاحبخوانی محلی مینماید چون بخوید که فرستاده کلک بیان شد که غری
 برات که عبارت از منزل لغزه باشد مفرد بران این فاجعه جانب جنوب
 شهر که سریل مالان باشد مغرب خیمه فلک و سزاسته طرف و
 شرفی شهر فالی شده اند در چهارم ذیقعد فوجی از لشکر طواغیر را
 با تو بجا نرفتند در ک میان ما مورساخته که از آب هر برود و در کشته
 در محاذات قلعه کرم در جانب شرقی نوابی توقف انداخته راه عبور
 و مرور بر افغانه مسدود سازند در روزیکه ما مورین عازم سمت شرقی
 بودند حضرت علی ایمنی از سفر ضلال و عساکرت غری از سنگ لغزه

مستوفی شهباز که تا از نظایفه بسبب شرفی توانستند بر داحت که تا
 از روی الطینان خاطر در مکان مقرر مقام و مقر و برج و سنگ را بی خود
 توانستند ساخت معبد اسیدال با فوجی از افغانه عظیمه و ابدالی از در
 ولادت در آمده سر راه برالین گرفته بکنک در بوست در برالین
 و مسیه و بر کدکان ملت و طرم و حجام با قدم توکل بعد از قدم
 کرده از نظایفه را سنگت فاش کرده سر و زنده بسیاری بدست آورده
 و بعد از چند بی چون محل توقف اردوی شرفی از قلعه دور بود بمبت و الا
 به یقین امکان معلق یافته شب بینه او از دم ذی خیم یا جمعی از خواص
 خرمیت الشمر کرده روز دیگر به کام بیخ صبح شکر بخوم از مس کرد
 عزم کوم و سلطان زین کلاه مهر بارایت کیمی افروز از سنک شرفی
 آغاز ظهور کرد اردوی بمایون را از اینجا حرکت داده مستوفی فریه اردو خان
 یکفر نسجی شهباز افغانه بیباک بد زمانه فاساک که سر راه برالین
 تاساک گیرد خود در کبر دینیت مجموعی از آب مالمعت در آمده چله تازان

برج

طرم حکم و الا بر استان فاخته است از تا گوید بند تعاقب نموده جمعی را
 هلاک و جمعی از روسای نامی را اسیر هم کند قرآن ساخته تشرود و اب
 به ست اورزند و لشکر لغت از یقینا به ترتیب در کمال آرایش زیب و
 با عنایت کسب آمده فرید اردو فزاد و آن حضرت عطف عیان سینه نظر کرده
 دیگر از وقایع مستوفیه آن ایام اینکه در میان مردم ذمی از اسیران قرار
 دلاوران لغت استان بیاحت میمند و حکیموی من اعمال بلزوان
 و ما مورین بموجب زمان آن نواجی را عارت کرده و جمعی از اسیران
 اوز نگینه را که در اسنمن منظر آثار شرارت بودند عرض مشع بیدرنگ ساخت
 یا اسیر موفوز و غنائیم نا محصور واردم که منصرف گشته بر گردگان برام
 بوشش غلام خورشید سعاد و پیره یاب انواع احسان و اصرطفا شدند
 هم در آن لووان محمد مومن بیک مردی که سابقاً از دربار کردون مراد
 حکم بجایوت نزد عبده اله فان حاکم بلوچستان رفته بود که آن را و
 از لطف بر سر قدمار پیارد و مراجعت بخر گشته سندن عبده اله خانرا

در حق و الایک سینه سینه ایتمثال آنکه عیب بداله فان بعد از وصول
 خطاب استغاب فدیو یوثریا حجاب بد عبت انی عبده انه وانانی الکتاب
 رب اذاب کسوده از انام و تارک بیامات ساحت و بندارک سرفنده
 برداحت در ضلال آنحال منما پس او و هزار بار خات عباسی
 حاکم سینه مجاده واقعه سنده در آغاز اشغال نوایر حرب و
 طوره بر سر عبده انه فان خوابه از یایی در آمد و بلو جبه چون بدند
 که بر سر دار ایشان ابفصیه آمد روی ارمو که حرب بر تافته ابر محبت
 و امیر ایلیا ولد ان عبده انه فان عولینه مشور بر شوم اینواقعه کوشته
 مصحوب هم خود بر قافت مومن بیک شکر سنده از موقوف و الایتم
 فرمان ریالت بلو حستان با اسم ابر محبت که وار ابر عبده انه فان
 بود اصدار ریافت و برای مستراله و هر یک از اولاد و منسوبان
 عبده انه فان بار سال ضلایه و الثواب لغینم نفقات استیمار بخل آمد
در بیان مقدمات فراه و کیفیت و محصور می آن بر آنکه سال

یا یابی بان سده محمد خان مردمی که از سنکر نوره نیاخت تو ابراهیم فراه ما
 شته بود از قتل مصطفی و صلیب قلمو جا و کشیده که در ایام نیا توفیق داشت
 ثانی الحال امام وردی بیگ تاد لئونایب کرمان یا حاکم سیستان
 و قشون کرمان و سیستان با اتفاق محمد سلطان مجاهده و شتر فراه ما
 و مقر شدند که طبره الدوله ابراهیم خان یا قشون سرحدات خراسان و
 از راه طبرستان کبلی عازم فراه شته بعد از ورود او و تاجی سرگردگان و
 حسب الصلح او بفرستیم استقام نمایند و در حسن آمدن امام وردی
 بیگ جمعی از قشون او بموجب ارشاد اقدس نیاخت و کرشک و است
 من اعمال فتنه مار میس گشته مامورین نعلبه سبب ستوری و اسل قلمو را قتل
 و غارت کردند معاصران آن جمعی از افاضه علی از جانب حسین علم و ابدار
 سیرازکی بار و وفان نام که در ایام استیلای امغان حاکم لار و بیدز
 بود بدافتمه بر فاسته صید و شکار آن شته و مامورین با سیر و عنینیت
 وافر گشته یا امام وردی بیگ ملحق و در کام سنکر کرده نیاخت آن

فواجی و فراه برداشته اند اما متواتر آن ورود را بر اسمی فال بخود و در
 نیز تقاضای ترک مایه کوب لان از سفر خیر اثر میا موعده رسیده ابراهیم
 رونق نشان نمود خود را موقوف و عثمان غریت یوزم بنیستان
 معطوف ساخت تو صمیم ایتقال آنکه چون در صحن توقف سوکب مایه
 در ارض فیض نمون اول سلیمان کوکلات و میوت مستقیم دادن جمعی ملازم
 شته درین اوان ملازمان مذکور بنحو تعهد بر انجام و روانه ساخته
 بعد از ورود بجد و اسوان یا اعتبار است رجز خوشنظر الطایفه البقاع
 مایه تزارت و دواب و اسباب رعایا آن حال را عازت کرده عثمان
 خایر یافته نیا بر وصول بنجر ابراهیم آن مجاودت قامود فوجی دیگر ازت که
 بیکر کردگی اسمعیل سلطان خرمیه و علیقلی بیگ ساریو لیلو یا عانت امام ورد
 نام زد شده فرمان والا بفرقه از پوست که امام ورد بیگتا ورود کردگان کسب
 کرده جلوه جلادت را از جانب فکمه کشیده وارد و امام ورد بیگت بر خلاف حکم و الا
 سر کردگان بکشید برای اظهار سادت در سب و شتم و زخمی را از مکان سالیان پیش برده

نواره که تا علمه فراه یک سینه رخ و بیم مسافت و از دست کرده نزول
 و ز در و ایتان سنگر علیهم در میان برادر ذوالفقار خان ابدار را
 ر فراه بود با فاخته فراه در حوالی سیلی کوه فراه زود سر راه
 تان از فتنه محمد سلطان با سر کرده بعلبکجان کرمانی در سوکه مقتول شدند
 فاخته جری کشته و ز دویم سیوم نیز بکین معاطه را در سپس آورده در این
 دگر که از سر کردگان بهدید و عساکری که از سر کردگان یونان مامور شده بودند
 بر وقت شتاب رسیده دست فصحا بجهت تاب طاقت آن کرده کشته
 ست فاخته یافته و یا لهند نواز ایتان قلیل و جمعی زنده دستگیر
 بجایست فراه فرار کردند امام وردینی سبک سبب این خود سری که سنگر
 زاده بسوی خرم او دو سر کرده مغیر تقبل رسیده از نیابت کرمان
 رد کی سنگر نزول و باقی سر کردگان و دهه دوران در از ای این
 رخ بغنیات و نواز ستان سنگر کشته و بعد از ورود موت از
 ناکمال که روسای او یافته سعادت یاب سنگر در بار سپهر بغنیان

سندنه البتة ترا سیر کردی ای معین خان و ابراهیم خان استا طوبی
 یا فوجی از او افواج قاهره مامور بحاصره اسفرائین و لغا صله پسند
 روز جمعی را سیر کردی سردار سلطان فراتو لولو فرم دست برد روانه
 ولایات مذکور ساختند مامورین شب اعلی قلعه نیز بسواد آتینجیم قلیل
 حینم کین سیاه کرده بیساکانه از قلعه اسب طلاوت برانگنخته رزم
 جویان بهرام کین از کمن کین در آمد پیغم در ایشان نهاده و
 سرور زنده بسیار و دواب و عقایم پسما ر بدست آوردند در چهار
 سایر محاربات **سیر کردی در ایام توقف بو قومه بوست بر سپهر**
اجمال لکنه روز یکشنبه مقدم محرم سنه اربع و اربعین و ماهیته و
 باز از فاخته با ذوالعقار خان یکنه پد معاهده کردند که تاریخی از ایشان
 بافتیت در کتس و کوستس گونند پس در وب قلعه را مانند چشم
 بصیرت خود بسته یا تحبیت تمام از انب نریر و عبور و یا فر اولان آغاز
 شد و تورا کردند حضرت لعل ایچی از فرار مسطری که برای کماستای

قصای

صفای بستر و دست تریب جافنه بود بعبادت هر روزه مستعمل طهاره
 دند که بدیده یانی دیده ادراک قسم ایتماطه کرده قبل از آنکه قراولان
 هر سائند بر مرکب اقبال موارد با فوجی خود کتوار عازم کارزار گشته
 فوجی از جانب شرقی بر ایتان لغین و خود با جمعی از سربازان ^{الطایفه}
 سب انداخته سرور زنده سو فوار ایتان بدست آمدند از فو لا اضطرار
 در آتاپ زده نامه زندگی خود را در آب گشته و ذوالفقار خان نیز
 در رودخانه از اسب علییده نیز دستنی ظالم بر رفت اما اسب کوار
 و با زین و براق بدست آمد چون تنگ زیاده بر سایر ماکولات در قلمرو
 بت نیاب بود در طلبت سب فوجی از الطایفه تنگ گشتاس برای ^{کفصل}
 سب گشت که رفت حکم والا فوجی به سببه الطایفه تنگ کبریر ^{داجنه}
 هر آنکون بلخی سوار از جان سب سب ایتان بر اینجست و بر روز ^{سب}
 این پنج از پرورن جرم سوار سب تنگ بر زخم انگزوه می بخت
 ایکنه زمان محاصره و چهار ماه ^{سب} منتهی دیانت سیدال که از جانب

حسین علم با فوجی مجاورت ابدالی داده بود چون اکثر کربلای کربلا
 محاربات عارضه نهم قوا و بقیه از فقه ان فوت گرفتار برنج و غنا
 شدند لهند ادرست غزه صفح جویا سفار شهر برآمده بی سپرد
 که بر شد افغانه چون با می تخت راست و اسما کن را بر دست
 دیدند چند نفر از روسای ابدالی را نزد الله یار خان که در خدمت
 صدیوالتیم به تالی می بود روان کرده توسط سفاعت و مستعدی
 بنا در کار مرآت و مستعدان فناوری بی با جمع از روسا ابدالی گشته
 هر چند که عنفای بلندی بر او از بهمت اخفرت جز در قلعه قاب شجر ملک لند
 ششمن نیکرفت اما بنابر صلح وقت و استمراج کار انظایف کسب خاطر
 در سخت گیری و ایاد در نیامد بعد از مراجعت سر ستادگان ایشان در
 ابراسیم خان نیز در همان روز اردوی کامیون گشته منظمه نظر افغانه
 ان سده که حسین علم با عامت ایشان می آمد که باعث رفتن ابراسیم خان
 شدند از قول خود کنول کرده میقام دادند که افغانه بر ابعی حقیق اسیر

کس

پس روانه فراده کرده اند پس بدانه و مهول خبر مفیضای وقت عمل کرده
 خواهد شد آنچه مرسوم چنان نایره عفت کشته فرمان والا صدور
 یافت که مفاطم این امر حواله شبر است من بعد فاخته از آمدن ممنوم
 بوجه در می لغت و قلعه اری کوشیدند **مغویق ایالت برات**
یاله یارخان و طهور نزد دستگیران روز دیگر که بندوی بره رود
 شب از بزم کوب کسک فته را از دامن فروریخت و آفتاب زرد کوب
 بعد از تنگ کشیدن برداشتن جرم بینی او ریخت از بسنج دروازه برات
 و از هر دروازه چند نفر از سر کردگان ابدالی وارد اردوی عالی مستعد
 انجام امر مقرر شدند و صدور دستور امان و نیازمند تقویق ایالت برات
 یاله یارخان شدند دوباره این نمایندگان برای انجام کشته الله یارخان
 یایالت برات سر فرار و فرمان بجا آوردن از لب فوق افتخار و امتیاز
 ساخته تا سر کردگان در بچیدیم ماه مذکور روانه برات شد و بعد از
 دو سه روز از یارخان با رسیدن نواز عظمای بیخ دروازه و روزنای

صاحب نام و او از او دارد و بی نظیر زود و سپید سپاهی
 لایق موقوفه شکار نظر ساحت و بر طبق عرصه اختیار مقرر شد که ذوالفقار
 یا احمد خان برادرش مرخص بوده روانه فراده شده اقامت گزین زاویه
 اعتراف با سواد به یار خان نیز نیا سر کردگان حضرت افغان و نظیر است
 عصر روز دیگر فاعله قلمو مالی خان افغان را مستشاره عرض کردند و
 که جهل هزار نفر علم به بدد ابدالی سزای می آیند از موقوف فرمان مرخص باشند
 نه اولاً بینه علم بردارند چون اینچ در نوع سخن و ابی عاری از فریب و باد
 ارتکاف و جمل و زمی مبراد پنجم دادند آنندولتی که مطبوعیم سالها
بر سینه راه خانه خود و بردارند علم ابدالی برد و با یکدیگر ارتباط
 صورتی و معنوی دارند اولاً باسم اتفاق کرده با سپاه حضرت پناه
 در سو که کین خود از نامی نمایند التوفیق در مجاله بر رو هم کشیدند
 پس مقرر شد که در آن مستوفی و اول کشته نهال نیره و ستانرا
 که در آن حذر روز ما منظر بهار سار کار می در حدقه طبع حیدر کرد

و شسته کام مانده بود از توپیا رتوق خشم سیراب سازند الیه یارخان و
 با سر کردگان ارشدین این خبر استغفنه حال شسته با زر و می نیاز
 به رگاه مذکور شدن نو از او آردند چون عهد انظایفه را امستند سحاب
 مانستمان و آفتاب رستان اعتباری بود و عهد الغنی فان با بعضی از
 سر کردگان مامور بتوقف در اردوی معلی و الیه یارخان رحمت مهادت
 یافت و در دویم ربیع الاول عریضه از جانب سر کردگان مامورین اسفرا
 یعنی برای یک ذوالفقار خان بعد از ورود اسفرا با سیدالکر از وقت
 فراتر از زمان در اینجا توقف داشت افاغنه اسفرا این را کوی سینه
 روانه فراه ساخت چون این معنی از دلایل و اصحی نفاق بود یوسف
 سر کرده باز نگزانی را با یک نفر از چاکران در بار روانه قلموس خسته و
 باله یارخان و بقیه سر کردگان بهتدیات و حسرت لیکتر و تنعمات
 دست آینه و کسرتانند و فرستادگان که خبر رسانند که افاغنه و
 باله یارخان و طعمان بعد استان کشته در مقام فکرمی میباشند پس

عبدالعتی قازا با بعضی از روسای که در اسکندریه از بودند پس نظر
 مامور ساخته تا فی سراسر دکان که دوده جمل و مرکب بودید مانند مرا سپاه
 جال افکنده یک فلم خط لطلان بر او واق سازگار می کشیدند یوسف
 مذکور چون دوباره صداقت ورزیده انده بود از حکم اقبلا یوسف
 او طر حوزة ارض مصیون مانده بر حفت معاودت یافت **در جهان جنگ**
یا لیه یارها چون انه یارقات سیر داری حصانت حصار و سخت روی
 متانت دیوار کار خود را در مقام دور روی بگردد دست امید
 جیل المینن این دولت کسبت بمرمت یرج و اسلحام در بندگ پر دوزخ
 رنگ سینه رای ریخت و در ستر دم ربه اول فوجی از زور و
 کوشان لفاق سبب را در سب سپاه سبت فله سینه فرستاده اظهار
 از نیم سینه بلان روی خویش را سرخ یافته مجد خبی را بطرف بادو
 عیس وان کرده التان نیز پیارم از سر باز آمدند و مخزن موسیقی
 را ملی با جمعی کامل سب از حوالی حشر فرقت تیاخت باد حشتت رفتند

فی العوز

بی العوز با مروالا تجمعی سنجاق او مامور و لو کوه و الایا فوجی از نیادران
 حیران که هر یک از قیض به دم حکم تانی عزرائیل بودند عازم محل موسوم
 بحیران که مغربیا بیان بودسته افغانه نیز همیسات مجموعی از قلمه بیرون
 اند که بهادگان از یاسب کوه و سواران از لیت دیوار بست تا یک ساعت
 سب آغاز حرکت کرده تا راه ستاره ریزی کلوه نمونه روز قیام و به
 تیارک سوله لکت و زینورک سطل زمین را قبه پر خم بتانی قام ساحتشند
 و آنست را ضد یوفیر و زدم کان مکان که اینها و رو ببلوغ بوده بزور سازنده
 صبحکامان یازدهم بارغان برانده در در سینه کاو و سیر یایی فرار کرده
 از خیره سیری دست جلادت کشته بزندانست و فذلان صرفه بزد و
 در اینجا بعضی رسید که دلاور ایکه نامور سنجاق بودند با نظایفه برخورد
 از سغشم تا یک سیتق لامع که بر حضرت دیران بر مانی است قاطم
 سبباری از افغانه سایه بستن دیار عدم و یا ساند قاطم سده اند
 بعد از طغف عثمان سینه دولت نمودند و نیز یکد فوفاک بر کوه سیاه و ترا

سیر افغانی تیغ روین تن چون خول مسیاقوش رنگین و بار دوش
 زمین از احیاء گشتگان سنگین کردند و بکنار بارغان در سمت کمر زان
 در حین بر رود و با خود دویزرگ قلمو بکامه آرای عرصه کارزار گشته
 کوکبه والا بانوی نه بقابل برداخت از باستان صفوف حشم پانی
 دستی تو بچیان آتشین دم کلنای آتشین دمیدم بر میدهند و در
 لب آب از رود دمان ز سوزک زمانه آتش نیز بر با سیر سید
 قادر اند از از سرخ زخمهای کاری از خرابه لشکر سیمار بکند
 سیمردند و دلیران در بازار بریم و تیرای جان یکد تا زان حرف استی
 اعدا را از روزنامه ایام بگزاک بیغ جانستان سینه زنده بکام
 که صولت قلمدار سپهر یعنی مهر شکست طرفین عازم مقام خویش گشته
 بیخفتن مکران گشته تیمان دیار محطی در راه کفیل از و نه از خو
 زخم سیف و سمان از جان سیر سلیکند با وصف اینکه هر طرف که از
 کربان حصار سیر بر میگرددند بیغ مغفور سگاف در بران در سر زشتی

سر موی خود داری و نیزه بلند بسیار آن کوتاهی در دل از از بی میگذرد
 یا از شدت جرم در دل **سینهها بر آمده** برای دانه بخوشه بروین در بی
 او بختد و برای ست گاه کاو کس من کنکشان فلک می سبند با دو
 ما ریت سینهها متعاب می بسیدند و لبون سیر تینا سیر صبح ششم سبند
 میگردند لقمه کلوه که از دمان توی برون سخت بجان بودن فلک و
 میگردیدند و در عوض ماکول زخم تیر و کسان بخوردند روز بیابان و بی
 بصیرت گمان بمر سید که بی نیزه و جیل تیره سر موی و صورتش می شده
 و اسیر و مال دشمنیت زیاده از احوال هر ضمه من مسکتند چون
 کوب و مستعلقان المریا رغان در مار و جاق می بودند جمعی را با حکام
 با رعینات مجاصره ارک مایور سنا خسته مایورین ارک را لطف و او
 کن بدست او زدند **در بیان مجاریست کبوتر خان و قوم مستقیم**
تیا سید از دستان در رست و یکم بهم انانی تیا زکی جمعی از افاضت
 راهوایی بلند پروازی بر سر افتاده است کبوتر خان بال و پرکش اند

از حسن اتفاقات آفتاب جمعی از سائیان زمان او جمعی از سائیان زمان او
 از سمت مامور گشته بودند طرفین مانند شمشیر و جگر و بینی و شتر طاقی یکدیگر
 شده جمعی از آنکس و مبطوره عدم توطین و بقعه بویرانه حصاری که در نزدیکی
 کزیران بود کهنه سینه دیران نیز یا عاظمه امکان برداخته سگانه
 سز و زری مگناه هر دو ماه پابریکاب استیاب نیز کام سپهر گنده است و
 بهرمان همان از قهر و کین یاد او در آن طرف فرین منوچه ای گشته است
 از غلوه بر آمده فوجی از لشکریان کزین را بگرد محصورین بمن کرده اظهار
 بجهاد و شش بدوش و حرب سوزم کوشش با ولود و حشر و شش رو با ملک
 کند استند در بیای لشکر و زری اثر که محیط آن و برانه بود بتحرک حصا
 موسوی ایچار نمر انگشت و الا بعد لول فالخلق البحر طمان کل فریق کما اطلود
 ابو یوسف گوید دادند تا الطالیه داخل حصار گشته بیاران خود پیا گشته
 پس آنحضرت سواران خود توار و دلاوران نمره کند ابراد و دست کرده
 برد گشته راه ایتان بک سستی و لشکریان چالاک و زینور کجاست

پیارا

بیجا که را در محاذات راه بازداستند افغانه بعد از طوط در
 کرده پست برینت داده مانند موج از بی یکدیگر روان و چون سیل
 کوهساری عریضه کان بجاست قلموستانان کشته چو شمشیر
 خورگشت نیز نجویان غنیمت من الیم ما غنیمت اطراف ایت ترا و
 زو گرفته خواجهی و حال بینها الموح فکان من الموقنین بطور آوردند
 و جمعی از کثیر افغانان عزیزی بچ فک استند آبستان یک نمره وار
 در سرالستان در گذشت و جمعی بم بقید اسار گرفتار گشتند روز دیگر
 محلی منو مثال آراسته عبد الغنی خان و یاقی سران افغانان که در
 اردوی فلک مثال می بودند محفل اقدس بار داده هنوز یک نمره افغان
 سر بلیند گشته بود که بسیرار و پصد نمره سر بر سر نمره سر بلیند کردید
 سرگردگان مورد عطا و نوال و روسای افغان سر بر سر افکنده عرق
 عرق خجالت و انفعال گشته در بیان صرف کردن افغانه قلم اوبه
بشد از وقوت این گشته دل او نیز در همان روز و نظر تمام

خبر رسید که افغانه قلم او به رانصرف اردو اسمعیل خان استاید که
 در اسفرا این مامور با استخفا لایحه شده بود بیا مرزا ابراهیم کلاسر مست
 که در الوقت بکومت غوریان سرا از بی دانت در قهای این
 نقل رسیدند تفصیل این اجمال بلکه اکثر از فارسی زبانان ادب در خبر
 با افغانه در مسازود در تهرات هم از بودند اسمعیل خان بار قهای به گفتی
 احوال اینان و نیت اینان کتبتان بامور کشته در خارج قلم
رکین کرده صحیح گمان که در یک افعی بکلیه هم از بود مفتوح و در وازه و
 قلم کشته افغانه از کبکاه به سرون آمده قلم رانصرف و اسمعیل خان
 را با رفیقانش نقل رسانیدند چون قلم ششون بزخمه و او فرود نیار
 نقلیه اری کند استند پس حضرت ظل العالی فوجی را محاصره قلمه در بوز و
 و نیز در ضلال اینحال خبر گرفتاری دروشین علیخان هزاره به عرض اند
 رسید تو صبح اینحال آنکه بعد از ورود موکب قدس بخند و درات
 نفس و قهاین مقابل و اقوم کشته سیرم و ایاز یا جمعی نقل رسیدند

چون در و پس علی بن نیا میر می ورت با افغانه قندهار از جبهه سی
 درگاه آسمانجه سر یاز زده دلاور خان مایمندی یا جمعی از دلاوران و
 حاکمان به بنده او مامور گشته مامورین پورس برده قلعه لمرانرا که
 مژگن او بود بقرق و او را دستگیر ساخته بدرگاه مولی ارسال و مومالی
 در روز و روز و در وقت را که بوسه گاه سرگستان بوده به بنیم نیز
 کردن تسلیم نموده دوش را از بار خجالت کردن گشتی برداشت
در بیان شیراز و انجام کار افغانه ملامت آنجا
 در اوایل شهر رجب اله یار خان مستقیم الاسلام افغانه زایا سادات
 که معتمد علییه او بود روانه دریا بخرت در ساخته بعمد نمود که هرگاه آن
 که در قلعه و به محصور سیاه منصور اند و با کوم او که در اردوی معلومی باشند
 در حص کریدند بدون عذر چه سائی استان اکل قدر خواهد شد و
 از جانب آنحضرت تنه سول نیز برای قبول و وسایط مامور بوقف
 گشته فرمان و اولادریاب رحمت کوم اله یار خان و اطلاق محصور

او بعد از یافتن آن بارغان بعد از حصول کام و نبل در آن سوره در
 کنار آن است زن خود را پس از آن سخت و بار بسیار بی تری بر سر
 این فی لفت بر افراخت و در چهاردهم ماهند بود که آن حضرت با فوج
 ستمکار در گاه نوبه فرستاده از غایت جمل و غرور او از یغی و غی
 بی سینه و نفوذ بگوشش دلیران خنور رسیده باین سخت سو و گاه نگاه
 میگردیدند سخت و جامه عمر بسیاری از او فاخته فتنه جو از جو ما
 متبر ایدار استند و نو یافت و حمزه سلطان نو فلزی
 در جیبی از ایالت هرات بانه یارغان تقوی پسند برین و کالت و
 اعتبار یافته و با تقوی از یارغان تقوی پسند استتافته او
 ازین استخوان تافته منتظر نموده است که راه یار شده بود در
 انبای سترار گرفتار حقوق خدایات ضد یوکار گشت چون فطرت
 یک در و از راه از جانب آن بارغان بیاورد نو فلزی مخصوص بود
 متعجب گشت که هر گاه از قتل او از من سوز طالبانند نو فلزی و از راه

کنار

که از بروی کما سکان بین دولت خواهند گشود برای استقامت و
 این مدعا در شب ششم رجب امان فو فلزی که از جمله اعظم امان و
 و چند بی قبل از آن از آیه یار و رو کردن و در خیل دارالامان و
 دولت ابد نمان گشته بود از خدمت اقدس سید محمدی تقدیم این
 خدمت گشته روزه سده ای باران داشت که همزه در کجی سید است
 از در منع و جدال بر آمده امان در اتالی و مجاریه یقین سید بعد از ظهور این
 واقعه حمزه نیز بکلمه زمان قدر به تبع مقاصد بی امان از عقید امان گشته
 پس مرطبی از اطراف اشرقی و جنوبی هر ات نزدیک بقلبه نیاز کی قلمه سید
 اساس بنیاد نهاده از هر سنگی فوجی از بهادران تعلیمات مد فو فله
 مامور و معترف بودند که شیهه مجامره کار را بر فلکیان شک و غدا بی
 ایستادن مخفی بر کلور توی و لغت سازند بعد از چند روز که آنجا همه دیکر مغرب
 و سوای اطاعت مقام و مقری ندیدند از باب استیمان در آمده
 سید محمدی حضرت آیه یار و معوذلات و ستمند تدارک و ظانی مانت

شده پس در غزه ماه مبارک صیام که با شماره ابروی بی هلال است
 در آن آب از خون اشامی فروست و از قنار فانه اقبال او آبی
 لفر من السته قریب بر فاسته کرد فتنه فروستند ای کسب
 او تیره کوشش می افان کشته است چنان کویان صلابت برای صند از بوب
 و تکیه قلمه تعیین و هر کروی از افغان بوجبت امر او شتر از درواز
 سمت خود فوج فوج در آمده بعنوی لوبچدون علی او سعازات
 او مد ظله لولولیه و هم کج چون رست تیارم قلمه و فراجی لواجی کسب
 و اله یارور فقای او که استمول علیه افان سته بودند با مستور عنون
 عنایت سالم و عام روانه ملتان گردیدند برای حمل کوچ باقی افان غنه
 هم دو اب و الاله سر انجام یافته از ابتدای خاک ارض آمدن بود
 و ای منتهای راس الحد سمنان مکان سکنی چمت الستان بعین و
 الی از فوج فوج روانه خراسان ساخته و سر محمد سلطان حاکم و
 یام که کیفیت احوال او سابقاً فرموده فامه اعلام کشته با یالت بران

سر بلند

سر ملقبه خانی و بختیاب پاره هفتاد و شش در هفتم ماه رمضان با حکام و
تایین و جنود نظرت مسترین داخل قلمو گشته بساط مکن گسترده

بیان ختم و قیام مسزاه و کیفیت شجران بیخون عنایت الله

چون که سالیان گذارشن یافت طبرستان دره یابرا اسم خان بعد از مرگت

از طبرستان به تنبیه طایفه کولکان مصمم گشته بعد از ورود بسجستان اظهار

یا نزار کرده خود بسجستان و قیام ابواب اسبستان مته و جمعی را که برای سفر

به مدت بعهده کرده بودند روانه دربار فلک مدار ساخته ملازمان مذکور

در سلطه ماه حرم وارد درگاه جهان پناه و ما مورعین راه گسترده

ابرا اسم خان نیز بعد از انجام این امر و نظم بهات سرحدات خراسان

بموجب ارستاد و الایا سپاه ابورد سرحدات وارد اردوی فلک طاه

و از آنجا روانه فراه گردیده در پانزدهم ربیع الاول بر سر قلمو فراه حرکت

لواجی نظرت انوائی کرده فیما بین محاربه و اقمه شکست فاحش کال بخانه

راه یافت و سر کرده اظهار فیما جمعی بموضع قرار داده پس بر اسم خان

با شماره ۱۰۰ در مقدمه تغیر بر آمد و موسوم بهر رای برای
 نزول اختیار و با فوجی از دبران تا مکان آمده مشغول بنیای ساختن
 برهم و حصار انداخته از مناجده آنحال بمیای قتل گشته از قلعه آمده
 از دو طرف بجوم آورستند دبران خراسان نیز تا سید کرک و فغان
مذوب کار صف ار ای کارزار سند از کرد نیکیری بلان که مطهر آثار
حشق القم بود مقتله دو قرم سید استد از ولوله و استوب بباران
که فانی از مدلول و بقول اللائن یو مسیده این المقر بود قیام
قیامت سویا گشت بکنه ار و چهار صد نیزه سر در صده میدان و کونی پیک کال
سنان کردیدند سر کر دکان و جاستیاران در بازار سویا خاص
احصا ص یافتند و چون در ان اوان مذکور می شد که سرا ایمان
از حسین علیه السلام اد کرده از جایت او جمعی یا عانت البت ان می آید
و تاخت بلو جیه کرم سیرانی که در بجوزه اختیار حسین بودند مطهر نظر
آفتاب ان رمی بود بند اهلی ست بک جلایر رح حجی با سستی شکر ظفر ابا فوی

روانه فراه ساخته که اگر از اقاغنه قندهار آری ظاهر شود با اتفاق طهر الله
 بعد از آنکه برادر زد و الا از راه جاه تخم الدین و پامات تا تحت قلمحات
 بلوچ را به غنیمت افراز دو و بعد از روانه شدن طهماسب بیک
 بولن مجدداً کسان حسین غنچه برای اظهار اطاعت و احسان
 با بستن و سوغات نایله و آورد در بار طفره احصا کردیدند بنا
 علیه صیغه معامله شمس القدر تقیای تا تحت کرم سیرات مکرده
 طهماسب بیک با بجا و دت مایور ساخته امانت بر ایمان بعد از آنکه
 بر ایتیار در مانده روز خویش و گرفتاریت و تشویش دیدند از احواد
 ایشان مایوس گشته چند نفر از روسای فراه را بر کسم استمداد
 نزد حسین غنچه گسیلند حسین غنچه نیز دو برابر نفراز جوانان نامی خود
 سرگردگی سیدال بجا و منت الیتن ارساله گشته بود که مقارن آن
 الهه یارخان وارد فراه گسیل ایمان از دستم برات آگاه شده میطابرات
 سیدال اطاعت این دولت را در حوض قبول امر حال دانسته

افاضت علمه استقام تمام از الطرف داخل قلبه است ایمان نیز از معرفت
 آغاز کویم کرده بار بر گشته بخج و فرار و میان کویم قندما رسیده
 سب اینجریا نهایی قراولان بوضع طبره الدوله رسید فی الفور جمعی از
 سر بازاران عرصه ملی متغای قبالین ستانقه سرور زنده بسیار بیست
 اور دند چون اکثر سیاه از راه عدنه طمع و از که در چنین اوقات حجاب
 پتایی و برده راه ستانهای بسیار کسب غلام برداشته بودند
 بقیه السیف خود را بر منزل نجات رسانیده فله و سزاه باد ملک و
 و دلارام و توابع کثیره تقوت در آمده نامی اهل طلم را که بر جا مانده بودند
 بدیران طفران فرمودند و مقررت که ابراهیم خان با الفواج
 لغز نمون روانه موکب مایون کرد پس حضرت طن الی سعید از
 فام از صیبه و ربط مهمام و فیض و ربط امور خاص و عام در نوزدهم
 ماه خستنده فرجام صیام شهر آنک و خاک سنگ ان واد
 را از خسترام اسبت حرم نک عمن زینک و با لعل بد خسترام

سنگ

سنگ فرموده ارگمون و بز و این طلمت نورانارمخو تا آیه اللیل
 و حینایه النهار مبصره بطیور پوست و لغت مدلول جابر الحق
 و زین اباطل کان زبوقاً بر ضعیف و قوی شستند فدینو فلک قدر
 مانده بدر از میان شهر گذشته تا یابی میلههای فارم شهر شریف
 برده طرف عمق ستود دولت را محبت فرمودند از جمله و فایم که
 در خلال آنحال بوجوه عاکفان سده خلال رسیده مقدمه سنگت
 و یافتن ساه پلهایب از رومیه است سابقاً سمت محسوس ریافته
 که بعد از فتح تیریز که حضرت ظل الهی سبب وصول خبر ساه که خراسان
 مستخرج غریت و ایروان در بخوان کرده نواری توفیق بجایب ارض اقدس
 افزائنده یابن جنت رومیه را دست از کار رفته کمرای و دل را از دست
 سده سگیهای یافته با طمیتان قاطر صیقل ولایت بر دامنشند و
 چون ساه و الاطایه مکرر اظہار میکرد که آنحضرت را مملکتی است و بعد کار
 در استر داد بلا داد از یابکان احتیاجی با جانیت ایشان نیست

بعد از آن رایت عقیاب سپهر کجنام تجلیل بابل کنشای پرچم تظفر
 بحاست خراسان کردید امنای اندوخت را از انکه بیهای و سویی
 دست افشانی ایستاد مرز شکست بابل جمعیت رومیه از استیما
 غلامه رم کرده ظاهر مرادیر بسته بدام و پنجم تمام در بسته بدست مرادیر
 در خواهد آمد بنور ارض افس مگر کوه دولت بود که برای دفع بقا
 اراده فاطمه و مکتون ضمیر را بخیر کسور کیر اعلام کردند ای که آنحضرت
 دولت تنهایی را مرد میدان مملکت مینه استند تا ملک گیری پر سه
 در مقام منع در آمده الب نراه تخل و نامان تویه و سر مودند لیکن
 آنحضرت در جرم کاخ صحاح امرای صایب رای بار قبول سپاسه در
 ایامت که مویک و الاستغول شجر امرات بود تقلید آنحضرت کسیر
 ارجهتاد در میان بسته در ماه جمادی الاخره تنت و اربعین و
 و مایه و الف مطابق انت نیل از راه اصفهان یا کوه که و احث م
 فاناکلام نغم شیر نقچه ولایات ادری یا بجان راست انوار در خود

سسته

شسته بعد از ورود به مدائن و بی سلیختان فکر لورا برای گذار ستر
 نسبت جلوس سلطان محمود خان یا نامه عنبرین ستاره و یک عدد و
 عنبر روانه دیار روم ساخته خود وارد تبریز و از آنجا ایالت تبریز را
 در دستون بگفتان اشرار که همین کامل منقعه و ایل و احتشام را
 بهوایی خدمت گذاری ستود ساخته بود تقوید داده بیچم فلیجان تقوی
 و از تبریز با نامی فتون عراق و ادزیا بیجان و حکام اتبوت رودر اسر
 که عدت ایالت سیمیه هزار کس بر سید بجانب ابروان لغا و را بکن
 ستند جماعه رومیه از دو یاد و بچوان را فایلی کرده لقیوا ابروان نزد علی
 باشا حکیم او غنی که در الوقت از دولت عثمانی سکر روم و با یمتور
 یا ساطلی ششخط آن مرز و یوم ستانند علی یا سنا از ابروان و
 بر آمده در کنار رودخانه کرپی و سرسختی ابروان مورطیل سیمیه راه
 بر جنود قریب سیمیه لست که کوه تارپی یا دریا بی سکر از کرپی عالی
 شد دراز سیل روان و علی یا سنا نیز بمقابل آمده فیمابین ثلاثی واقف

ستر و رویه تاب صدمه نجوم منصوره نیاورده معلوب و نوبچانه
 واردوی خود را گذاشته بجای ایروان منهنم گشته و فرستاده
 نصیبه نوبچانه و امانه ایسان برداخته موکب ساری از قلعه ایروان
 گشته در جانب غربی قلعه کسری در محل موسوم کنیا رکز خاتم نزل
 افزایند بعد از چند روز فرستاده را چون نوسن جلادت
 کسری و محل یاد بای غرورستان در آتش بود خود را بر آزد دست
 بهیجا یا و درنگ مرکب معرکه حکم رانده تا بای قلعه صلوات گشته
 رویه نیز با نوب و لشکر از بالای حصار و پائین قلعه از در کسری
 آمده فرستاده را عیان پایدار از دست و بای فرار از چارقه
 بر تافته و بجای اردوی خود گشته است و بعد از روز در آن مکان
 مقوم گشته تا بای کسری چون راه از وقت مسدود بود عیله یا کج ط و عیله
 بار نگاه روی آورده دیگر در آن مکان مکث و توقف مقرون مصلحت ندیده
 حرکت و از راه قونر لولوم از آب ارس گشته از جانب حصار

و سلاکس

و سلماس و اردبیل نیز میزند و از آنجا خیر رسیدند علی یا شاه از اروان
 و احمد یا شاه و ابلی محمد و عسکری مصوب و به شتر آذربایجان
 و عراق ماوراء النهر و سراسر سیاحتی عازم زرخان و سلطانیه گشته و بعد از
 ورود بمنزل ابراهیم محمد علیخان قولی با قاسمی پلنگی فارس نیز یافتن
 خود بار دوی تازی پوست این معنی مایه اعتقاد و ماده استنقار و
 البت ان گشته از آنجا از راه درگزین متوجه بگردان و دوباره بجم
 فستون و چریک و بگردان و ولایات نواحی برداخته در قریه موسوم
 بگردخال من محال بگردان خیم توقف برافراشته احمد یا شاه نیز بعد از
 استماع اخبار شکست پادشاه محمد خود کرده در دست حرکت
 و بدو منزلی اردوی تازی برسیده از آنجا اظفار صلح و التیام کرد
 انبای دولت که بتیسه سمان متاع حسود و سرمایه با حکمان عقل
 و ستور در بازار نیز نیک بد بودند بقصد جان خریدار کالای این سخن
 گشته یکی از عظامی اردویرسم سفارت نزد احمد یا شاه و بستاند

روز دیگر طلبی که رویه نمودار است که شبی که در میان میسر
 شان در کتاکش سر به خوف و در با صمیم و حکم و دامان خاطر
 شان گرفتار خار خار که نزد رنگ بود با یار سوار است بهیای کار
 زار است نه درین اثنا فکر سواد این طرف از قلب کرویه مایه
 شده صلح عرق انوار استاب و آنک بابت کرده هنوز یاد روی شبی
 به پوسته بود که از بنظر سقر خوش تقریر توپ کوه کوب ارم اضطرار
 بسته باور از بلند صیفت به نور فریاد سینه را بر و میان رسا بند
 از روز حضرت ساه لهما سید قلب را بچرخان بلویم و سینه را بیانی
 را سیره در جانب یازمانند قلب سترار کردند چون تدبیر
 سیک حواله بر او دو سرنگ محمد فاند بود مست از الراجعی از
 قول جدا شده بیا شرح و بیانه ک طعن و ضرب عنان تاب
 جابب هر بکنند توسن تیر کام خوف کشتی کرده بر سر حوزده
 زنده وار سینه را که ستقر لاهی فاضل یاد تمام بود از لهر که انوار

و بعد از آن رو به بجانب قول تمام کرده درایت فرارالت را منقول
 ساخته و چهارچشمه از نقو از سوار و پیاده قریباً سیصد در آنمورد مشتمل
 و گرفتار تمامی تو کمانه و امانت ساری و اهل ارد و بیطرف رو به در آمده
 بقیه استوفی شکر یک بر یار و او جان خود ستاننده یاد ستاه
 یا قلیلی از خواص عازم اصفهان و احمد پاشا کرمانشاهان و بعد از آن
 ابی ابراهیم مستور ایام تسلط افغان محیط لطف در آورده علی یا ستم از
 اساس گذشته از راه خوی و سلما س کرده فله دم را که سکن و لوله
 افش راست محاصره کرده اما در آخره در اساس قلعه آری افش ریه
 نتوانست افکنده بعد از یکماه زفته در آنه و نیز ترا لطف کرد و چون
 در منزل ساروق من اعمال غم بی یقین خود برد یا جماعه و برادر
 و مرد اطهار کرده بالاخره یا ستمت محمد علیخان و غیره بازگشته بخدمت
 یاد ستاه آمد در بیان **کشته شدن برادر ستاه پهلای** از وقایع
 عبرت انگیز آنکه حضرت ستاه پهلای بر اداری داشت موسوم با ستمی در

و در جنبی که محمود غزنوی آمد بعلت سایر اده کاتبان نامدار کرده بود الا سراسر
 میا ستر خدمت و نور قاپی و مستحق ستاها دکان بود چون با ستم
 الفتنی داشت او را از خدمت در حوالی از میان مفتولین بیرون برد و
 بیرون بیست تکو میگردد و تا بحورش بولایت کوه کیلوه افتاد
 صغی مرزا نام محبول که خود را برادرسا طهماسب نامید در کوه کیلوه
 نوایی افتد از فرشته بود بر روز و داد او طلام یافته او را و احضار کرد
 و بیخی او را بریده مرخص نمود استمبول مرزا با زندگی صحرا خورد و
 بیستی بود تا اینکه وارد اصفهان گشته در محله عباس آباد
 ساکن شد در اوقاتی که شاه طهماسب از مغولان مراجعت نمود
 موکب بمایون مسئول محاصره هرات بود اعیان دولت ستمی
 رفته رفته بر این معنی مسلم و تحقیق احوال او نموده بعد از ظهور حضرت
 در جزویا و راه آیرش گشوده همه استان ستمه بودند که شاه
 طهماسب را ببطور کرده او را در بزرگی سلطنت ممکن سازند

یکی از ایل توطیه نقش عمده کرده سناه و الاجاه را از کیفیت حال و احوال
 ساخته در روزیکه مهند بود که مکتون در روز انظهور رسانند باد سناه
 مسافرت حسبه در سنجامیکه اسمعیل مرزا در تمام بود جمعی را در سنجام
 که یکسر اورینجه اوراد استیکر بحضور طلبیده بعد از سوال و جواب و
 تحقیق و علامات و احوال از صدق و مقال اسمعیل مرزا بیانی ساخته
 در حضور خویش اورا کردن زد و برادر والا کمره را به نهم جفا از یاد
 آورد در بیان کیفیت مباحثه سناه و الاجاه یار و **مستخرجان**
از جانب حضرت طلب الهی چون نهنگی که سینه دریا
 رضا قلیخان سالدوز صفهان بجانب حباب نادری لطلب ولایات
 و ولایتی خان از حضرت ساری برای استیضاح طلبه سلطان محمود باد
 کندر جاه روم روان مرز و بوم ستره بود بعد از آنکه جز حرکت
 موکب ساری بر سر ایروان و شکست او از دولت عثمانی میر
 رضا قلیخان را نقل کرده و بین و وی استیضاح را بخبره و **مستخرجان**

مجتوس و اختیار صلح و حکمت در ابا محمد یاسا تقوی نصیب میسر شد
 شتوچ و اقمه شکست هم در آن یا احتیاط اینکه بسا در اجناب نادری
 دوباره از حسن اسان لغزم اعانت ساه طلمی سید و مقصد کرد
 جو بی متوجه روم شود و احمد یاسا با زن و فرزند باد ساه و الایاه
 روم و راجع صلح و راجع افندی دفتر دار را بدر بار بار ساسانی
 که امر امصالحه را انجام دهد و از دولت ساسانی نیز محمد رضا خان عبید اللو
 که در آن اوان تورچی باستی اند و دولت بود مامور با انجام این امر گشته
 بار راجع افندی روانه بغداد و مقصد صلح را برین بنیم فرار گشته
 ولایاتیکه حضرت ظل الهی مغتوم و استر داد کرده اند اولیای دولت
 صفویه بنظر گشته از بنظر اب اسیران و از طرف بدو
 عثمانی بعلق دانسته یا شده و بعد از آن نه محل از مجال کرمالتان
 که یا بران بوده بصیغه ارپه من کایر احمد یاسا مقرر کرد درین
 حدود و کسز قیامین و ستر از طرفین و تالیق مغتوم و قیام

معاذ

مابده شد و او را در سجده خواب سجده بیرون آمد
 بی خلفا و بزرگاه معلی و دیگر کئی را با اعلام نمودند متراپهها را در
 در سجده در چینی که کار هر ات نزدیک با تمام بود و او در بار سجده
 به چون در تقسم مصاطح حضورا بعد از واقعه سجده با طعم سجده
 است بی آمد لهذا سجده نه بود با مصفا و مقبول و مقبول سجده
 سلطان سجده محمد آقانی را که در عهد سلطان احمد خان سجده
 بابت ابراهیم یا شاهی وزیر اعظم آمده بود سجده سجده
 سلطان احمد خان و قتل ابراهیم یا شاهرار سجده و جواب از
 یق مانده بود و در ارض اقدس سجده توقف داشت به مرات
سجده با شجاعت روانه استبول و یاد ساه و الا جا
 م سجده نمودند که تا قاضی و لایات راز و غایبند یا آماده حکم
سجده و الا بجانب سجده با احمد یا شاهرار سجده
سجده کارزار بوده سجده سجده سجده سجده

روانه اصفهان ساخته تا عنان اندوخت توینجات سینه و بیاد
 ایران ارقام مینو مشور بنویس مویک طعنه سحر باین
 شرم غرا صداریافت **نقل هشتم** کلا نتران امانی و اعیان
 مالک محسوسه بتوفیقات یزدانی موفقی و بتوجهات قاطره و الا
 مستوفی بوده بد است از انجا که برکات عنایات ایزد اور
 نیم فلک سای بلال اسامی و الا در فستهم شهر ما قاصت ماه
 نو و مویک سعادت فرین را بمیت حضرت و طوفان پس رود و پشور
 اقبال بنویس را نرویش عینی و بر سر و بار روی بنودی نخت فرود
 رادر کشت قلام و بلاد سنی دیگر است درین اوان مینبشان
 بعوا لطف قادر منان افانحه ابدایی برات را که از دم ستمتیر غازیان
 غصتو فرو بیاد ان از در کالیم مستنوره قوت من فتوره وار و بعد
 و طسوا انهم ما لغتیم حصونیم در قلم برات سخن و موار بودنیقا
 و قوت فی قلوبهم الرعب کونه احوال مبدل و بخواهی زلزله زرا لا

ارکان صبر و استقامت بر نعل یافته از شدت جوش بجان و از خوردن
 زخم نغم و سنان در دهان آند اند ما نیز به مصنون کریمه و ان اص
 ام شکر کین استیجارک فاجره و مدلول حسن العفو عنه القدرت
 آرزو یافته را مان و بگو چیدن از قلمه برات سرمان دادیم و از شصت
 هزار فاقه را آنچه تا بحال در عرصه فلات و در طه هلاک بودند بکلی را باخته
 گویم کاتیم حیرت مشرق ساخته بمالک حشرمان را لی فارد در شهر
 و سر نهادیم الحمد لله بقیه بیدای ایزدی مستقیم برات سر
 تمامی این مذکور با طوائف غلبه شده ما که با لطیفه اتفاق و زرینه
 مطیع و مسترکته طوق اطاعت و جاگری و فلاحه خدمت و فرمان
 بردن گرفته و در خلال این احوال که انجام مهیات برات فراموش
 حاصل و سرگشتن حدود خراسان را نینه کامل منبر نمودیم که نوشته
 حاجیگاه محمد رضا خان عبدالموسسید مشهور است اینک فیما بین او و
 دولت عثمانی چنین استرار یافته که مالک ان شهر بودار کس بر

و این طرف بقرت با سینه علق داشته باشد الحق این حال در لفظ
 حکم لغزش بر آن و موج سراب دارد زیرا که معصده اصلی است
 اسرای بر آن بود که مطلق بان نیز داشته و آن امر را در ضمن صلح
 مذکور نگردد و خود امثال ما سیدگان که با سید کردگار تیره برتر
 واقفند در یافته ایم همین است که معصدهای کلیم را غم و کلیم مسیول
 عن عیبه یاری معنیفات نموده شرمناکین از سر مسیولین رفیع
 و ماده است در از مزاج مالک دفع کنیم نه است که فعل عقلت در بر دل
 زده تا به رای دستن در رضا جوی قاطر حضم عهد شکن با سیم
 بحول الله و قوت امروز روز ادعای تیره و دست اقبال خیرد
 چیره و صفت بدخواهان قوی و جلوه از دین مرصونیت و
 در صورت از طالبه کم و شرفست که گریه فاذا جارا خوف و
 رایتم بنظرون و الیک مدرو عینهم کالذی عیبتی علیه من الموت
 فاذا ذبب الخوف سلقوم با سینه جدا و مصداق این حال است

کلی

کمال اینگونه امر کردن اندر حمیت دور متانی طبع عینور است چون سوره
 مذکور معایر رضایی حجاب سجاتی و مخالفت مصدق دولت اید مدت
 بود لهذا بنوا صفا مقرون نفرمودیم از اینجا که سرینیه شوق طوار
 ملائک مطاف حضرت امیر مومنان و مولای مستقیان غائب کل غائب
 امیر المؤمنین علی ابن ابیطالب صلوات الله و السلام علیه و آله
 که بیان کرد دل و صیغه حقیقت کزین و توفیق استخلاص امر
 سلیمان را از درگاه اهدیت سیاهل میباشد ان شاء الله تعالی
 عید فطر هم عنانی جنود عینی و هم کبابی نامید لاریپی از خست
 و لایب سلطان و ارتقا علی ابن موسی الرضا علیه التحیات و الت
 حضرت کشته با جوشش بر فاشجوی قوی تنگ و عب که بر خوبی
 نیز وز تنگ بدون نامل درنگ کویم بر کویح عازم کعبه معصود خوانیم
بیت نایار کرا با خواهد و مسایش یک باشد **ولا تقولن و**
سنتی ان قائل ذک ع **الا ان شاره** **بیت**

حافظ ارفتم بهی در ره قاندان لصدن بدرفتت شود
 است شسته بخت هر کس که درین امر اهل تیا شد از کثوت حمیت
 عاریتی وی بهره از سعادت دیناری و نراوار لمن حضرت پادشاه بوده
 از حوضه اسلام قایم و معدود و در زمره خوارج خواهد بود در بیان
 وقایع سنجقان بیل مطابق سال سیمت شمال هزار و صد و هفتاد
 چهارم هجری نوروز فیروز این سال بایون فال در است
 دویم رمضان المبارک اتفاق افتاده بحکم نوروز سلطان فویم قاهره
 سیم فاطمه ارک تور ثوی خنجه و قلعه در سبته از نار گردیده و ستم لاله
 و قلعه سفید شکوفه ستم سلطان ببار گردید و اوقات عسرت بد از کوه
 دو ساخ شاخت را سبک سورا امک سورا بکتری نموده ستم بجا آورد
 و ستم از شهر بند چمن پادشاه امن در حفت امن کسبیده و قوت نامیده
 که سنجانه کس سلطان فریدون چستمت فروردین است بعزم
 و ارا سلام چمن از ری یا چمن الوان ختام کلکون بر اطراف است

و سخن کلکست ز دزد یوانشده مزاج دی که باعث احتمال اوصاف
 سببان بود یا مفرقین طبع از سخت و عمل کوشش و یونیا و
 کل که زاده قوت موارده نیمه لغت نباتی بودند تا فدا الامر عرصه خاک
 زمین کشته در دارالکرب چمن ز سرم کاسوری و دریم و دینار لاله عیاشی
 پیام نامی سلطان نایبه رواج یافت و خطیای قمری و هزار بهر از
 در منابر شاعر بر فرقه دعا با دست زمان رطوبت آن کشته در
 کوی تا بن حمل ترتیب یافته به دست خلعت رسته و انوار
 بر آرنده سیران سپاه و جا کران درگاه از جامه فغان احسن
 بعد از الف قضای حسین نوز و تری کار کمان سرکار و الا یا مهربان
 بهتیه سورق عراق بر داخته روز سحر نظر از پل مالان
 و در خوبکان کرزان قیاب سره گاه آسمانگاه نیزوه مهر و ماه افراشته
 و دامنه صحرا با از سره اوقات رگین رنگ دامن کلچس سره
 ابر سره فاق که از نوز با سره اوقات سره از حالت سره

وارد اردوی طغرل پناه در روز دیگر بجای برآید بگوشت صفای اقباب
 سقاء کشته ایالت فراه را علما و ده خدمت قاین یا سمعیان
 حشریم و حکومت اسفرا این بابا سمعیان سلطان لکنی ولد
 بچین سلطان که در زمین داور سکنی داشت موقوف هر یک را در آن محل
 اعتبار خود ساختند و طما سب بک جلای را حکومت محال روختن و ^{فصل}
 و خطاب فانی نیز سر از و جمعی از افاضه را همراه او کرده مفرد استند
 که هزار نفر از اعیان و بزرگان آن سرحدات ملازم گرفته در حیدرآباد
 دست میچاق واقع است متممین اصلاحات و در اینجا توقف نموده
 هر وقت که از موت و کولگان حرکتی صادر شود به نوبه التیات رودان
 و بعد از انجام این امور لوای جهان کتابی از نشرل مذکور بجز اسان
 اینتر از آنده حوی مستقیم و طغرل و اسید با استقبال موبک هایون
 می آمد در سکر جام از جانب لطف عالی یک کوسه احمد بود و عا سور سگهان
 یا با لکه از موقوف سزمان مامور تیا دب تر کی نه طرف بودند

چار بیار و اردیختر ساینده که فوجی در ترکیه به سمت ایگه بیک و حسیه حنی
 من محال ابوردیو ز کرده آن ناحیه را تا خسته و کسر کردگان با جمعی شوی قی
 ایشان یو پان در سمت سغلی قریه یومان همراه بران فیه جویان
 گرفته سرورنده بسیار بدست آورده و عتیم بر تمام از الطایفه را
 کردند پس گوگبه و آن دریا نیز دهم ماه مذکور وارد ارض ایدس گشته
 مردم دیده اعیان از ادراک طلعت مهر در پیش نیکه بکر احسین روی گشتند
 دو صیم و شریف از طرف اندوز خدمت فرخنده کوهرش لازمی شکرایی
 در امتیاق زبان سفینه چون سغلی بیک و مرزا کافی بنحویکه مذکور است
 در برات از خدمت سغلی برای ابلاغ میرده صلح آمده بودند مقدمات
 استوعاق و غریمت جانب بغداد و سلام و فاد بعضی مواد بایان
 مذاکره گشته است ترا بر فافت ملا علی اکبر ملا با سنی و مرزا ابوالقاسم
 کاشانی در یازدهم ذیحجه روانه اصفهان گشتند که یکویکی را ستر
 از وقت محبت سغلی عرض عالی نمایند که این مصداق

مفزون مصلحت نیست که مملکت احمد با شما مسرفت شود باید که موکب
 تساهی بجایت بهران و م نهضت و ناسند که در ایجا حصول ملاقات
 فی کما ت کشته با اتفاق منوبه روم و عازم کینه جونی و فضا مر از امالی
 آنروز و بوم شوند پس بر ایجا م اسباب سفر عراق و هند و تدرار الساق
 در داخند چون بعد از واقعه دین بهران در هر یک از ولایات ارباب یعنی
 اتفاق بخود سری اتفاق کرده مکن حاکم و عامل میکردند ابتدا از سر
 موکب منصور جمعی از سرزدگان از ابکوه کبلور و کرکستان و فارس و
 سیلا خوزد و جالین و فرودین و سایر ولایات عراق و مغانات
 وارد میل زمین و اختیار مهمات از زبان بجان را لطیف علی بیگ کوک
 احمد لو تقوی نسز شده بمکی احکام مطاعه کسر ستادند که متر صد طهر
 طلبیه مایون باشند و چون طایفه در محاصره برات خدمت مای
 پسندیدند از عبد الغنی خان غلبیکواری بطور ریوسته تارسته
 ترقی و تزیین بود او را خطاب غانی و حکومت ابدالی حاکم

و بعد از عالی ساخته تا یکی در و سالی افغان پیرایه پوشش شرقی فازه
 ساخته که مسکن حوزر فته در و حرکت ربابات مهر استراق بی سبب
 یا اسپ و براق من حبت الاتفاق در موکب بم نیاق حاضر باشند
 و در ستانزدیم ذبی معده بغرم استاق و اسظام صواب حد و دست
 و ابیورد که و رب قدیم حضرت سبت از راه کلمات عادم ابیورد
 و روز در کلمات که قلعو خذ افین و از اکنه عربیه او می ازین است و در
 وسعت و رفعت نمونه چرخ برین بسیر و شکل برداشته از انجا
 ابیورد توجه نمودند در ان خطا دکت می ابراهیم خان نیز با سر کوه
 و روسا عساکر صدقات از حد و دن وارد حضور اعلی گشته و
 ربط بهات خراسان و ستن بند سدهای مرو با و تقویض و بعد از بکنیق
 از راه دره جزویات کویجان و حرم دره که مرتقم ایلیان و
 خاضه بود ادم زین مقام را مردم حرم ساخته از ساجهای
 کلانوزن ترا دتیر کرد و ارض نه زادما ی رحمت سیر کامون نمودند

و یکنه تمام رکاب عنایت و چون محل بوسوم بودگان که در دوازده
 مسیری ارض اقدس واقع و از حیث آب و هوا بر اکثر اماکن
 خراسان رحمان دارد از ستانه ات چهارم است طبع و بنای این
 طبع از حمزه و سابق در الغرضه پذیر عمارات عالیه که در زینت و صفای
 بی سیمیه و بی نظیر و در رفعت اعتدال شک خورنق و سیر است
 طرح افکنده بودند و در آن مکان کشته میزدند اماکن فله امین و آن
 امین در پیش در زمین فدوم سمیت مشربین غیرت است
 سارستان اردی بهت و فروردین و در نیم ذی حجه ارض
 اندلس مغرر گویم سپهر برین ساخته و مقارن آن اول بیک
 زکامینه کوکلان که هنوز چند آن کسبیدن بار کران اطاعت تن
 در نهاده بودند و در ارض اقدس کشته امروالا بعد و رپوست
 که کوه خود را از سماپی رودخانه مایه بکاسب جنوب آورده از زمانه
 کربانی کسب و فرار نرفته انان کاری بکسب سوزن اوق در سر راه

عالم

حاضر سازند در پسم ماهه نوراندم از جانب سرداران روسیه که در
 میوه دند با بستن و تحفه لایحه وارد گشته و ایضاً حضرت امیر مین
 بر ایکنه مقدمه کلبه کلیات حواله بر رابی زمین اقدس و موقوف
 بامر و الاست سبط ایصال ایچک سبتن کز ریافت که حضرت ظل الهی
 در جنبه مازند راز است کوه کوه سردی نشان ساخته ایچک بطول و الاست
 دارالملک ز نزدیک است خورشید کلاه روسی است نادیده بعد از آنکه
 جبرستخ اصعبان و بنزیر و غیره بمالک روسی سردار بود تجله
 رست و الا ایمان را قبول و انجام این امر را سردار کی سرداران
 خود که در کحلان می بودند قبول و موکول و ایچک را حضرت انوار داده
 در او قایمکه هرات مقرب بر اوقات دولت بود ایچک مساود
 و حقیقت حال را معروض خدمت و الا ساخته از ایچک بموجب
 اذن و فرمان ایچکون روانه اردوی پادشاهی شد نمایان
 اعیان دولت سایه و سرداران روسیه امر مصالح جنس انقیاد

یافت که محلات کیمان تاسانجان میتروف که مستحق یاران بوده یاران
 و در سب سبار مقال الطرف که بواز ایک فلو ایروان ارز وسیه ترجم
یاید میتروف ایند ولت داده شود و از جانب ساده والا چاه هم وزیر ی
برنت و سرتاده مده جون دوست بود شمن اسطوانه ذات نادر را
اعت قوام میان و موجب سزار و نیات اساس وارکان دولت ایران
ید استند و هنوز کار هرات مفضل یافته نزدیک دور چشم بر
انظار و گوش بر اواز مال کاران می بودند لهذا روسیه در تخت
ولایات نیاراید فم وقت گذ اشته وزیر مذکور در لا ایمان بصورت
شماری افراد جرت روزی نسیب بر سایند تا ایک کار پای
انجام ولو تو موجب والا بسمت باق محقق یافته مرد ار
راه عاقبت آید سپس روانه خدمت اهد ش مخوده مست
این امور را منوط بافسرد سزمان اکتف ساحنه از جانب
اکتف مینزد و فق از ب اولان محص عامور کستند که رو

دارالقرز

دارا طرز استخراج کرده هرگاه الف بقیه یا نورس به طغیان یادیا
 عیث میفرارند و در دما کن اطم نکر توقف اندازند چگونگی را
 دریجا و سرچا بعضی و الیاسند **در بیان نهضت موکب بمایون**
بجانب عراق بنائید ملک ملک باسحاق چون به جهت
 فراخ کلی از انتظام امور اسان کردید روز جمعه استنم ذی الحجه سنه
 ربيع و اربعین دایه و الف مطابق سبحان مثل که یکم فرمان را
 و خط تقابست و چهار دقیقه از ظهر انقضایافت از عمارت و
 چهار باغ غزم روضه رضویه رضا و اسناد از روح منظره سلطان
 و از لقا علیه آلیشه و انشا نموده عمارت قدیم را با ستوماه **ع**
 بیت آتش اعظم و در سنه پنجم محرم یا شوکت کسری و جم فارغ
 شهر را مغرب خیام اجم چشم و سفار دومی کواکب حسده
 ساختند و در منزل زادگان توپخانه و قورخانه را از راه **و**
 ششده موکب بمایون از جانب جنوبستان کوچ کوچ عازم مقصد

۸۰۶

کردیدند و چون ترکمان تا آن زمان هزار لشکر محمود را بر وفق سپهسالار
 حاضر نگذاشته بودند بعد از ورود سنجو است از و فرایا القوام قاهره
 از راه سیطام روانه و خود عازم سپهر کراچی شدند معصوم میگذاشتند
 ترکمان چینه در ادای بیعت اطهار تبار و نماینده از راه دست سپهسالار
پیر در احمد یا ستر اباد متصرف و اگر کسیه نیز در تخلیه ولایات بحال
 نمایند از ستر اباد مانند ران نلابی ناکسینی و نوازل کمانی یعنی
دلاوران عصه چاقشانی را بر در خانه ایشان همانسان زند در روز
ورود و بی جرم و با لطف نواز ترکمان ما مور برسم سپاس و اردن
خود سینه استرا ق کنه بقیه سببت دست فرار کردن خون موسم
سنت فرار کردن خون موسم سنت تاسی ان و آب در دست
نایاب نود دو سپهر ار نوازل دلاوران لشکر استیاب و دو
هزار مادیان از اسیان سوار می سکر جلادت از استیاب کرده
رفیق رکاب ساخته تآب و از و کرده روزه قدم یواد ایستاد

فرار

فرار و مقر نشودند که رفته بچند پراکه از آب و ابادی دور است خراب
 و از آنجا عازم برات گشته و او و هر چه ملکی یکی برات بر یک دست
 نفر از اعیان و طوایف کار آمد ملازم گرفته یا تفاق بکند بکرمهات شش
 مقام داده همیای کار فند ما رو باطن را توکت و اقتدار عرب افکن دله
 فاغنه اند یار با شسته و او را از مما یا مرخص فر روانه ساخته توکت و الا از
 راه ترک منوط و در سب و چهارم ماه کنیز رود کرگان وارد گشته
 اراده توچه سبت کیلانات در قاطر و الا لصمیم است که عریفه محلان
 و اما یی کیلانات رسید مسو بر ایگز و سیه مخفی انشا در ۱۹۱۰ از حرکت
 موکت مسوور تا می کیلانات رد فابی کرده بر دنده پس مسمیت نشا
 با حصار عمال و روسای کیلانات عنقاذا یافت و حرکت کرده از راه
 علی بلاغی دامغان روانه در منزل قزل قوشته بار دو مما یور
 ملحق گشته و از آنجا ولایت پهران مجیم مشم گشته عمال و اما یی مما
 در ایلیان شرف باب تقییل عنیه بوسی سیه بنیان کرده ند و بعد از مما

محاسبان و تشخیص معاملات انولات ایستادگان محض و شروع ملاحظه
 سان عسکر فیروزی توانان کرده پنجاه هزار تومان برای تجدید و تدارک
 اوضاعه و اسباب برسم انعام بجا ضربین رکاب عنایت فرمودند در منزل
 شهباز محمدخان بلوچ که از جانب ساه و الا جابه ایالت کوه کیلوه
 سر از بی دانت بخدمت والا قایلست چون طایفه بلوچ و الهالی
 بابات از محبایات و ابواب مسکاتیت استودند لهذا بعرض مصادره در
 محمد علیخان سلک بکبی فارس نیز جمعیت کامل وقتون فارس عراق
 و مسخه ساخته و رقم بموکب والا بسوست و منظور نظر اقدس این بود
 ز راه فراوان عازم معضه شوند چون بحضرت ساه طهاسیب حکمت است
 بقم و طهران شده بود و از سمبغی لکله تقاق کسب می و بداند نسبی افتاده
 کس نزد کجده یا ساه استاده یا رویه نیای سازش کنند است و
 یا رویه نیای سازش کنند چون در چنین وضعی که امر خطری مثل
 سفر و ملبس نهادیمت والا بود محالست یا حضرت ساه طهاسیب مقل

فانسد

فایده و متصل مناسب بوده برای اصلاح حال او عطف عنان بجای
 اصغیان کردند تا بر اینکه عیون که مضمون سبب عدت از بعیر فیه
 و مستعد بوده پیش از حرکت کوکب و الا انواع قاهره فوج هجوم از راه
 فیه و در نظر متوجه اصغیان گشته معاقب الویه آسمان سا و اعلام
 فلک و سر حرکت کرده باغ هزار جریب برای نزول کوکبه بر فروز
 زین بخت یافت در بیان ورود کوکب و الا بنا صغیان و ظلم و

عطف سلطنت از تمامه حکام و تقویت بنیاد تاجی بجای از عیون فیدله

ثر یا جناب سپیدت که ما و تا فیس آفتاب است ماه چهارم تاج
 که با انواع کوکب تیبها طبی در جات و منازل نماید بر سیم یک قطعه مس
 و مرا حل سفیر بودند در زین سینه چهارم شهر ربیع الاول دو ستاره
 قبل از صبح طلوعه آفتاب از منزل حرکت و امر ای که از جانب سینه طلوع
 استقبال آمده بودند از دور با شش سطوت بایره و از دهام جنبه
 در رکاب بوکس نیافته هنگام طلوعه طلسمی تا بحیرت را بیت طفر نور یا

مصایب شهرت و در همین ورود کوه والا توپیا می از در دمان
 توان که در بر وجه شهر و میدان نقش جهان و جلوه طوفی همچنان و نکته
 و بر عواده های سیهر بیان داستند عقده عم را که در دل کرده بود
 باز و مانند بوی سفیده باز در صورت ط از دمان اشرفی آغاز کرد
 و از عزیز توپیا می استین دم الهی که صفیان که مانند خج در خواب
 بودند بیدار و از مسیبه سی عالم بسیار گشته شیا ماه سراسر شناسانند
 و صبح و آفتاب را با هم در یک زمان طابم یافتند **حضرت** **عقده** حضرت ظل
 الهی یا غم نزار جریب را از اول مویک سعادت آباد ساخته نگاه و الا
 وارد سمرقند اندکس و بهره یاب ملاقات گشته بعد از انقضای
 محاسن و عمارت طنوت لیا طرف ط گشوده آنروز و آنست یا فاضل
 شکر طلب خیر و اقداح راح ریگالی و نوستیدن باده از خوا
 برداشتنه غرض از بزم طنوت آن بود که آستین با حضرت ساهی پمان
 بمان هموده باده طمنان نوشتند و از کند ستره ماد کند شسته همصاف

دفاق

فاق کوشنده تا بعد از انجام کار رو میه و الفرافت موبد والا بخواسا
 از حضرت ساه طهاسب بروفت فاطر خواه کبار ملکیت پردار دوم یک از
 رحمت کران ملک را که توار به کھیل و دخیل دولت سازد هر حسین که الحقت
 از در انجام در آمده ساه والا جاه با تقاق خواهی می بی حاصل بردا
 چون آنحضرت این وحشت و لغت را در طبع اور اسخ دیدند روز دیگر
 با حضور سران سپاه و روسای کار آگاه فرمان داده مجم کلکاستر
 راستند و گفتگوهای دو سینه را بیان کردند و سر نمودند که اگر در بدام
 دشمن بینه شود مفاسد عظیمه منظور و اگر اقدام بان شود در
 یاد شاه همه جایارای مخالف و با مخالف ماموفق تیاست چگونه اطمینان
 نایست خواهد بود ایمان و اکابر یکی عرض کردند که سر سسته نظم ایند
 ملکیتش دشمنان قوی بیخه از دست رفته بود بزور یا زوی سعی
 حضرت بدست آمد والا جاه از رای اقبال بری وقامت ابلتیس عا
 ز طراز سرور است مالک رونق از تو حست و سلطنت حق است الحقت

از قبول او تا کسی کرده باره او در تو را و به او کسی بنزاده و الا که
 و الله ساه ساه چیه که در انوقت بگفت ما به بود مسخر یافته نیا بر نظام و
 ملک مصلحت ملک انسر و خطاب است ایمر ابراهیم عباس مراد که است
 نوبت سلطنت او بکنند آوازه ساخته و ارض اندر سر السیماهی
 انما سب مفرده است که در استانه مقدسه امام رضا علیه السلام
 بجبهه ساهی زمین نیاز و بندگی باد ساه بنده نواز که سلطنت عالم معنی
 عبارت از انست سیر بر در چهار دهم ماه او را یا تحت روان وند انکا
 ستیان با اتفاق اهل حرم از راه یزد و خرد روانه خراسان ساخته
 روز دوشنبه پنجم ماه در تالار طویل یزم کسر وانی زمین
 داده به تجمار دست خلاصه کرا نیاید و انواب لهر سیرایه فراتوز ریمه و پایه
 این سیاه و سیر کردن بارگاه عنایت فرمودند و چون سالها از فارس
 علیم داتان سالورار وانه بند و کسان ساخته بودند در بتوقت
 نیز محمد علیخان فولاد افاقی و ایگلر بیکی فارسش یادآوری انمطلق و انجمن

نقلی

تفصیح آقا سید زامل خان بجا نیاید و در دو س و شصت نیز جلوس نامور شده
 شهر قرظین بوقت اعلیحضرت شاه عباس و بر دکیان حرم سلطنت مقرر
 گردید و در خلال آن احوال خبر طغیان جماعه بختیاری و مقتول شدن احمد خان
 حاکم ایستان موصوفه سپهر نمود و محرک موکب منصور یا نچه و در دید
 تفصیل این احوال آنکه بعد از ورود رایات بجا بون یا صفهان احمد خان
 بختیاری که در سفر هرات از سعادت اندوزان رکاب بود بحکومت
 بختیاری مضمون شده مومی الی بعد از ورود به طلیله با در مقام ضرب
 ستم یک نفر بختیاری در آمده شخص مضمون بر در چوب مقتول
 و اقوام او نیز بر بوسه احمد خان ریخته او را از یاد آوردند که بیکه بجا
 در استر فرار کردند فرمان والای بولقا ذبوسست که سردار جو زه در استر
 یا جمعیت خود عازم توشتر و یا باغان جا و شلو کرده استان باستان
 رودخانه که معبر اطلالها است آمده سر راه اطلالها مسدود زند در استر
 بهر استانی بهم گامی نایب است سبحانی یا فوجی از نمود طفر نمود لغز تیره

او آنه و مفرودا شنند که اردوی معلی بانو پتی نه و اعز و قسرت روز
 بعد از حرکت موکب منصور متعاقب از اصفهان روان گشته در راه و بعد
 امام زاده اسماعیل علی توفیق و منظر صد و ارام مجددا با بسته در نور حضرت
 سواد می ناسمان ساری محمد خان به بوم را منظور نظر حضرت نموده به تیان کوه
 کیلور فرسوز ساخته که با اتفاق امیر خان سبک سر قلو ما پت فارس ششم
 شیخ احمد متی و اسباب بود و باقی اسرار است بنا در بردار از راه
 رحیمه منوره کوهستان نخیلاری که در رفعت و ولایتی به بلور پرچم
 برین میزد ای حق گشته کلک بر نه با اگر خواهد که ششم بزرگ صعوبت و سختی
 از راه بردار تا اید در سنگ لافم جیرانی ریت و بلند سر کردانی قدم سر سار
 بخزن و توانی خواهد بود بعد از ورود موکب و الایا بخدود و فرنگین حضرت
 لعلیه قاف نافرمانی یعنی بنوار کشیده محصور گشته بعد از ریت و بگروز که ششم
 سبک اند از قلعه بر آمده حکم سرور انتقام با سار کشیده و مقرر گردید و
 که سر سار خانوار از جماعه بیعت لنگ را کوچانیده روانه خراسان

سازنده

سازنده حکومت پختیاری با پوافتخاح خان سپرد بیکر قاسم حاجی نیت
 ریات همین گت از میان لرستان مینی از راه ملان وارد کرمان
 و روز نهم جمادی الاخر از دوی ایما یون رنتر از زاویه امام زاده سبیل علی
 حرکت کرده در کرمان گمان نجهت اقدس بوست و نیز پالنده
 خانوار طایفه زندگی که در ایام استیلابی افغان تا از زمان در سمت
 وسیلا حور سرزایگز نوایر ترارت و مستقول را نیز بی فکین غارت بودند
 در امکان معبر لفرت اتما مائده موم بد ریاب موکنته در بیان
 نوبه موکب و الا بیکر کوت و جنبه ادو صادر است آن ایام
 خسته بنیاد از کرمان گمان اعلام کینی نوزد فلک منر سا و طلقت و
 نوکت در سبط زمین استمانگشته در زینت و دوم ماه مذکور که او احسن
 قوس بود بر ج حوت محل رسول کو کبیر نرا علم یعنی صحرا بی مایه دست منزل
 از صولت نبر بران قلم برزم خود را فراموش کرده حون احمد پادشاه با جلالت
 ماه سر علم کردید آسمان از دست آلی تنیت الحوت بر خواند و سپهر فلک

جانب احمد پاشا و ایلی بغداد بکومت زمان که در ستمش مشربلی که کمان
واقعه است مصنوع با جمعی از یاسایان و سکر عثمانی در آن مکان
بیمای فطرت مامور بود در دوی مایون و تویهای از در مهتاب در مایه
از استه مغر شد که کوچ بر کوچ مستغف می آمده باشد و خود بدون
در یک با فوجی از مسکنان بجهت حک از مایه است بوزم بنجمن ابغار
و بعد از وصول بمنزل کردند معلوم شد که جمعی از رومی در طاق را در این
معروف که در نگاه سکر از قریب میخواستند بقواولی اقدام دارند
آنحضرت بعد از ملاحظه بمن و بسیار در جانب جنوب کوه بلندی برف را
که بکوه کاروان است چهار دانگ بردار آورده لعل و زینی ایلام ربانی در راه
تا یکدان سجای غنای غنیمت با لطف مسخر ساخته بلند مایه
همیشه که صحرای کرد و کوه لوزدان وادی قریب بقریه همیشه بودند
ست ایلام و نیاز معیان نوسن غوم خدیوهایند که در او تخته
دند که ظاهر و هم سحر طبر و داری در هوای عبور این مکان بروبال

بلند ۰۶

گسوده و عسقای عزم بیم کردن فرازی لعلی قاف ایکنه فلک شکوه
 آسنگ صعود نموده آن حضرت قبول این معنی نگرددیم یا اقبال آسواد
 پس شکر افاده و گریوهای کوه و میغوله های آن موضع پرستوه را کاهی
 سواره بموادنی سترند و از راه بود پس صعب المسالك که راه بسور
 چون تبسم بچندان تنگ و بیای استبداد است از تصور است و بلبله و
 خیالش سنگ بود آسمان بنظاره رفتش هر روز نگاه آفتاب از سر
 میکرد باز کرد آن امر حال است و جرم مقوم است بهر نقیصه فله
 رفتش ناوک ستماب انداخته تیر مردانش در بیای آن سنگ می آید
 و باز سرگشته همان خیال است انقصه آن کوه بلبله و انقله آسمان
 بصورت بیخی کرده هنگام غروب به سبب مدیجول با کوه بغرز اول
 با یون سر بر سپهر برین سود و لطم افواج مصوره را دستنه یسته
 است کرده باز جواد تیر تنگ را مرطبه پلاس خسته در عرض راه تیار
 در داری ظلمت لیل سرگشته جاده از نظر کم گشته آن حضرت بخت جوی

پر داخنده بگذر یا بگذر و شسته بگذر از دلاوری که در اطراف اکاب و الا
 جمع و آنتی تا بر دانه وار با بسیار استماع بودند از خدمت امیر غافل
 گشته بقیه که از عقب می آمدند بعلت اندک مکنی که در طلب حاده واقعه
 سز دیده بخت ستان معلوم بر راه ز نان خواب گشته حرمان پذیر فیض
 رکاب طهر استناب شدند مفارن طلوعه چه که آنحضرت بخواهی فکوه رسیدند
 این معنی معلوم را نمی آید همان گشته از ای که همیشه آنحضرت جنود غیبی را
 یار و سپاه حضرت الهی را مددگار خود دانستند در بقده غلب و کثیر شکر
 بجمعیت فتون و شکر شکر نمیشدند با حاضرین رکاب بر سر زانایان
 آغاز و مرکب ترک نری جلوه ساز کردند و رویه که از صیقل اسپان و الا
 بیدار گشته بخواهی فاصحونی در رسم عالمین اهل را با خود فرین و
 ایمیکه نمر از خواب برداشتنند مرکب را بر سر بایسند دیده سر اسپان
 که بر کرده جمعی از ایشان عرصه نغمه گین گشتند و احمد یا سنای یا جلالت و
 با اکثر رویه معارف زنده گرفتار گشته افتادند اسپان فلک حواد

این
 است

زهره دم و باد پاپان جانک لوزد استین سم یا ختمه و کسب بسیار
 صفت غازیان لغت سوله گشت اگر مایه دست تا زمان براه معارف
 و چهار و سبب ششم است اما از راه پیرا به و کوه و سی و ششم میزند
 یا وصف اینکه آن کوه را بر و بسز و گرفته بود به پسر ای بی تا میله ای
 در بلیستار و زلی سده به و اعزوق بعد از بنجر و زبکوب و الا به است
 و اطراف قلعه زمان را بر جهای حکم تربیت داده جمعی را برای ضبط
 و جمع محصولات قلعه زمان و جمعی را برای ضبط غله و زخیره تا تحت فرای
 حوالی بهره در بعضی نموده فرمان داد که لطف علی بیگ کوسه احمد لونا
 بنریز باس که از به پان حرکت فتو نهایی اردلان و بهمان رادر
 سر راه با خود رفیق ساخته از راه قلعه جوالان روانه اردو و معلی شود
 انجام این مهم روز جمعه رجب از زمان بهتر از لوانی طغوز است
 کرده چون استحکام قلعه بعد معلوم و محقق بود که اگر موکب و الا مستو
 بغداد سود احمد با قلعه داری و مختصر خواهد بود اخذ منزل منزل

علت علی بیک عازم کرکوت استند که شاید احمد یا شایان تقوی
 میدان و سیم را دیده بموز که حکم برآید معینت و از راه بلاد تلبه
 بعضی اسباب دواب و اهل اردو در صحن عبور از آب و ناله
 قارون اخفرت که در سبط خاک نیز دستنی ادراک اش را سالم از
 سالم میگردد از بند شکر نمک پیکر استم و بعد از نیمه سیم بالا از راه
 ایزد داور سهری قالی از خطر پیدا کرده اردو را بدون آفت و مح
 گذر آیدند و در منزل حسرتی تو قیاب جیام عزت کلین بدروه چ
 برین بوسه تیر از تو از بوی آن را منجیب و دست و دست
 مرتب ساخته هر سفره را باحت کسمی نشین و حفرش فوجی ابر
 بجای کرکوت رینفار و هنگام طلوع صبح چادول به سمت قلعه انداخته
 سرورنده و عنینت بسیار بدست آوردند از فوج معوره نیز مرگست
 مامور به راناخته تا سرورنده مال بسیار و اسباب کثیر بار دوی
 بمایون ملحق گشته و دو سه هزار خانوار از طایفه بیات که در سینه سنجی

کرکوت

ارکوت ششمین دستهبندی است که در کوه پائین روایت میشود پور ساخته و از میان
 هفت هزار نفر از لشکر منصوره بمحاصره ارکوت مامور نموده لوایق نصرانی
 استقامت بجای آورد و لشکر بی هفت داده ارزاه قراینه عازم بغداد گشتند
 در استرانیه لطف علیخان نایب شیرزیا شهبهزار نفر از عساکر از میان
 دو هزار نفر که از اردلان وارد اردوی طفولستان گشته بودند
 بسیار ننگ بود مگر در استرانیه که لطف علی بیگ با فوجی بر سر منقلای
 از دستگیری عبور و محاذات شهر و از ابلهگاه جنول سیاه منصوره
 کوه کیمه و الای نیز روز دیگر از دستگیری که گشته و اولان جلالت از
 در دستگیری اردوی طفولستان سیاهی فوجی از رومیه را دیده خبر
 رسانیدند فی الفور خبری و فیروز حکیم یا جمعی از یک تازان بر اثر
 ایشان ستافتند معلوم شد که فتاح نام سر کرده دیار بکر است
 که یاده دوازده هزار نفر از رومیه از جانب احمد یا سلف سرباوی
 آن ناحیه آمده دیران مانند کراک و کرسنه که بر فوج غنیمت تازان

طایفه غنیم تاخته تخت بگرفتن ققام استقام کار کرده جمعی را هم ما
 پیش انداخته یار دوی بمایون آوردند که فزاران در سلک خوانده
 گان تو پخانه و انتظام یافتند روز دیگر سب از رود بمنزل رابط
 سبزه و کسری بخیر دار دوی بمایون را در شکست ما مورکت فرمود
 خود سپاه سب که افواج بخوم سبحانی قطربان آغاز عبور
 از حبه کبکستان کرده با جمعی ایلغاسی کردند که حبه زرا از
 ستغفان بر آردانست تا حوالی صبح ایلغار کرده طلعت شدند
 مانع وصول مطلب گردید از انجا سب بخیر اوجیل انداخته در
 کبک سستی قلعه جمع از فراوان روئیه بمرهن قتل و جمعی از اعراف
 کنا رد طبعه نیز که در کار عبور بودند با سب و همب زارند بیخون و
 سر حد لعین یوست که احمد باد ساه در کاه دل را از خیار
 نفرت و شورشش فاکر ز سخته بعلمه داریمی برداخته است
 از انجا که نکه که گاه از گاه اردوئی طغیان نمود

صفحه

عطف

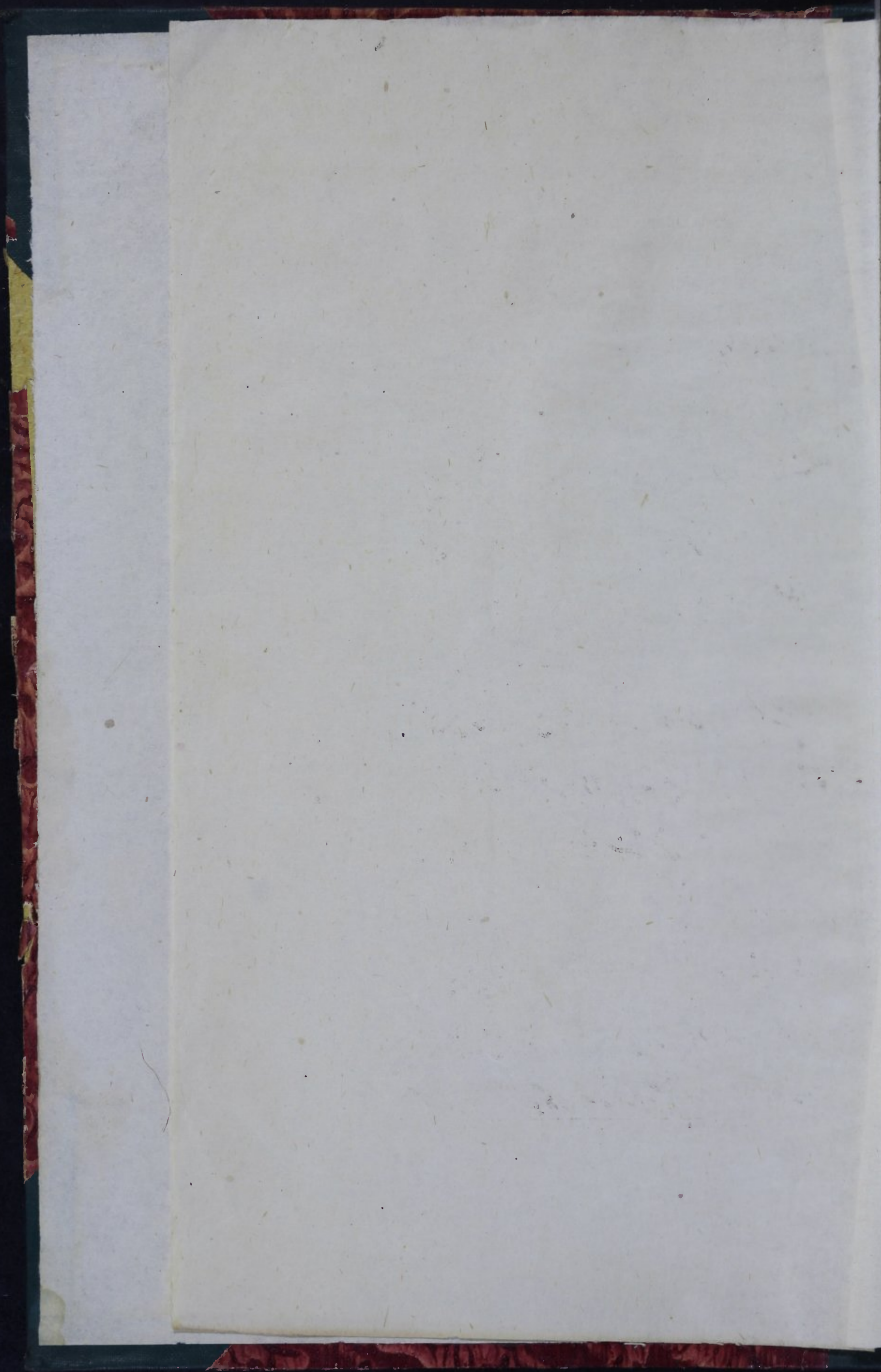
۲۰۳

عطف عثمان فرمودند انوار التقات ایکه بنجر کفاری فایم و سالی
 و ستر اولان که به عهد رسیده بود محمد یاسا حاکم گوی با جمعی از
 از پاستیان دروسای رویه و دو سوار سوار بر اسب کهنه که از
 از جانب احمد یاسا برای استیجار حال جنور طوف نمود و بخت مقرر
 گو که مسعود از راه راست بجای نیکم عزیمت کرد آنحضرت از سمت
 دیگر بر سر قدم مسیری اسبند تو به سزد و بچنگ از ادوارت
 کند بگردانفت گشته بود بد صبح که آنحضرت ز نام عزیمت عینود و
 دارند نشان بگانه مشهود دیده دیران گشته اولافد بوکا مکار با
 نزار نواز بهادران نامد از که پیش تازد و صید گاه دشمن سکا از
 راستهها زین تیر و از بود بیابان در او بخت پیر شیرین
 و به ضرب دلیری را از پای در آورده گشته اندک سوار کرده اند
 چون جنگ جویان رزم ساز در میان آن گروه بودند فاصل راه
 نیز بر بافته در طرفه اثنی بجای التین عرض نم تبین و سینه زخم کهنه

۲

حضرت قرین گشتند محمد با تا نیز زنده سلسله گرفتاران بپوشید
 ریایات جهان کشت بفتح و فیروزی وارد منزل بنیکه گشته یکروز
 برای تقسیم عنایم در امکان توقف و روز دیگر از جای حرکت کرد
 برای تعیین مکان نزول حکایت فلک سیر نظر را در اطراف قلمرو
 بولان ساخته سرای پسته را که محاذی کاظمین علیهما الصلوٰة
 والسلام در دو مسیر سنجی بعد از اقامت است اختیار در غرضه
 مستقیم صادر روان شوکت و شان را در امکان بحد و کسب
 در از ساخته و از بدایم و فایده اینک حمیت زیاده همیشه تا بم
 بعد از بود و وارد درگاه کبیری بنام گشته مقور شده که با والی جو پرت
 سلک حمیت انعقاد داده از راه جو پرته مشهور بصره بود از صناد
 و در اینک غنی خان فاکم حرم یا برفان بک افغان رنایت فارس
 از منی لفظ کرده از در خود را بی در آمد و مرز را با سر مکانات را
 جمعی از اعراب و لغویان که اسکن سنج احمد مدنی بود در جمعی

کلمه

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

